ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ε' ΑΡ. 1730

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
11
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 6.32'. Δύσις ἡλ. 5.51'.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.1, ἐλαχ. 15.5. Ὑγρ. ὀλίγη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα: Κρητικὸν σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 764.2

Η ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ

ΤΟ ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΝ ΝΤΑΜΠΙΝΓΚ ΚΛΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΝ

ΓΑΛΛΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ὀκτώβριος. — Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ ἄμεσα μέτρα κατὰ τοῦ σοβιετικοῦ dumping, περὶ τοῦ ὁποίου κατ' ἐπανάληψιν ἠσχολήθη ἡ «Πρωΐα»: Ὡς γνωστὸν τὰ Σοβιὲτ θέλοντα νὰ κλονίσουν τὴν «κεφαλαιοκρατικὴν οἰκονομίαν» ἤρχισαν ἀπὸ πολλοῦ καταπλημμυροῦντα τὰς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς μὲ Ρωσσικὰ προϊόντα πωλούμενα εἰς τιμὰς κάτω τοῦ κόστους τῆς παραγωγῆς.

Ἀπεφασίσθη οὕτω ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως Ταρντιὲ νὰ τεθοῦν φραγμοὶ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν ὡρισμένων εἰδῶν ἐκ Ρωσσίας, ἰδίως δημητριακῶν, κρεάτων, αὐγῶν, ζαχάρεως, ξυλείας, λίνου, κόλλας καὶ τζελατίνης. Αἱ ἀρχαὶ θὰ δικαιοῦνται ν' ἀπαγορεύουν τὴν εἰσαγωγὴν τροφίμων τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ θὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ εἰς ἄλλας χώρας κόστους παραγωγῆς.

Οὐδὲν δικαιότερον τοῦ μέτρου τούτου, γράφει μία ἐφημερίς. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου ἔγινε κατάχρησις τοῦ συστήματος εἰδῶν εἰσαγωγῆς. Διὰ τὴν κατάργησιν δὲ τοῦ συστήματος τούτου καὶ διὰ τὸν περιορισμόν του κατεβλήθησαν πολλαὶ κατὰ διαφόρους περιόδους προσπάθειαι. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἡ χρησιμοποίησις αὐτοῦ τοῦ συστήματος εἶναι τὸ μόνον ὅπλον κατὰ τῆς σοβιετικῆς πανουργίας.

Ὁ κ. Φλαντέν, ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου, ἔκαμεν ἐν προκειμένῳ τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Κατὰ τοὺς ἓξ πρώτους μῆνας τοῦ 1930 εἰσήχθησαν εἰς τὴν Γαλλίαν προϊόντα ἀξίας 441 ἑκατομ. φράγκων ἐκ Ρωσσίας. Ἀντιθέτως, κατὰ τὴν ἰδίαν περίοδον ἐξήχθησαν εἰς Ρωσσίαν Γαλλικὰ ἐμπορεύματα ἀξίας 20 ἑκατομ. φράγκων. Ἡ κατάστασις αὕτη εἶναι τόσῳ μᾶλλον ἀπαράδεκτος ὅσῳ τὰ Σοβιὲτ προβαίνουν εἰς πολλὰς ἀγορὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, συμβαίνει δὲ πολλάκις οἱ Ρωσσικοὶ λογαριασμοὶ εἰς τὰς ξένας χώρας νὰ πληρώνωνται μὲ Γαλλικὰ φράγκα».

«Τὸ θλιβερὸν εἶναι, παρατηρεῖ ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Γενεύης», ὅτι τὰ κράτη τὰ ὁποῖα εἶναι ὁ στόχος τῆς Σοβιετικῆς μανούβρας, δὲν συνεφώνησαν ἐπὶ σχεδίου τινὸς κοινῆς δράσεως. Ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀναμείνῃ περισσότερον, ὅταν εἶδεν ὅτι μία συνεννόησις τοῦ εἴδους τούτου θὰ ἦτο ἀπραγματοποίητος, ἕνεκα τῆς ἀντιδράσεως τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας πρὸ πάντων. Ἐν τούτοις ἡ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου συμφωνία δὲν ἦτο ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων δύσκολος. Τὸ Σοβιετικὸν dumping εἶναι μία ἀπειλὴ δι' ὅλας τὰς χώρας καὶ τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον ὅλων ἀπαιτεῖ γενικὴν συμφωνίαν πρὸς ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀπειλῆς ταύτης. Διὰ λόγους προφανῶς πολιτικοὺς καὶ ἴσως στρατιωτικούς, ἡ Γερμανία δὲν θέλει νὰ χάσῃ τὰς συμπαθείας τῆς κυβερνήσεως τῆς Μόσχας. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἰταλία, τῆς ὁποίας ἡ κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκην πρώτων ὑλῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν της, ὑπέγραψε τελευταίως οἰκονομικὴν συμφωνίαν μὲ τὰ Σοβιέτ, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ συμβιβασθῇ μὲ δρᾶσιν ἐναντίον τοῦ μπολσεβικικοῦ dumping.

Μία ἄλλη παρατήρησις: Κάθε τόσο διαπιστώνεται ὅτι ἡ Σοβιετικὴ δημοκρατία συμπεριφέρεται ἐπὶ παντὸς πεδίου ὡς ἐχθρὸς τῶν περισσοτέρων κρατῶν τοῦ κόσμου. Τὰ κράτη πρὸς τὰ ὁποῖα συμπεριφέρεται νομιμοφρόνως εἶναι τὰ κατά τινα τρόπον συνδεθέντα πρὸς αὐτήν. Δὲν εἶναι μωρία, παρατηρεῖ ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα ἐφημερίς, ν' ἀποβλέπουν πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῆς Μόσχας ὡς πρὸς κυβέρνησιν κανονικὴν καὶ νὰ διατηροῦν μετ' αὐτῆς διπλωματικὰς σχέσεις; Εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ προφέρωμεν τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο: Delenda Carthago, διότι τόσαι κυβερνήσεις ἐπιμένουν νὰ φιλοξενοῦν τοὺς ἀντιπροσώπους ἑνὸς καθεστῶτος ἐγκληματικοῦ, ἐπιφορτισμένους νὰ ὀργανώσουν εἰς τὰς χώρας των τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Ὁ κ. Φλαντὲν ἐπεσφράγισε τὰς δηλώσεις του μὲ τὴν ἀκόλουθον φράσιν: «Δὲν πρόκειται νὰ κηρύξωμεν τὸν οἰκονομικὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ παρατηρεῖται ὑπό τινων φύλλων τῆς Δεξιᾶς ὅτι οὐδεὶς ζητεῖ κήρυξιν οἰκονομικοῦ πολέμου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ζητεῖ ὁ κόσμος εἶναι μέτρα κατὰ τῆς πανώλους. Τὸ δὲ πρῶτον ἐκ τῶν μέτρων τούτων θὰ ἦτο ν' ἀπαγορευθῇ ἡ εἴσοδος εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς χώρας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ πανωλοβλήτου τόπου, ὅταν οἱ ἀντιπρόσωποι οὗτοι μάλιστα ἀποστολὴν ἔχουν νὰ διαδώσουν αὐτὴν τὴν νόσον.»

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΩΜΗ, 10. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ν. Ὑόρκης ὅτι ὁ διάσημος ἀστυνομικὸς Ἄλλαν Πίγκερτον ἀπεβίωσεν.

* * *

ΡΩΜΗ, 10. — Τηλεγραφοῦν ἐξ Οὐασιγκτῶνος ὅτι τὸ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργεῖον ἀπεφάσισε νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν καὶ τῶν ὑποβρυχίων.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. — Ὁ ἀποθανὼν Δοὺξ τοῦ Νορθούμπερλανδ κατέλιπε περιουσίαν ἀξίας δύο καὶ ἡμίσεος ἑκατομμυρίων λιρῶν καὶ τὰ κληρονομικὰ τέλη αὐτῆς θ' ἀνέλθουν εἰς ἓν ἑκατομμύριον καὶ πλέον λιρῶν.

* * *

ΜΑΔΡΙΤΗ, 10. — Κατὰ τὴν διάρκειαν συνεντεύξεώς του μετὰ δημοσιογράφων ὁ στρατηγὸς Μπέρεγκερ διέψευσε τὰς διαδοθείσας φήμας ἐν σχέσει πρὸς νέα ἐπεισόδια κοινωνικῆς φύσεως, πολιτικοῦ δὲ χαρακτῆρος.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Ρώμης ἡ ἐφημερὶς τοῦ Βατικανοῦ «Ρωμαῖος Παρατηρητὴς» δημοσιεύει σπουδαῖον ἄρθρον διὰ τοῦ ὁποίου ὑποστηρίζει ἐνθέρμως τὸ σχέδιον τοῦ κ. Μπριὰν περὶ Πανευρώπης.

* * *

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. — Εἰς Λονδῖνον διεβιβάσθη τηλεγράφημα ἐκ Τρέσκο, καθ' ὃ προσεγειώθη ἐκεῖ αἰσίως τὸ ἀεροπλάνον «Κολούμπια», οὗτινος ἐπιβαίνουν ὁ πλοίαρχος Λόϋδ καὶ ὁ ὑποπλοίαρχος Κόννωρ, ἀφοῦ διῆλθεν ἐπιτυχῶς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανόν.

* * *

ΡΩΜΗ, 10. Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, διεβιβάσθησαν εἰδήσεις ἐξ Ἰνδιῶν, ὅτι ὁ πρόεδρος καὶ πέντε μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἀνυπακοῆς εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀρχὰς κατεδικάσθησαν εἰς τεσσάρων μηνῶν φυλάκισιν.

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

ΜΑΥΣΩΛΕΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ

Ἡ «Πρωΐα» ἀνέκαθεν ὑπῆρξεν ἐναντία τῆς ἀποφάσεως περὶ μεταφορᾶς τῶν λειψάνων τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος τοῦ Μωριᾶ εἰς Τρίπολιν. Εἶχε δὲ γράψει σχετικῶς. Καὶ τοῦτο, διότι εἰς τὸ Νεκροταφεῖον Ἀθηνῶν ἔχουν ἐνταφιασθῆ πλεῖστοι ἐπίσημοι ἀγωνισταὶ τοῦ 1821, ὁ Κανάρης, ὁ Ἀνδροῦτσος, ὁ Μακρυγιάννης, ὁ Ζαΐμης, ὁ Τσούρτς, ὁ Γαρδικιώτης Γρίβας, ὁ Κωλέττης, ὁ Χατζηχρῆστος κλπ. εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑπάρχῃ οὐσιαστικῶς ἐκεῖ τὸ Πάνθεον—ἔστω καὶ προσωρινὸν— τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐξ ἄλλου, εἴμεθα κατ' ἀρχὴν ἐναντίον τῆς ἀντιχριστιανικῆς διαταράξεως τῆς γαλήνης τῶν νεκρῶν, ἢ τῆς ταφῆς αὐτῶν εἰς τόπους ἀκαταλλήλους. Κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς βασιλείας Ὄθωνος εἶχε γίνει ἡ ταφὴ τοῦ Μιαούλη εἰς τὸ σημεῖον ὅπου ἐπιστεύετο ὅτι ὑπῆρχεν ὁ τάφος τοῦ Θεμιστοκλέους, μετεφέρθησαν δὲ ἐκ Σαλαμῖνος τὰ λείψανα τοῦ Καραϊσκάκη καὶ ἀπετέθησαν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τοῦ φαληρικοῦ ἀλιπέδου, ὅπου εἶχε θανασίμως τραυματισθῆ ὁ στρατάρχης τῆς Ρούμελης. Σήμερον βλέπομεν πόσον ἄστοχος ὑπῆρξεν ἡ ἀντίληψις αὐτή. Ταχύτατα τὸ μέρος ὅπου ἐτάφη ὁ Μιαούλης θὰ μεταβληθῇ εἰς ἀποβάθραν μὲ γερανοὺς καὶ σιλό, γύρω δὲ ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Καραϊσκάκη ὠρύονται οἱ φανατικοὶ ὀπαδοὶ τῶν διαφόρων ποδοσφαιρικῶν ὁμάδων, ἐργοστάσια σφυρίζουν καὶ σιδηροδρομικὰ ὀχήματα θορυβοῦν, ἡ δὲ ὑλιστικὴ καὶ ἐγωϊστικὴ γενεὰ τῶν συγχρόνων ἀγνοεῖ ἴσως ἐντελῶς ὁποίου θαυμαστοῦ ἥρωος ταράσσει τὸν ὕπνον. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον εἴμεθα ἐναντίοι τῆς ἀποθέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου εἰς πολυσύχναστον σημεῖον τῆς πρωτευούσης, ἐν μέσῳ τῆς βοῆς καὶ τῆς τύρβης τῆς καθημερινῆς ζωῆς. Φανταζόμεθα λοιπὸν ὅτι παρ' ὅλην τὴν εὐλάβειαν, τὴν ὁποίαν τρέφει ἡ παλαιὰ πρωτεύουσα τοῦ Μωρέως πρὸς τὸν μεγάλον ἥρωα τῆς χερσονήσου καὶ τῆς Ἑλλάδος, πολὺ γρήγορα ἡ ζωὴ θὰ ἀνακτήσῃ τὰ δικαιώματά της γύρω ἀπὸ τὸν τάφον του, ἂν πρόκηται ν' ἀνεγερθῇ εἰς κεντρικὴν τῆς πόλεως πλατεῖαν, καὶ τοιουτοτρόπως ὅ,τι σήμερον ἐπετέλεσεν ὁ σεβασμός, θὰ καταστρέψῃ μετ' οὐ πολὺ ἡ ἱερόσυλος ἀδιαφορία.

Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἐγένετο ἤδη. Ὁπωσδήποτε ἐλπίζομεν ὅτι ὁ ἐν τῷ Α' Νεκροταφείῳ χῶρος, ὅπου εἶχεν ἐνταφιασθῆ ὁ ἥρως, δὲν πρόκειται νὰ ἐκτεθῇ πρὸς πώλησιν ἢ πρὸς ἐνοικίασιν, ἀλλὰ ὅτι φροντίδι τοῦ Δήμου Ἀθηναίων θ' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο κενοτάφιον, ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἥρωος.

Καὶ τώρα θέλομεν νὰ διατυπώσωμεν μερικὰς ἀπορίας. Ἀφοῦ ἐγένετο ἡ ἐκταφὴ τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη —καλῶς ἢ κακῶς, δὲν συζητοῦμεν πλέον—, διατί τὸ Ἀνώτατον Ἐπιστημονικόν μας Ἵδρυμα δὲν ἐφρόντισε νὰ προβῇ εἰς ὡρισμένας ἐξακριβώσεις καὶ διαπιστώσεις, χρησιμωτάτας πρὸς πλήρη ἀνάδειξιν τῆς μορφῆς τοῦ ἐθνικοῦ ἥρωος; Ὑπάρχουν, ἐπὶ παραδείγματι, διχογνωμίαι καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν ἀκόμη τὴν σωματικήν του ἐμφάνισιν. Πλεῖστοι Ἄγγλοι περιηγηταὶ τὸν παριστοῦν ὡς ἔχοντα ἀνάστημα πελώριον, ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι ἦτο ἄνθρωπος μετρίας σωματικῆς διαπλάσεως. Γνωστὴ εἶναι, ἐξ ἄλλου, ἡ παράδοσις ὅτι εἶχεν εἰς τὴν κάτω σιαγόνα κυνόδοντα ὑπερφυσικοῦ μήκους, ὁ ὁποῖος ἐνεπηγνύετο εἰς τὸ ἐπάνω χεῖλος του. Πρόκειται ἆρά γε περὶ θρύλου ἢ περὶ πραγματικότητος; Ἐπισταμένη ἐπιστημονικὴ ἐξέτασις τοῦ σκελετοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ δώσῃ ὁριστικὴν λύσιν εἰς διαφόρους τοιαύτας ἀμφισβητήσεις, καὶ νὰ συμβάλῃ τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ἀνάδειξιν τῆς μορφῆς τοῦ ἥρωος, δεδομένου ὅτι τὸ ἦθος τῶν ἀνθρώπων εὑρίσκεται πάντοτε εἰς ἁρμονίαν πρὸς τὴν σωματικήν των ἐμφάνισιν. Ἀλλὰ καὶ κρανιοσκοπικὴ ἐξέτασις αὐτοῦ ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει, καὶ νὰ ληφθῇ ἐκμαγεῖον τοῦ κρανίου του. Εἰς τὸ Ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Πανεπιστημίου ὑπάρχει ἤδη σειρὰ τοιούτων ἐκμαγείων —τῶν πλείστων, δυστυχῶς, ἀνεπιτυχῶν, λόγῳ ἐλλείψεως εἰδικῶν τεχνιτῶν—, δι' ὧν ἀπαθανατίζονται χάριν κρανιοσκοπικῶν καὶ φυσιογνωμιστικῶν μελετῶν τὰ χαρακτηριστικὰ διαφόρων ἐξεχόντων ἀνδρῶν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Μεταξὺ αὐτῶν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτίθεται καὶ ἐκμαγεῖον τοῦ κρανίου τοῦ ἥρωος τῶν Δερβενακίων καὶ τῆς Τριπολιτσᾶς.

Ἴσως, σημειοῦμεν ἐν τέλει, νὰ εἶναι καιρὸς πλέον ὅπως ληφθῇ φροντὶς διὰ τὴν ἀνέγερσιν νεοελληνικοῦ Πανθέου, ἵνα παύσῃ ἡ διαρκὴς ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων μεγάλων ἀνδρῶν. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Κολοκοτρώνη ἐκθάπτονται διὰ νὰ μεταφερθοῦν εἰς Τρίπολιν, τὰ ὀστᾶ τοῦ Βαρβάκη παραμένουν ἄταφα, διότι δὲν εὑρέθη κατάλληλος χῶρος πρὸς ἐναπόθεσίν των, ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ἀκηδία περιβάλλει τοὺς μονήρεις τάφους τοῦ Καραϊσκάκη καὶ τοῦ Μιαούλη. Τὸ ἡρῷον τοῦ Ἀγῶνος, τὸ ὁποῖον πρόκειται ν' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, θὰ εἶναι, συμφώνως πρὸς τὸ σχετικὸν σχέδιον, ἐκκλησία. Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ ἂς γίνῃ μαυσωλεῖον καὶ ἂς στεγάσῃ τοὺς ἐθνικοὺς ἥρωας. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἐφόσον αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνην καὶ σεβασμὸν πρὸς τοὺς ἀγωνισθέντας ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου του, ὀρθὸν εἶναι νὰ μὴ σκορπίζῃ εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἑλληνικῆς γῆς τὰ λείψανά των, ἀλλὰ νὰ τὰ συγκεντρώσῃ εἰς τόπον ἱερόν, τόπον ἐθνικοῦ προσκυνήματος. Δυστυχῶς ὅλα εἰς τὴν Ἑλλάδα γίνονται μὲ ἐμπνεύσεις τῆς στιγμῆς, χωρὶς σύστημα καὶ χωρὶς στοχασμόν. Ὡς ἐκ τούτου ἀποφέρουν ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν ἐπιδιωκομένων. Ἂν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ γέρου τοῦ Μωριᾶ ἐλαμβάνετο γενναιοτέρα περὶ τοιούτων πράξεων ἀπόφασις θὰ κατέληγεν εἰς ἔργον ἀγαθὸν ἡ κατ' ἀρχὴν κακὴ σκέψις τῆς διαταράξεως τοῦ ὕπνου τῶν ἡρώων.

Τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων

Οἱ Τοῦρκοι ἐθνικισταὶ καὶ "οἱ ἀδιόρθωτοι,, ἕλληνες

Αἱ μεταξὺ τῶν δύο Τουρκικῶν κομμάτων ἀντεγκλήσεις διὰ τὴν θέσιν τῶν ἐν Τουρκίᾳ μειονοτήτων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Ὀκτώβριος.— Σᾶς εἶνε γνωστὸν ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων μου, ὅτι ἡ συμμετοχὴ τῶν ἐνταῦθα μειονοτήτων εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, καὶ ἰδίως ἡ σημασία τὴν ὁποίαν ἀπέδιδεν εἰς τὴν συμμετοχήν των τὸ ὑπὸ τὸν Φετχῆ βέην Φιλελεύθερον κόμμα, ἐπροκάλεσαν μεγάλην δυσφορίαν εἰς τοὺς ἐθνικιστικοὺς κύκλους. Ἡ δυσφορία αὕτη ἐξεδηλώθη κατὰ τρόπον βιαιότερον ὑπὸ τῆς «Πολίτικα», ὀργάνου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἶνε δὲ τόσον χαρακτηριστικὸν τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον της, ὥστε πρέπει νὰ γνωσθοῦν μερικαὶ περικοπαί του εἰς τὴν Ἑλλάδα.

«Πρέπει, γράφει ἡ «Πολίτικα», νὰ τονισθῇ ὅτι δὲν ὑπάρχει κόμμα ποὺ νὰ μὴ δέχεται ὅπως αἱ μειονότητες ἀπολαμβάνουν ὅλων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, νὰ ζοῦν ἐλευθέρως εἰς τὴν χώραν καὶ νὰ ἐργάζωνται. Αὐτὰ εἶνε ἄλλως τε τὰ δικαιώματα ποὺ ἀπέκτησαν ἐκ τῶν δημοκρατικῶν νόμων καὶ ἐκ τῶν συνθηκῶν τὰς ὁποίας ὑπεγράψαμεν».

Καὶ ἡ ἐφημερὶς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀφοῦ ἀνέλυσε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους δὲν ἔφθασεν εἰσέτι ἡ στιγμὴ τῆς συνεργασίας μὲ τοὺς Ἑβραίους, οἱ ὁποῖοι τείνουν εἰς τὸ νὰ σχηματίσουν χωριστὴν κλίκαν μέχρι σημείου ὥστε νὰ ἀγνοοῦν τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν καὶ μὲ τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἀρμενίους «τῶν ὁποίων ἡ διαγωγὴ ἔναντι τῶν Τούρκων ἔχει στιγματισθῆ ὑπὸ γεγονότων τόσον προσφάτων ὥστε νὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονηθοῦν», τὸ ἄρθρον τῆς «Πολίτικα» τελειώνει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ Ἕλληνες δὲν ἠννόησαν ἀκόμη τὴν ψυχικὴν διάθεσιν τῶν Τούρκων ἐθνικιστῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀκόμη ἀπόδειξις τοῦ ἐναντίου. Ὅπως καὶ εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν Ὀθωμανῶν αὐτοκρατόρων, οἱ Ἕλληνες συσπειροῦνται περὶ τὸ Πατριαρχεῖον καὶ ζοῦν ὡς στοιχεῖον ξένον καὶ χωριστόν. Τὸ Σουλτανᾶτον κατέρρευσε, τὸ Χαλιφᾶτον κατηργήθη καὶ ἐχωρίσθη ἡ θρησκευτικὴ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν ἐξουσίαν. Ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες δὲν μετεβλήθησαν. Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἀνωμαλίαι διὰ τοὺς Ἕλληνας συμπατριώτας μας προέρχονται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι δὲν μετέβαλον ἐπὶ δημοκρατίας τὴν διανοητικότητα τὴν ὁποίαν εἶχον ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας. Ὅπως δὲν ὑπάρχει πλέον καμμία ὁμοιότης μεταξὺ τοῦ Τούρκου τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τοῦ Τούρκου τῆς Δημοκρατίας, τοιουτοτρόπως δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καμμία σχέσις μεταξὺ τῶν μειονοτήτων ποὺ ἔζων ὑπὸ τὴν Αὐτοκρατορίαν καὶ τῶν σημερινῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Δημοκρατίας. Τὴν ἡμέραν ποὺ τὰ πράγματα θὰ φθάσουν εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, τὰ αἴτια ποὺ παρεμποδίζουν τὴν συνεργασίαν θὰ ἐξαφανισθοῦν ἀφ' ἑαυτῶν».

Εἰς τὴν ἐπίθεσιν αὐτὴν τοῦ ὀργάνου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀπήντησεν ἡ ἐφημερὶς τοῦ Φετχῆ βέη.

«Αἱ σκέψεις, λέγει ἡ «Τοὺρκι Λιμπεράλ», τὰς ὁποίας διατυπώνει ἡ συνάδελφός μας, ἡ ὁποία γράφει ὅτι δὲν ἐπέστη ἀκόμη ἡ στιγμὴ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν μειονοτήτων, καίτοι εἶνε ἐμπεποτισμέναι μὲ αἴσθημα ἐθνικῆς μερίμνης, ὅπερ καὶ ἡμεῖς συμμεριζόμεθα, δὲν ἀποδεικνύει ἐπαρκῶς ὅτι εἶνε δικαιολογημένη ἡ μὴ συνεργασία. Αἱ σκέψεις, ἀντληθεῖσαι ὅλαι ἐξ ἑνὸς ὀδυνηροῦ παρελθόντος, τὸ ὁποῖον εὐτυχῶς ἐξηλείφθη, δὲν εἶνε ἀρκεταὶ νὰ μᾶς πείσουν.

Ἡμεῖς τοὐναντίον εἴμεθα κεκηρυγμένοι ὑπὲρ τῆς συνεργασίας μετὰ τῶν μειονοτήτων.

Ἡ μετὰ τῶν μειονοτήτων συνεργασία μας εἶνε ὄχι μόνον ἀναγκαία, ἀλλ' εἶνε ἀκόμη καὶ ἀπαραίτητος ἐν τῷ συμφέροντι τῆς χώρας, τῆς Πατρίδος. Θὰ τὸ ἀποδείξωμεν.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἥτις ἀπετέλει πολιτικὸν κατασκεύασμα, περιελάμβανε μέχρι τοῦ βαλκανικοῦ πολέμου 17—18 ἐθνότητας διαφόρων φυλῶν καὶ θρησκευμάτων. Ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ ὁ διοικητικὸς ὀργανισμὸς τῆς αὐτοκρατορίας παρεῖχε θέσιν εἰς ἑκάστην φυλὴν, εἰς ἑκάστην ἐθνότητα. Οἱ μὴ Μωαμεθανοὶ ἀπήλαυον τοῦ εὐεργετήματος προσωπικῆς καταστάσεως χορηγηθείσης διὰ διαφόρων αὐτοκρατορικῶν φερμανίων. Κατ' ἀνάγκην ὅλοι αὐτοὶ οἱ πληθυσμοὶ ἔζων ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Αὐτοκρατορίας ἕνα ἰδιαίτερον βίον, διατηροῦντες τὰ ἤθη των, τὰ ἔθιμά των, τὴν γλῶσσαν των.

Ἡ σημερινὴ Δημοκρατία, διεπομένη ὑπὸ τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου, περιλαμβάνει εἰς τοὺς κόλπους της ὅλους τοὺς πολίτας τουρκικῆς ἰθαγενείας. Δὲν γίνεται ἐν αὐτῷ μνεία θρησκεύματος ἢ φυλῆς. Πᾶς ὅστις θὰ διϊσχυρίζετο τὸ ἐναντίον, θὰ ἠνορθοῦτο τρόπον τινὰ ἀντιμέτωπος τοῦ Ὀργανικοῦ Χάρτου, ὅστις εἶνε χάρτης τῆς χώρας.

Εἶνε εἰς τὴν μνήμην ὅλων τὰ ὀδυνηρὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐπανελήφθησαν κατὰ τὴν κατάληψιν τῆς Σταμπούλ. Μετὰ τὴν νίκην ὅμως τὰ ἀνεπιθύμητα καὶ ἐπιβλαβῆ στοιχεῖα ἐγκατέλειψαν τὴν χώραν, μὴ δυνάμενα πλέον νὰ μείνουν εἰς αὐτήν.

Οἱ μένοντες μεταξὺ ἡμῶν εἶνε ὑγιᾶ στοιχεῖα, προσκεκολλημένα εἰς τὴν πατρίδα των καὶ οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμοῦντα εἰμὴ τὸ μεγαλεῖον τῆς Τουρκίας.

Εἶνε ἔργον τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ διὰ καταλλήλου πολιτικῆς νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀφομοιώσῃ, ἐν ἑνὶ λόγῳ νὰ ἐκτουρκίσῃ, ὅλας τὰς μειονότητας.

Ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ὑπάρχουν Μωαμεθανοί, χριστιανοὶ ἢ Ἰουδαῖοι. Ὑπάρχουν μόνον Τοῦρκοι.

Εἶνε ἠθικῶς ἄδικον καὶ πρακτικῶς ἥκιστα πολιτικὸν νὰ καθίσταται τὸ σύνολον ὑπεύθυνον τῶν ἀτιμιῶν ἢ τῆς προδοσίας μερικῶν προσώπων, εὑρεθέντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ξένων.

Τὸ ἄρθρον τῆς συναδέλφου μας «Πολίτικα» εἶνε κακῆς ἐμπνεύσεως. Θὰ ἔπρεπε νὰ μᾶς εἴπῃ σαφῶς ὅτι αἱ ἀρχαὶ καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος δὲν ἐπιτρέπουν συνεργασίαν μὲ τὰς μειονότητας καὶ νὰ μὴ μᾶς ἀναφέρῃ σκέψεις αἱ ὁποῖαι εἶνε προφάσεις.

Ὅσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, θὰ εἴμεθα σαφεῖς καὶ ἀκριβεῖς. Ἐκτιμῶμεν τὴν συνεργασίαν πρὸς τὰς μειονότητας ὡς ἀπαραίτητον. Θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ὁριστικὴν συγχώνευσιν τῶν αἰσθημάτων μεταξὺ Μουσουλμάνων καὶ μὴ Μουσουλμάνων. Θὰ δώσωμεν τὸ παράδειγμα, δεχόμενοι ἄνευ ἐνδοιασμοῦ εἰς τὰς δημοσίας λειτουργίας καὶ ὅσοι ἀκόμη εἶνε διστακτικοί, θὰ ἴδουν εἰς τὸν τρόπον αὐτὸν τῆς δράσεώς μας ὅτι εἶνε πραγματικῶς παιδιὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πατρίδος οἱ Τοῦρκοι τῆς Τουρκίας».

Ἡ Ἰταλία εἰς τὰ Βαλκάνια

Ἡ πολιτικὴ πλευρὰ ἑνὸς "ρωμαντικοῦ εἰδυλλίου,,

Πῶς βλέπει ὁ φασισμὸς τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ Βόριδος καὶ τῆς Ἰωάννας

Ἡ ἕνωσις τῆς Ρώμης καὶ τοῦ... Βυζαντίου

ΡΩΜΗ, Ὀκτώβριος. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας]. — Τὸ γεγονὸς ἐφημολογεῖτο ἀπὸ πολλοῦ. Ἀλλὰ εἶχον τοσάκις μέχρι τοῦδε ἀναγγελθῆ, διὰ νὰ διαψευσθοῦν τὴν ἐπομένην, οἱ ἀρραβῶνες τοῦ βασιλέως Βόριδος καὶ τῆς πριγκηπίσσης Ἰωάννας τῆς Ἰταλίας. Καὶ ὁ διεθνὴς Τύπος εἶχε φθάσει μέχρις ἀναγνωσματοποιήσεως τῶν φάσεων τῆς νυμφοθηρίας τοῦ βασιλέως τῆς Βουλγαρίας. Ἔτσι ἡ ἐπίσημος ἀναγγελία τῆς βασιλικῆς μνηστείας προεκάλεσε γενικὴν ἔκπληξιν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Βόρις καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἰωάννα τῆς Ἰταλίας

Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες χαρακτηρίζουν ὁμοφώνως τοὺς ἀρραβῶνας ὡς ἐπιστέγασμα ἑνὸς μακροῦ ρωμαντικοῦ εἰδυλλίου, χρονολογουμένου ἀφ' ὅτου πρὸ τριετίας συνηντήθησαν οἱ δύο μνηστευθέντες. Εἶναι, πάντως, γεγονὸς ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ γάμος ἀνεβάλλετο διὰ τοὺς γνωστοὺς συνταγματικο-θρησκευτικοὺς λόγους. Ἡ νεαρὰ πριγκήπισσα δὲν ἠδύνατο νὰ συζευχθῇ τὸν βασιλέα Βόριδα χωρὶς νὰ δεχθῇ ὅπως, κατὰ τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα καὶ τὸ κανονικὸν δίκαιον τῆς βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, τὰ ἐκ τοῦ γάμου τέκνα βαπτισθοῦν κατὰ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν. Τοῦτο ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ δεχθῇ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία εἶναι αὐστηροτάτη εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτό. Δύο λύσεις ἀπέμενον: ἢ νὰ ἀσπασθῇ τὴν Ὀρθοδοξίαν ἡ πριγκήπισσα Ἰωάννα, πρᾶγμα ποὺ θὰ ἐζημίωνεν ἴσως τὴν δυναστείαν εἰς τὰ ὄμματα τοῦ καθολικοῦ κοινοῦ, ἢ νὰ χορηγήσῃ ὁ Πάπας, καθ' ὃ ἔχει δικαίωμα εἰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις καὶ ὅπως ἔχει γίνει εἰς προηγούμενα βασιλικὰ συνοικέσια, τὴν σχετικὴν ἄδειαν. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας, τὸ κανονικὸν δίκαιον τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας ἀπαιτεῖ ὅπως τὰ ἐκ τοῦ γάμου τέκνα κατηχηθοῦν εἰς τὸν καθολικισμόν.

Ποία λύσις ἐδόθη εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν; Κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας, ἡ συμφωνία διὰ τοὺς ἀρραβῶνας ἐπραγματοποιήθη τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον, ὁπότε ὁ βασιλεὺς Βόρις συνηντήθη μετὰ τῆς πριγκηπίσσης εἰς φιλικὴν ἔπαυλιν παρὰ τὴν λίμνην τοῦ Κόμο. Ἡ ἀπόφασις προσεπεκυρώθη κατὰ τὴν μετάβασιν τοῦ Βόριδος εἰς Ρώμην, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἵνα παραστῇ εἰς τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου τῆς Ἰταλίας. Τότε ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας ἐπεσκέφθη καὶ τὸν Πάπαν. Ἡ εἴδησις τῶν ἀρραβώνων ἀνεγράφη, ἀλλὰ διεψεύσθη. Τὸ Βατικανὸν παρέμενεν ἀνένδοτον.

Τώρα αἱ πληροφορίαι εἶναι ἀντιφατικαὶ ὡς πρὸς τὴν στάσιν τῆς Ἐκκλησίας.

Κατὰ τοὺς μέν, ὅπως τὸ «Πόπολο ντὶ Ρώμα», τὸ ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς θρησκείας τῶν μελλονύμφων πρόσκομμα ὑπερενικήθη διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα χορηγήσεως ἀδείας, ὁμοίας πρὸς τὴν δοθεῖσαν εἰς ἄλλας ἐποχὰς καὶ εἰς παρομοίας περιπτώσεις. Καὶ ἡ «Τζορνάλε ντ' Ἰτάλια» βεβαιώνει ὅτι αἱ θρησκευτικῆς φύσεως δυσχέρειαι διεκανονίσθησαν κατόπιν συνομιλίας τὴν ὁποίαν ἔσχεν ὁ στρατηγὸς Βόλκωφ, πρεσβευτὴς τῆς Βουλγαρίας ἐν Ρώμῃ, μὲ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασίλισσαν τῆς Ἰταλίας. Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας, ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ μέλλουσα βασίλισσα τῆς Βουλγαρίας θὰ διατηρήσουν ἕκαστος τὴν θρησκείαν του. Ὁ γάμος θὰ τελεσθῇ κατ' ἀρχὰς σύμφωνα μὲ τὸ καθολικὸν τυπικὸν καὶ ἔπειτα σύμφωνα πρὸς τὸ ὀρθόδοξον. Ὁ διάδοχος τοῦ θρόνου δέον, κατὰ τὸ βουλγαρικὸν Σύνταγμα, νὰ ἀσπασθῇ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα, οἱ δὲ βασιλεῖς θὰ ἀποφασίσουν εἰς ποίαν θρησκείαν θὰ ἀνήκουν οἱ ἄλλοι ἀπόγονοι.

Κατ' ἄλλους, ὅμως, καὶ ἰδίως κατὰ τοὺς ξένους ἀνταποκριτάς, ὁ διακανονισμὸς αὐτὸς δὲν ἔγινε τῇ συγκαταθέσει τῆς παπικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐχορήγησε μὲν τὴν ἄδειαν γάμου, ἀλλ' ἔμεινεν ἀνένδοτος εἰς τὸ ζήτημα τῆς θρησκείας τῶν τέκνων. Τὸ κανονικὸν δίκαιον — λέγουν — οὐδεμίαν ἐπιτρέπει παρέκκλισιν ἀπὸ τὸν κανόνα ὅτι τὰ τέκνα πρέπει νὰ γίνουν καθολικά, ὅλα τὰ τέκνα μηδὲ τοῦ διαδόχου ἐξαιρουμένου. Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα τῆς Βουλγαρίας ἀπαιτεῖ νὰ εἶναι ὀρθόδοξος ὁ διάδοχος; Ὁ μόνος τρόπος συμβιβασμοῦ τῆς ἀντιθέσεως τῶν θρησκευτικῶν καὶ τῶν συνταγματικῶν ἀπαιτήσεων εἶναι νὰ βαπτισθῇ καθολικὸς ὁ διάδοχος καί, ὅταν ἐνηλικιωθῇ, νὰ μεταπηδήσῃ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν. Νὰ ἐπαναληφθῇ δῆλα δὴ ὅ,τι περίπου ἔγινε μὲ τὸν Βόριδα, τὸν ὁποῖον ὁ κλεινὸς Φερδινάνδος ἐβάπτισε καθολικὸν καὶ κατόπιν, διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, μετήλλαξεν εἰς ὀρθόδοξον! Ἀλλὰ εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ πατρὸς τοῦ Βόριδος ἐπροκάλεσε τὴν ἔντονον ἀγανάκτησιν τοῦ Βατικανοῦ. Θὰ ἐπαναληφθῇ τὸ ἴδιο πάλιν; Ὡς ἔνδειξις τῆς δυσαρεσκείας τῶν κύκλων τοῦ Βατικανοῦ διὰ τὸ ἀπώτερον αὐτὸ ἐνδεχόμενον τῆς μεταβαπτίσεως τοῦ διαδόχου τοῦ Βόριδος ἀναφέρεται τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ «Ρωμαῖος Παρατηρητής», τὸ δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς Παπικῆς κυβερνήσεως, ἐδημοσίευσε τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ποὺ ἀνήγγελλε τοὺς ἀρραβῶνας χωρὶς κανὲν ἀπολύτως σχόλιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἀγγέλλεται ὡς βέβαιον ὅτι τὸ διάστημα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς μνηστείας δὲν θὰ εἶναι μακρόν. Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἡ καθολικὴ γαμήλιος τελετὴ θὰ τελεσθῇ εἰς τὸ Σὰν Ροσσόρε ἢ ἀλλαχοῦ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἀποδοχὴ τῶν προτάσεων τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Συγκοινωνιῶν ἐσημείωσε χθὲς ἓν πρακτικώτατον βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἡ καθιέρωσις τελῶν ἐσωτερικοῦ διὰ τὰς ἐπιστολὰς ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην βαλκανικὴν χώραν, ὁ συντονισμὸς τῶν τηλεφωνικῶν, τῶν τηλεγραφικῶν, τῶν ὁδικῶν, τῶν σιδηροδρομικῶν συγκοινωνιῶν, τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν βαλκανικῶν λιμένων—ἰδοὺ τόσα θετικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς καλῆς φιλικῆς συνεννοήσεως. Καὶ εἶναι τόσον λογικαὶ αἱ προτάσεις αὗται, ὥστε νὰ εἶναι βέβαιον ὅτι μερικαὶ μὲν ἐξ αὐτῶν θὰ γίνουν ἀμέσως ἀποδεκταὶ ἀπὸ τὰς βαλκανικὰς κυβερνήσεις, αἱ ἄλλαι δὲ θὰ πραγματοποιηθοῦν ἐπίσης σὺν τῷ χρόνῳ. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ νομισθῇ ὅτι ταῦτα θὰ εἶναι τὰ μόνα πρακτικὰ ἀποτελέσματα τῆς Διασκέψεως. Τὸ πρακτικώτερον καὶ θετικώτερον καὶ ἀσφαλῶς πολυτιμότερον εἶναι ὅτι οἱ βαλκανικοὶ λαοὶ συνωμίλησαν ἤδη μεταξὺ των διὰ τῶν ἀντιπροσώπων των —καὶ ἀντιπροσώπων τῶν ἡγετίδων καὶ διανοουμένων τάξεών των— καὶ ἐπείσθησαν ὅτι ἠμποροῦν ἄριστα νὰ ἐννοήσουν ἀλλήλους καὶ νὰ συνεννοηθοῦν, διότι τὰ συνδέοντα αὐτοὺς εἶναι πολὺ περισσότερα ἀφ' ὅ,τι οἱ ἴδιοι ἐφαντάζοντο. Αἱ ἐπαναλήψεις τῆς ἀμέσου αὐτῆς βαλκανικῆς ἐπικοινωνίας, κραταιοῦσαι διαρκῶς τὴν ἀμοιβαίαν ἐμπιστοσύνην τῶν λαῶν τῆς Χερσονήσου, θὰ ἐπιφέρουν τὴν ὡρίμανσιν καὶ τὴν καρποφορίαν τῆς ὡραίας ἰδέας τῆς τελικῆς των ἑνώσεως, ἡ ὁποία, σήμερον ἤδη, δὲν εἶναι πλέον δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς οὐτοπία.

------□------

ΤΑ ΙΤΑΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

Ἐπαναλαμβάνεται εἰς τὰς στήλας ὡρισμένων ἰταλικῶν ἐφημερίδων ἡ ἐπίδειξις μιᾶς καχυπόπτου δυσφορίας διὰ τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἀδικαιολόγητα κατὰ βάσιν, ἐφόσον ἐρείδονται ἐπὶ τῆς ἐσφαλμένης ὑποθέσεως ὅτι μία βαλκανικὴ ἕνωσις θὰ ἐστρέφετο ἐναντίον οἱουδήποτε τρίτου, ἔχουν καὶ κάποιον ἄλλον χαρακτῆρα, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ καθορισθῇ ὡς προσπάθεια δημιουργίας ἐχθροτήτων μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν συνοίκων—προσκομιδῆς πυρίτιδος, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Μεχμὲτ βέη Κόνιτζα. Διότι εἰς τοῦτο προφανῶς ἀποσκοπεῖ ὁ ὑπαινιγμὸς ὅτι ἓν ἑκατομμύριον Ἀλβανῶν στενάζει ὑπὸ τὸν σερβικὸν ζυγὸν καὶ ὁ ἄλλος, περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς εἰρηνοφίλου φρασεολογίας διὰ τὴν διαιώνισιν τῆς ἡγεμονικῆς θέσεως μερικῶν βαλκανικῶν κρατῶν. Εὐτυχῶς αἱ προσπάθειαι αὗται, ἀποδεικτικαὶ ἁπλῶς τῶν ἐσωτέρων διαθέσεων ὡρισμένων ξένων κύκλων, δὲν δύνανται οὔτε νὰ βλάψουν σήμερον, οὔτε νὰ στενοχωρήσουν κανένα. Προξενεῖ μόνον εἰλικρινῆ λύπην τὸ γεγονὸς ὅτι μία τόσον εἰλικρινὴς καὶ γενναία προσπάθεια τῶν βαλκανικῶν τόσον ἠθική, τόσον ἐποικοδομητικὴ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Χερσονήσου καὶ τῆς Εὐρώπης, προκαλεῖ, ἀντὶ τῆς γενικῆς εἰλικρινοῦς χαρᾶς, τὴν ἀδικαιολόγητον αὐτὴν δυσφορίαν μὲ τὰ τόσον διαφανῆ αἴτιά της.

------□------

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ἀφοῦ ὁ ξένος πολιτισμένος κόσμος ἤρχισε νὰ διαμαρτύρεται καθ' ὃν τρόπον —δικαιότατα— διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ αἰσθητικοῦ ἀνοσιουργήματος τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου παρὰ τὴν Ἀκρόπολιν, τῆς ὁποίας θὰ ἐδέσποζεν ἡ αἰχμὴ τοῦ τρούλλου του, ἀπεφασίσθη, ἐκ τῶν ὑστέρων, νὰ συγκροτηθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος καὶ ἀπεφασίσθη ἀκόμη νὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ νὰ κρίνῃ καὶ αὐτός. Ἀλλὰ τί νὰ ἐξετάσῃ ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τί νὰ κρίνῃ ὁ πρωθυπουργός; Τὸ ὕψος τῆς Ἀκροπόλεως ἦτο ἀνέκαθεν γνωστόν. Τὸ ὕψος τοῦ μεγάρου ἐπίσης. Τὰ μέτρα ποῦ θὰ τὸ ἐχώριζον ἀπὸ τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου ἦσαν καὶ θὰ εἶναι τὰ ἴδια. Τί θὰ παρουσιάζετο ἐὰν ἐκτίζετο ἦτο, κατὰ συνέπειαν, ἐξ ἀρχῆς γνωστόν, ἀφ' ἧς ἀπεφασίσθη ἡ τοποθέτησις τοῦ μεγάρου εἰς τὴν θέσιν τοῦ Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου. Ἀλλ' εἰς ἐπίμετρον, διεμαρτυρήθημεν καὶ ἡμεῖς καὶ ἄλλοι εὐθὺς μόλις ἀ-

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

Ο ΚΟΠΕΡΝΙΚΟΣ ΕΣΦΕΤΕΡΙΣΘΗ ΤΑΣ ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀποκαλυπτικὴ ἀντιπαραβολὴ κειμένων. — Ἀφοῦ ἐλεηλάτησε τὰ συγγράμματα τῶν ἀρχαίων σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Κοπέρνικος τοῖς ἠρνήθη πᾶσαν ἀξίαν.

Ὁ ἐν τῷ Ἀστεροσκοπείῳ τοῦ Μεντὸν τῶν Παρισίων Ἕλλην ἀστρονόμος κ. Εὐγένιος Μ. Ἀντωνιάδης ἔγραψε τὸ κάτωθι ἄρθρον περὶ Κοπερνίκου διὰ τὴν Μεγάλην Ἑλληνικὴν Ἐγκυκλοπαιδείαν, ὅπερ κατ' εὐγενῆ παραχώρησιν τῆς Συντάξεως της δημοσιεύομεν κατωτέρω, πρὸ τῆς καταχωρήσεώς του εἰς τὸ οἰκεῖον τεῦχος. Ὁ διαπρεπὴς Ἕλλην ἐπιστήμων ἀποκαλύπτει ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διὰ τῆς παραθέσεως κειμένων ὅτι ὁ Κοπέρνικος οὐδὲν ἀνεκάλυψεν, ἀλλ' ἁπλούστατα ἐσφετερίσθη τὰς ἀστρονομικὰς ἀνακαλύψεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὄχι δὲ μόνον χωρὶς νὰ τὸ ὁμολογήσῃ, ἀλλὰ καὶ ψέξας αὐτοὺς ὡς ἐσφαλμένα φρονοῦντας.

Κοπέρνικος (Kopernik, ἢ Koppernigk, λατ. Copernicus), Νικόλαος, Πολωνὸς ἀστρονόμος, γεννηθεὶς τῇ 12ῃ Φεβρουαρίου 1473, ἐν Τόρν πόλει ἐπὶ τοῦ Βιστούλα ποταμοῦ. Ὁ πατρικὸς πάππος αὐτοῦ ἐγεννήθη ἐν Βοημίᾳ καὶ τῷ 1396 ἐγκατεστάθη ὡς ἔμπορος ἐν Κρακοβίᾳ, ὅπου ἀπενεμήθη αὐτῷ τὸ δικαίωμα πολιτείας. Εἷς δὲ τῶν ἐκεῖ γεννηθέντων υἱῶν αὐτοῦ, ὁ Νικόλαος, μετέβη εἰς Τόρν, πόλιν προσαρτηθεῖσαν τῇ Πολωνίᾳ τῷ 1464· ἐξήσκησε δ' ἐκεῖ τὸ ἐπάγγελμα ἀρτοπώλου, ἐγένετο δημοτικὸς σύμβουλος, καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Βαρβάραν Βασελρόδε, ἀνήκουσαν εὐπόρῳ πολωνικῇ οἰκογενείᾳ, καὶ ἥτις ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Λουκᾶ Βασελρόδε, ἐπισκόπου Βαρμίας. Ἐκ τοῦ γάμου δὲ τούτου ἐγεννήθησαν δύο υἱοί, ὁ Ἀνδρέας καὶ ὁ Νικόλαος, ὁ ἀστρονόμος. Καὶ οἱ μὲν Πολωνοὶ θεωροῦσι τοῦτον Πολωνόν, οἱ δὲ Γερμανοὶ Γερμανόν. Εἶναι βέβαιον, ὅτι ὁ Κοπέρνικος ἐγνώριζε καλῶς τὴν γερμανικήν, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ περισωθεῖσαι ἐπιστολαὶ αὐτοῦ· ἀλλ' ἡ πόλις Τόρν ἀνῆκε τότε τῇ Πολωνίᾳ, ἐπὶ πλέον δὲ ὁ Κοπέρνικος ἐνεγράφη ὡς Πολωνὸς σπουδαστὴς ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Παδούης, ἐν Ἰταλίᾳ, καθ' ἃ λέγει ὁ βιογράφος αὐτοῦ Κζίνσκι. Τοῦ πατρὸς θανόντος τῷ 1483, ὁ Κοπέρνικος υἱοθετήθη ὑπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ καὶ ἐπισκόπου, ὅστις ἔστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Τόρν, ὅπου ἤρξατο σπουδάζων τὴν λατινικὴν καὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν. Τῷ 1491 μετέβη εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Κρακοβίας, ἵνα σπουδάσῃ τὴν ἰατρικήν, τὴν ἰχνογραφίαν, τὴν ζωγραφικήν, τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθηματικά, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἀστρονομίαν, ἣν ἐδίδασκεν ἐκεῖ τότε ὁ πολὺς Albert Brudzewski. Ἐνταῦθα ἐξηκολούθησε τὴν μελέτην τῆς λατινικῆς καὶ δὴ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς γλώσσης, ἥτις, διὰ τῆς ἐμβριθοῦς καὶ μακροχρονίου σπουδῆς τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, ἀπέβη αὐτῷ μετέπειτα λίαν ὠφέλιμος ἐν τῷ ἐπιστημονικῷ αὐτοῦ σταδίῳ.

Λαβὼν πολωνικὸν δίπλωμα ἰατροῦ τῷ 1493 ἐπανέκαμψεν εἰς Τόρν, ὅπου προὐτίθετο νὰ γίνῃ ἱερεύς. Ἀλλ' ἀκολούθως ἤλλαξε γνώμην, καὶ ἑλκυσθεὶς ὑπὸ τῆς αἴγλης καὶ μαθήσεως τῶν μεγάλων σοφῶν καὶ καλλιτεχνῶν τῆς ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως, μετέβη τῷ 1496 εἰς Πάδουαν, ὅπου ἐσπούδασε πάλιν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν φιλοσοφίαν. Ἐκεῖθεν μετέβαινε συχνάκις εἰς Βολωνίαν, ἀκολουθῶν τὰ μαθήματα ἀστρονομίας τοῦ Ντομένικο Μαρία Νοβάρα, ὃν καὶ ἐβοήθει ἐν ταῖς ἐρευναῖς αὐτοῦ μετὰ τοῦ διδασκάλου του δὲ παρετήρησε τῷ ἔτει ἐκείνῳ ἐπιπρόσθησιν τοῦ Ἀλτεμπαρὰν ὑπὸ τῆς Σελήνης. Τῷ 1497 διωρίσθη κανονικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Frauenburg ἐπὶ τῆς ὑπὸ τὸ ὄνομα Frischehaff γνωστῆς πρωσσικῆς λιμνοθαλάσσης. Μετὰ διετίαν δὲ ἐξελέγη καθηγητὴς τῶν μαθηματικῶν ἐν Ρώμῃ ὅπου ἔδιδε τῷ 1500 καὶ ἐπιτυχεῖς ἐπιστημονικὰς διαλέξεις. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπανέκαμψεν εἰς Τόρν, ἵνα λάβῃ ἄδειαν νέας ἀπουσίας πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν ἀκαδημαϊκῶν αὐτοῦ σπουδῶν· πρὸς τοῦτο ἐπεσκέφθη καὶ πάλιν τὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἐκ νέου παρηκολούθησε τὴν ἰατρικὴν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Παδούης. Ἐνταῦθα διέμεινεν ἐπὶ τετραετίαν. Τῷ 1503 ἔλαβε καὶ ἰταλικὸν δίπλωμα διδάκτορος ἰατρικῆς. Ἐπιστρέψας εἰς Πολωνίαν τῷ 1504 ἐγκατεστάθη ἐν τῇ ἐπισκοπῇ τοῦ Heilsberg ὡς συνάμα ἰατρὸς τοῦ θείου αὐτοῦ καὶ ἐπισκόπου, θανόντος τῷ 1512. Τῷ 1509 ἐδημοσίευσε λατινικὴν μετάφρασιν τῶν «Ἐπιστολῶν» τοῦ Θεοφυλάκτου.

Ὁ Κοπέρνικος, ὁρμώμενος ἐκ τῶν ἀνακαλύψεων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς γνώμης τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Νικολάου Κούζης (1444), ἤρχισε τὴν περὶ τοῦ πραγματικοῦ συστήματος τοῦ κόσμου ἔρευναν αὐτοῦ τῷ 1507 ἐν Heilsberg καὶ ἐξηκολούθησεν αὐτὴν ἀόκνως ἐν τῇ πολίχνῃ τοῦ Frauenburg, ὅπου ἀπεσύρθη καὶ ἔμεινεν ἀδιακόπως σχεδὸν ἄχρι τοῦ τέλους τοῦ βίου αὐτοῦ. Ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐξήσκει τὰ κανονικὰ ἐκκλησιαστικὰ αὐτοῦ καθήκοντα, καίπερ οὐδέποτε χειροτονηθείς. Ἐχρημάτισε δὲ καὶ ὡς ἐπίτροπος τῆς ἐπισκοπῆς Βαρμίας, ἐξασκῶν ἐπιτυχῶς ἐν ταὐτῷ καὶ τὴν ἰατρικήν, νοσηλεύων πένητας καὶ πλουσίους. Ἐν τῇ πολιτικῇ συνόδῳ τοῦ Graudenz ἐξέθεσε τῷ 1522 σχέδιον ὑπὲρ τῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ νομίσματος, δημοσιεύσας ἐπὶ τούτῳ τῷ 1526 καὶ σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον: «De monetae cudendæ». Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἐν Frauenburg τριακονταετοῦς διαμονῆς αὐτοῦ ἐσκέπτετο περὶ τοῦ ἡλιοκεντρικοῦ συστήματος τοῦ κόσμου, παρατηρῶν τὰ ἄστρα ἐκ πυργίσκου, καὶ τῷ 1530 ἀνεκοίνωσε τὰς ἀστρονομικὰς αὐτοῦ θεωρίας ἐν τῷ «Commentariolus» χειρογράφῳ ἐκθέτοντι περιληπτικῶς τὴν γνώμην, ὅτι ὁ Ἥλιος μένει ἀκίνητος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ παντός, καὶ ὅτι ἡ Γῆ, σὺν τοῖς ἄλλοις πλανήταις, στρέφεται μεταβατικῶς περὶ αὐτόν. Ὁ Johann Albrecht Wodmanstadt διέδωσε μετὰ μικρὸν ἐν Ρώμῃ τὴν δοξασίαν ταύτην, ἣν λίαν παραδόξως ἀπεδέχθη ὁ τότε πάπας, Κλήμης ὁ Ζ'. Ὁ καρδινάλιος Schoenberg δὲν ἐδίστασε νὰ ζητήσῃ τότε παρὰ τοῦ Κοπερνίκου τὴν ἄδειαν δημοσιεύσεως τοῦ ἐν λόγῳ πονήματος, ἣν ὁ σοφὸς ἠρνήθη ἐπὶ δεκαετίαν, φοβούμενος διωγμὸν ἐκ Ρώμης. Τῷ 1540 ὅμως ὁ Rheticus ἔλαβε παρὰ τοῦ συγγραφέως τὴν ἐντολὴν νὰ ἐκτυπώσῃ ἐν Δάντζιχ προκαταρκτικὴν ἔκθεσιν τῶν θεωριῶν τοῦ Κοπερνίκου, τιτλοφορουμένην «Narratio prima», καὶ ν' ἀποστείλῃ εἰς Νυρεμβέργην πρὸς ἐκτύπωσιν τὸ ἐκτενὲς ἔργον, ὅπερ φέρει τὸν τίτλον «De revolutionibus orbium coelestium». Τοῦτο ἐδημοσιεύθη τῷ 1453 καὶ ἐν τῷ πρωτοτύπῳ αὐτοῦ μέρει οἱ στηριγμοὶ καὶ ἀναποδισμοὶ τῶν ἔξω πλανητῶν ἐξηγοῦνται ὀρθῶς διὰ τῆς μεταβατικῆς κινήσεως τῆς Γῆς. Τὸ τριγωνομετρικὸν τμῆμα τοῦ πονήματος εἶχεν ἤδη δημοσιευθῆ τῷ 1542, φροντίδι τοῦ Rheticus. Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ Κοπέρνικος ἐγένετο ἀπόπληκτος, καὶ ὀλίγας μόνον ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἐπελθόντος τῇ 24ῃ Μαΐου 1543, ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸ ἔργον, ὅπερ ἦτο ὁ μέγας σκοπὸς τοῦ βίου αὐτοῦ. Τὸ ἀνώνυμον προοίμιον τοῦ πονήματος θεωρεῖται γραφὲν ὑπὸ τοῦ Osiander. Ἀκολούθως, τῷ 1616, τὸ βιβλίον κατεδικάσθη ὡς αἱρετικὸν ὑπὸ τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης.

Τὸ ἔργον τοῦ Κοπερνίκου συνετέλεσε μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον τῆς ἀστρονομίας, διότι τὸ ἡλιοκεντρικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον παρεδέχετο, ἠσπάσθη ἀκολούθως ὁ πολὺς Κέπλερος, ὅπερ ἤγαγεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Γερμανοῦ σοφοῦ ἀνακάλυψιν τῶν πραγματικῶν νόμων τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν, καὶ μετέπειτα, ἐμμέσως, εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Νεύτωνος ἀνακάλυψιν τοῦ μεγάλου νόμου τῆς ἕλξεως, τοῦ διέποντος τὸ σύμπαν. Ἀλλ' ὁ Κοπέρνικος ἐπλανήθη πολλάκις ἐν ταῖς ἐρεύναις αὐτοῦ, καὶ μάλιστα ὅταν ἀπεμακρύνετο τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἵνα φανῇ πρωτότυπος. Οὕτω παρημέλησε τὴν ἀτμοσφαιρικὴν διάθλασιν, ἣν τόσον λεπτομερῶς εἶχε περιγράψει καὶ πινακογραφήσει ὁ Πτολεμαῖος. Δὲν ἠδυνήθη νὰ καταλύσῃ τοὺς ἐπικύκλους, ὧν ἀφῆκε 34. Ἐθεώρει τὴν μετάπτωσιν τῶν ἰσημεριῶν ὡς ἀλλάσσουσαν ἐντὸς 1717 ἐτῶν. Ἐνόμιζεν ὅτι εἶχεν ἀποδείξει, ὅτι ἡ ἀλλαγὴ λοξότητος τῆς ἐκλειπτικῆς ἐπὶ τοῦ ἰσημερινοῦ οὐδέποτε ἠδύνατο τάχα νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 23ο 28' καὶ μείζων τῶν 23ο 52', καὶ ὅτι ἡ ἀλλαγὴ αὕτη ἐξετελεῖτο ἐν περιόδῳ 3434 ἐτῶν. Ἐφρόνει, ὅτι οἱ ἀστέρες ἔλαμπον ἐξ ἀντανακλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός. Καὶ ἐκαυχᾶτο, ὅτι εἶχεν ἀποδείξει τὴν ὕπαρξιν τρίτης δῆθεν κινήσεως τῆς Γῆς, μὴ δυνάμενος νὰ ἐννοήσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἦτο τόσον εὔδηλον τοῖς πυθαγορείοις καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ, τὴν ἁπλῆν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἀνακυκλήσεως τοῦ πλανήτου ἡμῶν ἐκ τῆς περὶ τὸν Ἥλιον αὐτοῦ περιφορᾶς.

Ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ ἔργου τοῦ Κοπερνίκου γίνεται μνεία τοῦ «καινοφανοῦς» δῆθεν τῶν ἐν αὐτῷ θεωριῶν, ὁ δὲ Dreyer διεβεβαίωσεν, ὅτι «ὁ Κοπέρνικος ὤφειλεν ὀλίγιστα, ἂν ὄντως ὤφειλέ τι, τοῖς Ἕλλησιν». Καὶ ἁπανταχοῦ τῆς Ἑσπερίας ὁ σοφὸς οὗτος θεωρεῖται συνήθως ὡς ὁ μέγας ἀνακαλυπτὴς τοῦ πραγματικοῦ συστήματος τοῦ κόσμου καὶ ὁ ἱδρυτὴς τῆς μεταγενεστέρας ἀστρονομίας. Ἀλλ' ὡς θέλομεν ἀποδείξει ἀμέσως, τοῦτο οὐδόλως ἀληθεύει, καὶ οὐδέποτε φήμη ἐπιστήμονος ἡδράσθη ἐπὶ βάσεων ἐπισφαλεστέρων ὅσον ἡ τοῦ Κοπερνίκου. Ἐκ τῶν κατωτέρω παρατιθεμένων ἀποσπασμάτων τοῦ κειμένου τοῦ ἐν λόγῳ ἀστρονόμου καὶ χωρίων ἀρχαίων Ἑλλήνων ἐκφραζόντων τὰς αὐτὰς θεωρίας ἢ ἀνακαλύψεις, θέλει καταστῇ ἐναργές, ὅτι ὁ σοφὸς οὗτος συχνότατα ἐλησμόνει τὴν πηγὴν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τῶν γνώσεων αὐτοῦ.

Κοπέρνικος	Ἀρχαῖοι Ἕλληνες
«Τὸ ἄπειρον ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ κινῆται».	Ἀριστοτέλης: «Οὐδ' ὅλως γε τὸ ἄπειρον ἐνδέχεται κινεῖσθαι». («Περὶ οὐρανοῦ», Α', 7).
«Τοῦτο τὸ (σφαιρικὸν) σχῆμα εἶνε τὸ τελειότερον πάντων». (Α', 1).	Πλάτων: «Σφαιροειδὲς (σχῆμα).... πάντων τελεώτατον». («Τίμαιος», Ζ', 33).
«(Ἡ σφαῖρα) ἀποτελεῖ τὸ πολυχωρητότερον σχῆμα». (Α', 1).	Πρόκλος: «Ἡ σφαῖρα πολυχωρητότερον». («Εἰς Τίμαιον», Γ', 160).
«Ὁ κόσμος εἶνε σφαιροειδής». (Α', 1).	Διογένης Λαέρτιος: «(Πυθαγόρας λέγει τὸν) κόσμον... σφαιροειδῆ». («Πυθαγόρας», 19).
«Λέγω, ὅτι ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες ἔχουσι τὸ (σφαιροειδὲς) σχῆμα». (Α', 1).	Στοβαῖος: «Οἱ Πυθαγόρειοι σφαιροειδῆ εἶνε τὸν ἥλιον». («Φυσικά», Α', 25). Ἀριστοτέλης: «Σφαιροειδῆ (τὴν σελήνην). («Προβλήματα», 15) καὶ «Σφαιροειδῆ τὰ ἄστρα» («Περὶ οὐρανοῦ», Β, 8, 290 a).
«Εἶνε ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἡ γῆ τοιοῦτον (σφαιροειδὲς) σχῆμα». (Α', 2).	Ἀριστοτέλης: «Σχῆμα δ' ἔχειν σφαιροειδὲς ἀναγκαῖον αὐτὴν (τὴν γῆν)». («Περὶ οὐρανοῦ», Β', 272 a).
«Οἱ κάτοικοι τῶν ἀνατολῶν δὲν βλέπουσι τὰς ἑσπερινὰς ἐκλείψεις ἡλίου καὶ σελήνης, οἱ τῶν δυσμῶν τὰς πρωϊνάς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀναμεταξὺ οἱ-	Πτολεμαῖος: «Τὰς γὰρ ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀποτελουμένας ἐκλειπτικὰς φαντασίας.... εὑρίσκομεν... πάντοτε τὰς παρὰ τοῖς ἀνατολικωτέροις

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

νεκοινώθη ἡ βάρβαρος ἀπόφασις. Τί νὰ ἐξετάσῃ τώρα ἐπιτοπίως ὁ πρωθυπουργὸς καὶ τί νὰ μελετήσῃ ἡ ἐπιτροπή; Ὁ κ. Ἐμπρὰρ ἔκαμεν ὅλους τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τοὺς ἀπαλλάσσει κάθε σχετικοῦ κόπου. Χωρὶς ἐπιτροπὰς καὶ χωρὶς ἐπιτοπίους περιπάτους ἀρκεῖ νὰ ἀκυρωθῇ ἡ βάρβαρος ἀπόφασις. Τοιουτοτρόπως θ' ἀποτραπῇ ἓν στίγμα κατὰ τῆς πόλεως καὶ μία ὕβρις πρὸς τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν Ἀκρόπολιν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θὰ μείνῃ ἀνεπανόρθωτον πλέον εἶναι ἡ πιστοποίησις —καὶ ἔξωθεν ἀκόμη— ὅτι οἱ ἰθύνοντες τὴν σημερινὴν Ἑλλάδα ὑστεροῦν τόσον εἰς πολιτισμόν.

* * *

ΚΑΙ Η ΙΔΙΚΗ ΜΑΣ;

Αἱ Γαλλικαὶ Ἀκαδημίαι ἐξηγέρθησαν διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀπὸ Κυβέρνησιν Ἑλληνικὴν προσβολὴν κατὰ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου παρὰ τὸν Ἱερὸν Βράχον. Αἱ Γαλλικαὶ Ἀκαδημίαι ἐθεώρησαν καθῆκον των πρὸς τὸν πολιτισμὸν νὰ διαμαρτυρηθοῦν διὰ τὸν κίνδυνον κειμηλίου ποὺ ἀνήκει εἰς ὅλην τὴν πολιτισμένην ἀνθρωπότητα. Ἡ Ἀκαδημία μας δὲν ᾐσθάνθη καμμίαν στενοχωρίαν διὰ τὸ ἴδιον πρᾶγμα, καίτοι φέρει τὴν προσωνυμίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ Ἱεροῦ Βράχου. Φαίνεται ὅτι αἱ διάφοροι Τάξεις της ἔκριναν ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των. Πολὺ σωστά. Αὐτὸ θὰ ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μιᾶς Τάξεως Πολιτισμοῦ.

* * *

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἀπὸ τοῦ χθεσινοῦ φύλλου, ὁ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῆς «Πρωΐας» κ. Διον. Κόκκινος, ἐν τῇ συνεχείᾳ τῆς Ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως εἰσῆλθε, λίαν ἐπικαίρως, εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Εἶνε περιττὸν νὰ τὸ συστήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, οἵτινες, ὅπως πείθουν αἱ ἐπιστολαὶ ἃς λαμβάνομεν, μετὰ ζωηροῦ καὶ ἀδιαπτώτου ἐνδιαφέροντος παρακολουθοῦν τὴν Ἱστορίαν τοῦ κ. Κοκκίνου, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» δημοσιεύσεώς της. Θὰ μᾶς ἐπιτρέψουν ὅμως, ἐλπίζομεν, οἱ ἀναγνῶσταί μας νὰ ἐξάρωμεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τὸ ἱστορικὸν ἔργον τοῦ διακεκριμένου συνεργάτου μας, ὅστις ἀπὸ μακροῦ συγκεντρώσας πλοῦτον ὁλόκληρον ἐκδεδομένων καὶ ἀνεκδότων πηγῶν καὶ ἐγκύψας εἰς εὐσυνείδητον ἔρευναν καὶ ἔλεγχον αὐτῶν παρουσιάζει ἐπὶ τῇ Ἑκατονταετηρίδι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν Ἱστορίαν τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 ὁλοκληρωτικήν, πλήρη, ἀντικειμενικήν, ἀκριβῆ εἰς τὴν ἐκτίμησιν προσώπων καὶ πραγμάτων, συγχρονισμένην δὲ καὶ φιλολογικῶς ἀξιολογωτάτην, ὥστε νὰ καθίσταται ἀνάγνωσμα προσιτὸν καὶ ἐπαγωγὸν εἰς πάντας.

* * *

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΙ

Εἶνε ἀνάγκη, χάριν τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τῆς κρατικῆς μηχανῆς, νὰ προσέξῃ πολὺ ἡ κυβέρνησις εἰς τὸ ζήτημα τοῦ δημάρχου Θεσσαλονίκης. Δὲν γνωρίζομεν τί διαλαμβάνει ἡ ἔκθεσις τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, ἀλλ' οὔτε πιστεύομεν ὅτι ὁ κ. Μᾶνος εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ὑποπέσει εἰς πράξεις δικαιολογούσας μίαν ἀπόλυσιν. Μία δὲ ἀπόλυσις τοῦ δημάρχου τῆς δευτέρας πόλεως τῆς Ἑλλάδος θὰ κατῆγε βαρύτατον πλῆγμα κατὰ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν Δήμων καὶ θὰ ἄφινε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἴτια εἶνε κυρίως μικροπολιτικά, γνωστοῦ ὄντος, ἄλλως τε, ποῖα στοιχεῖα ἐποφθαλμιοῦν τὴν δημαρχίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

* * *

ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ...ΑΛΛΩΝ

Ὁ κ. Δοξιάδης — ὁ μόνος, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, —πατὴρ ἐκ τῶν δεκαπέντε περίπου μελῶν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συνεδρίου τῆς Μητρότητος, μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

«Κύριε Διευθυντά,

Αἱ χιουμοριστικαὶ παρατηρήσεις τοῦ χθεσινοῦ ἀρθριδίου τῆς φίλης «Πρωΐας» αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνεδρίου πρὸς Προστασίαν τῆς μητρότητος, ἐπιτρέψατέ μου νὰ παρατηρήσω ὅτι δὲν εἶνε ἀπολύτως ὀρθαί.

Δὲν ἀρνοῦμαι βέβαια ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὸ Συμβούλιον καὶ ἄγαμοι καὶ ἄτεκνοι, δὲν εἶνε ὅμως οἱ οἱοιδήποτε. Ὅλοι ἔχουν διακριθῆ, ὅπως ἀναγνωρίζει ἄλλως τε καὶ ἡ «Πρωΐα», διὰ τὴν ἐξαιρετικῶς σπουδαίαν κοινωνικήν των δρᾶσιν. Προσφέρουν λοιπὸν εἰς τὸ Συνέδριον τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν πολύτιμον πεῖραν τῆς ἀτεκνίας των, ἐφ' ὅσον εὑρίσκουν ὅτι εἶνε ὀλίγον ἀργὰ διὰ τὴν τεκνοποίησιν τὴν ὁποίαν τοὺς συνιστᾷ ἡ φίλη «Πρωΐα».

Ἄλλως τε, κατὰ τὴν γνώμην μου, οἱ ἄτεκνοι ἀκριβῶς εἶνε ἐκεῖνοι ποὺ πρέπει καὶ εἰς τὸν τόπον μας νὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ φροντίζουν ὁπωσδήποτε διὰ τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων, ἐφ' ὅσον δὲν ηὐτύχησαν νὰ ἀποκτήσουν οἱ ἴδιοι.

Εἰς ἄλλα κράτη ὑποχρεοῦνται διὰ Νόμου οἱ ἄτεκνοι νὰ ἐργάζωνται καὶ νὰ προσφέρουν εἰς τὰ ἔργα τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ νὰ βοηθοῦν ποικιλοτρόπως τοὺς πολυασχόλους γονεῖς. Ἡ Γερμανία ἑτοιμάζει καὶ σχετικὸν νομοσχέδιον. Διατί νὰ μὴ τοὺς μιμηθῶμεν;

Φιλικώτατα
ΑΠ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ»

Ἂς μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ φίλος κ. Δοξιάδης νὰ μὴ πεισθῶμεν ἐκ τῆς βεβαιώσεώς του ὅτι εἶνε πολύτιμος ἡ «πεῖρα τῆς ἀτεκνίας» τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον εὑρίσκουν ὅτι εἶνε ὀλίγον ἀργὰ διὰ τὴν τεκνοποίησιν—νὰ τὸ προσυπογράφουν, ἆρά γε, ὅλοι οἱ περὶ ὧν πρόκειται; Οὔτε νομίζομεν ὅτι ὁ κ. Δοξιάδης θὰ ἀνέθετε τὴν φροντίδα τῶν παιδιῶν του εἰς κανὲν γεροντοπαλλήκαρον ἢ καμμίαν μὴ κατοικιδίαν καὶ μητέρα κυρίαν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι, ἀφοῦ δὲν «ηὐτύχησαν» νὰ ἔχουν παιδιὰ οἱ ἴδιοι, ὀφείλουν νὰ φροντίζουν διὰ τὰ τέκνα τῶν ἄλλων. Καὶ πῶς γνωρίζει ὁ κ. Δοξιάδης ὅτι οἱ ἄτεκνοι τοῦ Συμβουλίου δὲν νομίζουν μᾶλλον ὅτι ηὐτύχησαν νὰ μὴ ἀποκτήσουν παιδιά;

Ο ἑλληνικὸς στίχος

Βυζάντιο

Βυζάντιο! τὴ δύναμι ἐννόησες
π' ὅλον τὸν κόσμο κυβερνᾷ: τὴ Φαντασία,
κι' ὕμνον τρανότατο σ' αὐτὴν ἐτόνισες
καὶ τῆς ἐτέλεσες ὑπέρλαμπρη λατρεία.

=

Κι' ἡ φαντασία σοὔδωσε τὸ κράτος σου
καὶ τὴν ἀτέρμονη ἀθανασία,
γιατὶ ἀκαταμάχητη μιὰ δύναμι
φωλιάζει σ' ὑποβλητικὴ ἠθοποιΐα.

=

—Ἠθοποιΐα; Ἦταν τόσο αὐθόρμητη,
καὶ μὲ τὸ βάθος τῆς ψυχῆς σου ζυμωμένη,
ὥστε ἡ λέξις ποὺ τὴ δείχνει ἔπαυσε
κάτι συνηθισμένο νὰ σημαίνῃ.

=

Μέσ' στὴν παράταξι τῶν ἐποχῶν λαμπρότατο
βρίσκουν τὰ μάτια μας μ' ἀνάπαυσι σταθμό,
μετὰ τῆς Ρώμης τὸν τραχὺ τὸν κολοσσό,
βυζαντιν' ὄνειρο μαγευτικώτατο,

=

Π' ἁπλώνει μπρὸς στὴ φαντασία μας περίπλοκα
καὶ μ' ἐκθαμβωτικὰ πετράδια στολισμένα
δίκτυα π' αἰχμαλωτίζουνε τὰ πνεύματα
καὶ τὰ κρατοῦν βαθειὰ γοητευμένα.

Δημ. Ἀπ. Καπετανάκης

* * *

ΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Ἀναγνώστης δι' ἐπιστολῆς του διαμαρτύρεται μετ' ἀγανακτήσεως, διότι ἀκόμη δὲν διηυθετήθη τὸ ζήτημα τῶν εἰς χρυσὸν καταθέσεων. Πράγματι, ἡ τακτικὴ αὐτὴ τῶν ἀναβολῶν καὶ παρελκύσεων καταντᾷ ἀδικία τερατώδης πρὸς ἀνθρώπους, τῶν ὁποίων τὸ Κράτος ἀπεμύζησε τὸν ἱδρῶτα καὶ τὸ αἷμα. Συνηγοροῦμεν λοιπὸν ὑπὲρ λύσεως τοῦ ζητήματος.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκη ἀνταποκριτής μας τηλεγραφεῖ ὅτι ἄγνωστός τις κύριος ἐνεφανίσθη ἐκεῖ ὡς ἀπεσταλμένος τῆς «Πρωΐας», ἐξαπατῶν διαφόρους καὶ προβαίνων εἰς εἰσπράξεις συνδρομῶν. Δηλοῦμεν ὅτι οὐδένα ἀπέστειλεν ἡ «Πρωΐα» ἐξουσιοδοτημένον νὰ προβαίνῃ εἰς εἰσπράξεις, παρακαλοῦμεν δὲ τὰς ἀρχὰς νὰ καταδιώξουν τὸν ἐν λόγῳ ἀπατεῶνα, ἐπιφυλασσόμενοι νὰ προβῶμεν εἰς ποινικὴν δίωξίν του.

Ὁ κ. ΓΙΑΓΚΟΓΛΟΥ, φωτο-ρέπορτερ, ἐγκατεστάθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 10 φωτογραφεῖον (πρώην Κάβρα) ὅπου ἐκτελεῖ καὶ καλλιτεχνικὰς φωτογραφίας ὡς καὶ μεγεθύνσεις εἰς τὸ εὐρύχωρον Ἀτελιέ του. ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ συνεχίζεται.

Παράφωνα καὶ ἐξηγήσεις

«Ὡραῖα, κύριε!» παραπονεῖται μία ἀναγνώστρια τῆς «Πρωΐας». «Ὡραῖα! Ὥστε ἐσεῖς θέλετε τὴν γυναῖκα τῆς Ἑλλάδος »καὶ πάλιν σκλάβα, νὰ δουλεύῃ »ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ, ὅπως »αἱ γιαγιάδες μας, καὶ νὰ μὴν »ἔχῃ ἄλλη σκέψη, παρὰ πῶς νὰ »κατασκευάζῃ δύσπεπτα πράγματα καὶ ὑφάσματα, ποῦ θὰ μποροῦσε ἀξιόλογα νὰ ἀγοράσῃ καὶ »εἰς τὰ «ὡραῖα παλαιὰ χρόνια» »σας, ἀπὸ ὁποιοδήποτε μαγαζί. »Ὁ ρόλος τῆς γυναικὸς μέσα σ' »ἕνα σπίτι, καὶ ἡ νοικοκυρωσύνη »της, δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ »γνωρίζῃ νὰ ὑφαίνῃ, ἀλλὰ νὰ »ξεύρῃ νὰ διοικῇ τὸ σπίτι της »κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον, καὶ »αὐτὸ τὸ γνωρίζουν ἐξ ἴσου καλὰ αἱ σύγχρονοι γυναῖκες, ὄχι »χωρὶς βέβαια νὰ ὑπάρχουν καὶ »μερικαὶ ἀφρόντιδες καὶ νευρικαί. Προκειμένου ἄλλως τε περὶ »νεύρων, δὲν μοῦ φαίνεται ὅτι καὶ »οἱ κύριοι πηγαίνουν πίσω, καὶ »ἀπὸ τὰς δωδεκάδας τῶν πιάτων »ποῦ σπάζονται κάθε χρόνον, αἱ »περισσότεραι εἶναι ἀπὸ ἀνδρικὰ »χέρια καὶ ὄχι γυναικεῖα.»

Τὸ ὁποῖον «ξεσπάθωμα» τῆς ἀγαπητῆς «ἀναγνωστρίας», ἡ ὁποία ἔχει ἐντελῶς ἄδικο. Διότι, πρῶτον, δὲν ἐζήτησα ἀπὸ τὴν «γυναῖκα τῆς Ἑλλάδος» νὰ εἶναι «σκλάβα» ὅπως «αἱ γιαγιάδες» μας, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι «αἱ γιαγιάδες» μας δὲν ἦσαν σκλάβαι. Εἶχαν ἕναν ρόλο νὰ κάμουν μέσα στὸ σπίτι, καὶ τὸν ἔκαναν μὲ τὸν ὡραιότερον δυνατὸν τρόπον. Δὲν ἦταν «σκλαβιὰ» τὸ νὰ ὑφαίνουν καὶ νὰ ἑτοιμάζουν τὰ νοικοκυριά των, ὅπως αὐτὲς τὰ ἤθελαν, οὔτε σκλαβιὰ νὰ ἑτοιμάζουν τὰ «δύσπεπτα» γλυκὰ καὶ τὰ φαγητά, ἀλλὰ εὐχαρίστησις, καὶ τὰ πράγματα ἐκεῖνα δὲν ἦσαν «δύσπεπτα», διότι ποτε τὰ στομάχια τῶν γυναικῶν δὲν ἦσαν κατεστραμμένα ἀπὸ τὸ τσιγάρο, τὰ οὖζα, τὰ ξενύχτια, τὰ ταράτσεν-πάρτυ καὶ τὰ ξεγυμνώματα, τὰ μπαὶν-μὶξτ καὶ τὴν χαρτοπαιξία, ὅπως ἄλλωστε καὶ τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἡ «δουλικὲς» αὐτές, ὅπως τὶς θέλει ἡ κυρία, ἐνασχολήσεις τῶν γυναικῶν ἦσαν ἡ βάσις τοῦ νοικοκυριοῦ, καὶ τὸ σπίτι ἦταν φωληά, ποῦ ἐμαζεύονταν μ' εὐχαρίστησι, γύρω ἀπὸ τὴν ἑστία του, ὅλα τὰ μέλη, ἀκόμα κι' ἀπόξενοι, ποῦ ζητοῦσαν στὸ ὡραῖο παληὸ σπίτι κάποια ἀκτινοβολία μιᾶς θαλπωρῆς ποῦ δὲν εἶχαν. Δὲν ἦταν τὸ σπίτι ἕνα κοινὸν ἄντρον μερικῶν ληστῶν, ὅπως εἶναι τώρα, ποῦ γυρίζουν ἀνήσυχοι, κυνηγημένοι, χωρὶς καμμιὰ κοινότητα συμφερόντων, χωρὶς καμμιὰ κοινὴ στοργή, ἁπλῶς γιὰ νὰ φᾶνε ἀπὸ τὸ «πλιάτσικο» ποῦ προσκομίζουν, ὅταν τὸ προσκομίζουν, καὶ γιὰ νὰ ξαναφύγουν πάλι. Καὶ τὸ σπίτι αὐτό, τὸ νοσταλγοῦσαν ὅταν ἔλειπαν, καὶ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς κάμῃ νὰ τὸ ξεχάσουν. Τὰ παιδιά, σὰν ἔφτειαναν τὸ δικό τους τὸ σπιτικό, ἢ σὰν «ξενόμεναν» σὲ μακρυνὲς χῶρες, πάλι τὸ λαχταροῦσαν καὶ δὲν παρέλειπαν καμμιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ ξαναγυρίσουν. Δὲν ἔρριχναν πέτρα πίσω τους· κι' οὔτε ἐπεθύμησαν ὅπως τόσο συχνὰ τώρα, νὰ μὴν ἔχουν κανένα δεσμό, καὶ καμμίαν ἔννοια.

Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὰ «πιάτα», ὁμολογῶ ὅτι εἶναι ἀπόλυτος πρωτοβουλία τῆς «ἀναγνωστρίας» καὶ ἐντελῶς μοντέρνο πρᾶγμα. Τὰ πιάτα τοῦ παληοῦ σπιτιοῦ δὲν ἔσπαζαν κατὰ «δωδεκάδας». Ἔσπαζαν τίμια, ἕνα-ἕνα, εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς, συμπαρασύροντα μαζὶ τὰ «δύσπεπτα» κατασκευάσματα τῆς παλαιᾶς οἰκοδεσποίνης. Τώρα ἂν σπάζουν ὁμαδόν, καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀνδρικὰ χέρια, πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ὑπεύθυνα εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ μοντέρνα γυναικεῖα κεφάλια ...καὶ τὰ ἀνδρικά, ποῦ δὲν ἔχουν ἀκόμη βάλει γνῶσιν!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ἡ ἔναρξις τοῦ Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου.

Αὔριον ὥραν 10 π.μ. θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ 3ου Διεθνοῦς Βυζαντινολογικοῦ Συνεδρίου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας θὰ προσφωνήσῃ τοὺς συνέδρους, μεθ' ὃ ὁ Πρόεδρος τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ συνεδρίου θὰ ἐκφωνήσῃ τὸν προσήκοντα λόγον, τὸν ὁποῖον θὰ ἐπακολουθήσωσιν ἀντιφωνήσεις τῶν ξένων ἐπισήμων ἀντιπροσώπων.

Τὴν 3ην μ.μ. τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου θὰ ἐπισκεφθῶσι τὸ νέον Βυζαντινὸν Μουσεῖον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσιᾶς μέγαρον Δουκίσσης τῆς Πλακεντίας. Τὴν 5ην μ. μ. θὰ παρατεθῇ τεῖον εἰς τὴν Στοὰν τοῦ Μουσείου καὶ τὴν 6 1)2 θὰ ψαλῇ ἑσπερινὸς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν.

Ἀθλητισμός

Σήμερον ἡ δευτέρα ἡμέρα τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων

Ἔληξαν χθὲς οἱ ἀγῶνες ἀντισφαιρίσεως

Ἡ Ἑλλὰς πρώτη εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν

Εἰς τὸ Στάδιον συνεχίζονται σήμερον τὸ ἀπόγευμα οἱ Βαλκανικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν. Τὸ πρόγραμμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας περιλαμβάνει ὀκτὼ ἀγωνίσματα καὶ πιστεύεται ὅτι τὸ Στάδιον θὰ συγκεντρώσῃ χιλιάδας θεατῶν ἐὰν ὁ καιρὸς φανῇ εὐνοϊκός. Ἀπὸ τὰ σημερινὰ ἀγωνίσματα τὸ περισσότερον ἐνδιαφέρον θὰ παρουσιάσῃ ὁ δρόμος τῶν 110 μέτρων μετ' ἐμποδίων, εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα οἱ δύο καλοὶ δρομεῖς Μάντικας καὶ Μοιρόπουλος καὶ ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν ὁ Μπαράτοβιτς ὅστις δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται εὐκαταφρόνητος ἀντίπαλος καὶ ἡ τελευταία του ἐπίδοσις ἐν Βουδαπέστῃ 15'' 1)5 εἶνε ἐνδεικτικὴ τῆς φόρμας του. Μολονότι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτύχῃ ἐδῶ τὸ ρεκὸρ αὐτό, δύναται νὰ θεωρῆται ἐπικίνδυνος συναγωνιστὴς τοῦ Μάντικα. Ἐὰν ὁ Μάντικας τρέξῃ λογικὰ καὶ μὲ ψυχραιμίαν, θὰ κατορθώσῃ νὰ καταλάβῃ τὴν πρώτην θέσιν. Ἀλλὰ διὰ τὴν δευτέραν; Εἰς τὸν δρόμον 200 μέτρων ἀντιπροσωπεύονται καὶ τὰ πέντε βαλκανικὰ κράτη διὰ δέκα ἀθλητῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτήσῃ δύο προκριματικούς. Καὶ ἐδῶ οἱ Τοῦρκοι πρέπει νὰ θεωροῦνται οἱ πλέον ἐπίφοβοι συναγωνισταί μας, παρ' ὅλον ὅτι ὁ Φραγκούδης καὶ ὁ Βαμβακᾶς διατηροῦν ὑπεροχὴν ἔναντι αὐτῶν. Ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ θὰ ἐπιτύχῃ τοὐλάχιστον 8 βαθμούς.

Εἰς τὸν δρόμον 800 μέτρων ὁ ἑλληνικὸς ὁρίζων δὲν εἶνε διόλου καθαρός, διότι οἱ Ρουμᾶνοι, Τοῦρκοι καὶ Γιουγκοσλαῦοι παρουσιάζουν ὑπεροχήν. Τὸ ἀγώνισμα ὅμως θὰ εἶνε ἀπὸ τὰ πλέον θεαματικὰ τοῦ προγράμματος, διότι θὰ τεθοῦν καὶ πάλιν ἀντιμέτωποι οἱ δύο καλοὶ πρωταθληταὶ Γεωργακόπουλος καὶ Πεντὰν οἱ ὁποῖοι ὁσάκις μέχρι τοῦδε συνηντήθησαν συνῆψαν μεγάλην πάλην διὰ τὴν νίκην. Θὰ τρέξουν ἐπίσης ἐδῶ ὁ Σέρβος Ρίτιγκ καὶ ὁ «σπεσιαλίστας» Μπεσὶμ (Τοῦρκος) καὶ προβλέπεται πεισματώδης ὁ συναγωνισμὸς μεταξὺ τῶν τεσσάρων αὐτῶν δρομέων. Ἐὰν ὁ Γεωργακόπουλος ἀκολουθήσῃ καλὴν τακτικὴν πιθανὸν νὰ καταρρίψῃ τὸ ἑλληνικὸν ρεκὸρ 2' 3'' 4)5. Εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος ὁ Μποῦρλος ἐλπίζεται νὰ μᾶς δώσῃ τὴν πρώτην νίκην, ἐὰν ἐννοεῖται ὑπερβῇ τὰ 6 μ. 75, διότι τόση εἶνε καὶ ἡ ἐπίδοσις τοῦ Γιουγκοσλαύου Καλάϋ. Εἰς τὸ ἀγώνισμα αὐτὸ λαμβάνουν μέρος καὶ πολλοὶ ἄλλοι ξένοι ἀθληταὶ μὲ ἐπιδόσεις περὶ τὰ 6 μ 40. Καὶ ἐδῶ θὰ ἔχωμεν τοὐλάχιστον 5 βαθμούς.

Τὸ πρόγραμμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας περιλαμβάνει καὶ τὴν ἑλληνικὴν δισκοβολίαν, ἀγώνισμα εἰς τὸ ὁποῖον διὰ πρώτην φορὰν μετέχουν ὅλοι οἱ ξένοι. Ἕνας μάλιστα ἀπὸ αὐτούς, ὁ Σέρβος Ναράντιτς, λέγεται ὅτι ἐπέτυχεν εἰς τὸ Ζάγκρεμπ βολὴν 34 μ 82, τίθεται ὅμως ἐν ἀμφιβόλῳ τὸ ἔγκυρον τοῦ παλμοῦ του. Μὲ τὸν Καραμπάτην καὶ Μολυβδόπουλον πρέπει νὰ ὑπολογίζωμεν τοὐλάχιστον 7 βαθμούς.

Τελευταῖον ἀγώνισμα τῆς σημερινῆς ἡμέρας θὰ εἶνε ἡ σκυταλοδρομία 4Χ400 μέτρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἑλληνικὴ ὁμὰς θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ τοὺς Ζωγραφάκην, Κορέν, Σταυρινὸν καὶ Μοιρόπουλον ἢ Μάντικαν. Βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ ξένοι δὲν διαθέτουν τετράδα ἱκανὴν νὰ συναγωνισθῇ ἐπιτυχῶς τὴν ἰδικήν μας, δικαιούμεθα νὰ ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν νίκην τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος μὲ πιθανὸν νέον ρεκόρ.

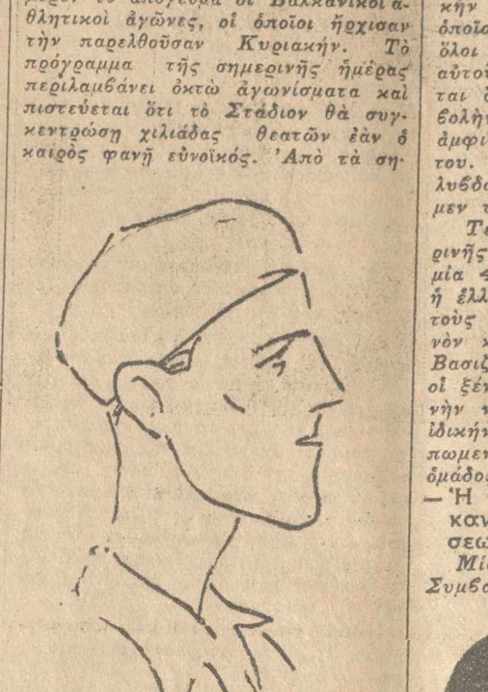

Ὁ Ρουμᾶνος Ταλβέσκου ὁ ὁποῖος λαμβάνει μέρος εἰς τοὺς σημερινοὺς ἀγῶνας

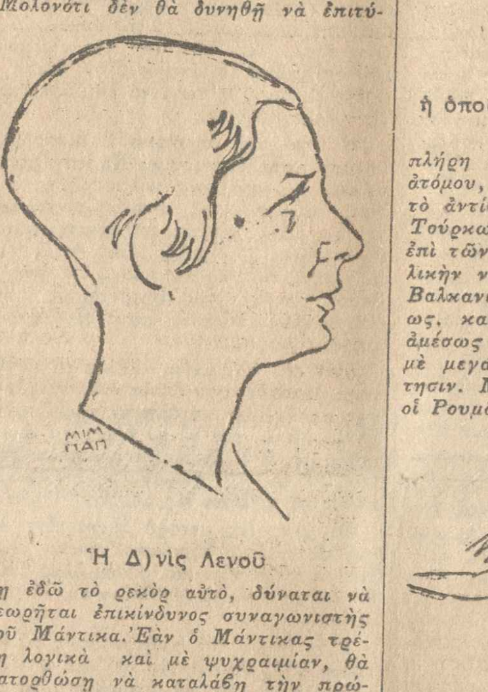

Ἡ Δ)νὶς Λενοῦ

—Ἡ τελευταία ἡμέρα τῶν Βαλκανικῶν ἀγώνων ἀντισφαιρίσεως

Μία νίκη ἔχει πολλὰς σημασίας. Συμβαίνει πολλάκις νὰ σημαίνῃ πλήρη ἐπιτυχίαν μιᾶς ὁμάδος, ἑνὸς ἀτόμου, ἑνὸς Κράτους, ἄλλοτε πάλιν τὸ ἀντίθετον. Ἡ χθεσινὴ νίκη τῶν Τούρκων εἰς τὸν διπλοῦν ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν Ρουμάνων ἐσήμαινε τὴν τελικὴν νίκην τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας ἀντισφαιρίσεως, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς ἀντελήφθη ἀμέσως τὸ κοινὸν παρακολουθῆσαν μὲ μεγάλον ἐνδιαφέρον τὴν συνάντησιν. Μέχρις ἐκείνης τῆς στιγμῆς οἱ Ρουμᾶνοι εἶχον 20 βαθμοὺς ἔναντι 25 τῶν Ἑλλήνων, συνεπῶς, ἐὰν ἐνίκων εἰς τὸν διπλοῦν ἀγῶνα θὰ ἔπαιρνον 5 ἀκόμη βαθμοὺς καὶ θὰ εὑρίσκοντο εἰς ἰσοβαθμίαν μὲ ἡμᾶς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν τὸ περισσότερον κοινὸν ηὔχετο διὰ τὴν νίκην τῶν Τούρκων, ἡ ὁποία θὰ ἐσήμαινε καὶ τὴν ἰδικήν μας νίκην. Τὸ μὰτς ὑπῆρξε πράγματι πεισματωδέστατον καὶ ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ ἔχουν γίνει μέχρι τώρα ἀπὸ ἀπόψεως θεαματικότητος. Κάθε «γκαίημς» ἐχειροκροτεῖτο μὲ φανατισμὸν ἀπὸ τοὺς θεατάς, οἵτινες κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν ἔδειξαν ἐξαιρετικῶς εἰς μεγάλον βαθμὸν τὰ φιλοτουρκικά των αἰσθήματα. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι κανεὶς δὲν ἀνέμενε τὴν νίκην τῶν Τούρκων, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Τοῦρκοι δὲν ἤλπιζον εἰς μίαν τόσον λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν ἀντισφαιριστῶν των, διότι οἱ Ρουμᾶνοι Πάλιεφ καὶ Κατακουζηνὸς ἀπὸ τὰς προηγουμένας συναντήσεις των ἄφησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ ἐθεωροῦντο βέβαια νικηταί. Μέχρις ἄλλως τε τοῦ τρίτου σὲτ ὑπερεῖχον καταφανῶς καὶ ἐνομίζοντο πλέον νικηταί. Ἐκέρδισαν τὰ δύο σὲτ μὲ 6)1, 6)3. Νέα προσπάθεια τῶν Τούρκων Σεντὰν καὶ Σεριντὰν τοὺς ἐπέτρεψε νὰ κερδίσουν τὸ σὲτ αὐτὸ μὲ 4)1 καὶ τὸ ἑπόμενον μὲ 6)4 καὶ ἀμφότεραι αἱ ὁμάδες εἶχον οὕτω ἀνὰ 2 σέτ. Τὸ τελευταῖον σὲτ ὑπῆρξε πράγματι τὸ ὡραιότερον, ἕνας ἀληθινὸς θρίαμβος διὰ τοὺς Τούρκους. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀγωνία εἰς τὴν ἐξέδραν δὲν ὑπῆρξεν ὀλιγωτέρα. Πρῶτοι σημειώνουν «γκαίημς» οἱ Τοῦρκοι, ἰσοφαρίζουν κατόπιν οἱ Ρουμᾶνοι καὶ τοῦτο ἐσυνεχίσθη μέχρι τοῦ 6—6. Ἐπεφύλασσον λοιπὸν καμμίαν ἔκπληξιν οἱ Ρουμᾶνοι; Μία θαυμασία ὅμως προσπάθεια τοῦ Σεντὰν ἐπιτρέπει εἰς τὴν τουρκικὴν ὁμάδα νὰ κερδίσῃ τὸ σὲτ 8)6 καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ τὸν ὅλον ἀγῶνα. Ἡ νίκη τῶν Τούρκων ἐγένετο δεκτὴ μὲ ἀληθῆ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν κοινόν, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐκτὸς τῶν συγχαρητηρίων καὶ ἀσπασμῶν ποῦ ἔλαβον ἀφθόνως ἀπὸ τοὺς συναδέλφους των, ἐδέχθησαν ἐπίσης τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν περισσοτέρων φιλάθλων καὶ τῶν συμβούλων τοῦ Ὁμίλου. Ἀπὸ τὴν τουρκικὴν ὁμάδα περίφημος ὑπῆρξεν ὁ Σεντὰν καὶ κατόπιν ὁ Σεριντάν. Κυρίως οἱ Τοῦρκοι ὀφείλουν τὴν νίκην των εἰς τὸ ὅτι ἐφήρμοσαν κατὰ τῶν Ρουμάνων τὴν τακτικὴν ποῦ ἐπεβάλλετο. Ἀπὸ τοὺς τελευταίους καλύτερος ὑπῆρξεν ὁ Πούλιεφ καὶ ὑποδεέστερος ὁ κ. Κακλαμάνος. Πρὸ τῆς συναντήσεως αὐτῆς ἔγινε τὸ τελικὸν μὰτς ὑπὸ γυναικῶν μεταξὺ τοῦ ἑλληνικοῦ ζεύγους Δνὶς Λενοῦ—Κ. Σκαραμαγκᾶ καὶ τῶν Ρουμανίδων Δων Ζίσοβιτς καὶ Γκολέσκου. Τὸ ἑλληνικὸν ζεῦγος ἐφήρμοσε θαυμάσιον παιγνίδι καὶ ἐνίκησε μὲ 6)3, 6)4. Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξεν ἐνδιαφέρων καὶ καλυτέρα ἀνεδείχθη ἡ κυρία Σκαραμαγκᾶ.

Μὲ τὰ ἀποτελέσματα αὐτὰ ἔληξαν οἱ Βαλκανικοὶ ἀγῶνες τέννις. Τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1η Ἑλλὰς βαθμοὶ 25
2α Ρουμανία βαθμοὶ 24
3η Βουλγαρία βαθμοὶ 12
4η) Τουρκία βαθμοὶ 7.

Τὸ κύπελλον διὰ τὸ ὁποῖον ἠθλοθέτουν ὁ Ὅμιλος Ἀντισφαιρίσεως Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἔθνος τὸ ὁποῖον θὰ ἐκέρδιζεν ἐπὶ τρία ἔτη συνεχῆ, περιέρχεται ἐφέτος ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ἑλλάδος. Εὐχόμεθα τὸ ἴδιον νὰ συμβῇ καὶ τοῦ χρόνου, ἀλλὰ μὲ καλύτερα ἀποτελέσματα. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι κατ' ἐπανάληψιν ἀντίκρυσαν τὸ φάσμα τῆς ἥττης....

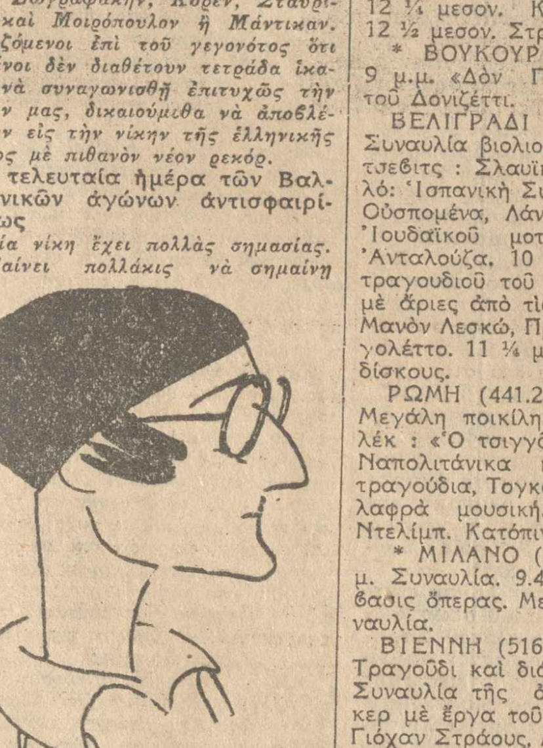

Ἡ κ. Σκαραμαγκᾶ ἡ ὁποία διεκρίθη κατὰ τὸν χθεσινὸν ἀγῶνα

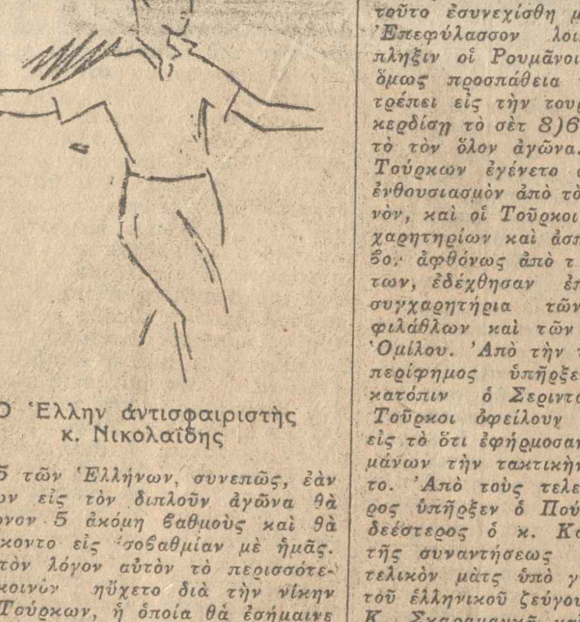

Ὁ Ἕλλην ἀντισφαιριστὴς κ. Νικολαΐδης

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Σάββατον

(Ὥρα Ἀθηνῶν. - Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων).

ΛΕΙΨΙΑ (253 μ.). 8 ¾ μ.μ. Συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (261 μ.). 8 ¾ μ.μ. Ρωσσικὰ τραγούδια. 11.35' Στρατιωτικὴ μπάντα. 12.35' μεσον. Μουσικὴ χοροῦ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (306 μ.). 11 μ.μ. Εὔθυμη μουσική.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (381 μ.). 7 ¾ μ.μ. Διάφοροι ὀρχῆστραι. 8 ¾ μ.μ. Μελῳδίαι καὶ καντσονέττες. 9 ½ μ.μ. Φυσαρμόνικα. 10 μ.μ. Ὄπερα καὶ ὀπερα κωμίκ. Τόσκα (Πουτσίνι), Κουρεὺς τῆς Σεβίλλης (Ροσίνι), Ραμούντσο (Πιερνέ), Ριγολέττος (Βέρδι), Λακμὲ (Ντελίμπ), Παραμύθια τοῦ Ὄφμαν (Ὄφφενμπαχ), Ὀθέλλος (Βέρδι), Σαμψὼν καὶ Δαλιδᾶ (Σαὶν Σάνς), Μανὸν (Μασενέ). 11 ½ μ.μ. Ξέναι ὀρχῆστραι. 12 ¼ μεσον. Κυνηγετικὸν κέρας. 12 ½ μεσον. Στρατιωτικὴ μουσική.

* ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 9 μ.μ. «Δὸν Πασκουάλε» ὄπερα τοῦ Δονιζέττι.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (431.4 μ.). 9 μ.μ. Συναυλία βιολιοῦ. 1. Δόρα Πεγιάτσεβιτς: Σλαυϊκὴ σονάτα. 2. Λαλό: Ἰσπανικὴ Συμφωνία. 3 Λάνγκ: Οὐσπομένα, Λάνγκ: Παράφρασις Ἰουδαϊκοῦ μοτίβου. Σαραζάτε: Ἀνταλούζα. 10 ½ μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ τοῦ Βλαδ. Πόποβιτς μὲ ἄριες ἀπὸ τὶς ὄπερες Μποέμ, Μανὸν Λεσκώ, Πρίγκηψ Ἰγκόρ, Ριγολέττο. 11 ¼ μ.μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 9.35' μ. μ. Μεγάλη ποικίλη συναυλία. Σπιαλέκ: «Ὁ τσιγγᾶνος τοῦ Βόλγα, Ναπολιτάνικα καὶ Βενετσάνικα τραγούδια, Τογκό, Ντουέττα καὶ ἐλαφρὰ μουσική. «Κοπέλια» τοῦ Ντελίμπ. Κατόπιν τζάζ-μπάντ.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ. μ. Συναυλία. 9.40' μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας. Μετὰ τὴν ὄπερα συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 7 ½ μ. μ. Τραγοῦδι καὶ διάλεξις. 8.35' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκαΐγκερ μὲ ἔργα τοῦ Τομὰς (Μινιόν), Γιόχαν Στράους, Μέγερ - Χέλμουντ Ρουμπινστάϊν, Πουτσίνι, Ρ. Στράους, Φ. Λέχαρ. 10 ¼ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ ὀρχήστρας μὲ τὴν σύμπραξιν Ἔμιλ Πετρώφ (τραγοῦδι).

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 8 ¾ μ.μ. Συναυλία ἀπὸ δίσκους. Κατόπιν μεταβίβασις τῆς ἠχητικῆς ταινίας «Μόνον ἐσύ». 12 μεσον. Συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

Ἡ Βαλκανικὴ Ἔκθεσις

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν χθὲς ἡ Βαλκανικὴ Ἔκθεσις Λαϊκῆς Τέχνης, εἰς τὸ μέγαρον Ἀθανασούλη, συνεκέντρωσεν ἀμέτρητον πλῆθος. Ἰδίως κατὰ τὸ ἀπόγευμα ἦτο τόση ἡ κοσμοσυρροὴ ὥστε διὰ μίαν ὥραν ἠμποδίσθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς συνεχῶς προσερχομένους νέους ἐπισκέπτας.

Τὰ περισσότερα τῶν ἐκθεμάτων ἔχουν ἤδη πωληθῆ. Μερικὰ μάλιστα περίττερα ἔχουν ἀπογυμνωθῆ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν παρήγγειλαν εἰς τὰ ἐργαστήριά των νὰ τοὺς ἀποσταλῇ νέον ὑλικόν. Ἡ πώλησις τῶν ἐκτεθειμένων εἰδῶν ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεται ἀπὸ τὰς κυρίας καὶ δεσποινίδας τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Κάθε ἀπόγευμα ἀπὸ τὰς 5—8 εἰς τὸ μέγαρον τῆς Ἐκθέσεως παίζει ἡ Μουσικὴ τῆς Φρουρᾶς ὑπὸ τὸν κ. Σωζόπουλον, ἐνῷ οἱ ἐπισκέπται παίρνουν τὸ τσάϊ των ἢ τὴν μαστίχαν των εἰς τὴν ὡραίαν βεράνταν.

Θέατρα.

ΑΘΗΝΑΙΟΝ «Ἀπάχηδες Ἀθηνῶν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Θίασος Ἀργυροπούλου). «Μιὰ φορὰ τὸ χρόνο».
ΛΑΪΚΟ ΘΕΑΤΡΟ (Παγκράτι). «Ἡ Χιονάτη».
ΜΟΝΤΙΑΛ «Τρελλὴ Ἀθήνα».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή).— «Ἡ Ριρίκα μας».
ΤΡΙΑΝΟΝ «Ἔξω ὅλα» ἐπιθεώρησις.

Κινηματογράφοι

ΙΝΤΕΑΛ (Ὁμιλῶν). «Τί ἀξίζει ἕνα τρελλὸ φιλί».
ΟΥΦΑ. Ἔναρξις αὔριον. «Τὰ κορίτσια τοῦ Ρήνου».
ΠΑΝΘΕΟΝ (Ὁμιλῶν). «Ἡ ἀπολύτρωσις» μὲ τὸν Τζίλμπερτ.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Αὐτὴ τὴ νύχτα...ἴσως».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ «Οὐρανὸς δόξης».
ΑΙΓΛΗ «Εὐνοούμενος βασιλίσσης».
ΑΡΗΣ «Φὸξ-Φολὶς».
ΚΟΣΜΟΣ «Ὁ ἔνοχος».
ΚΡΥΣΤΑΛ «Τέλλος τραγουδιστής».
ΛΟΥΞ (Ἱπποκρ.) Θίασος Χαλκούση. «Σοῦκανε τὸ μάτι».
ΛΟΥΞ (Ποδονίφτη) «Μὲ τὸ κοράκι».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Θαλασσόλυκος».

Πειραιᾶ

ΚΑΠΙΤΟΛ «Μοιραία ἀγάπη».

ΣΠΛΕΝΤΙΤ
ΟΜΙΛΩΝ
Ἡ μεγαλυτέρα ἐγκατάστασις τῆς Ἀνατολῆς ὁμιλοῦντος κινηματογράφου
ΟΥΕΣΤΕΡΝ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΣΗΜΕΡΟΝ
Α.'
Ἠχητικαὶ ζωνταναὶ εἰκόνες
(Dessins animés)
Β'
ΟΜΙΛΟΥΝΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΦΟΞ
Μεταξὺ ἄλλων:
α) Ἡ τελευταία ἐπανάστασις τῶν Ἰνδῶν ἐν Βομβάῃ.
β) Ἡ ἄφιξις τοῦ ἀεροπόρου Κὸστ εἰς Ν. Ὑόρκην.
γ) Ὑποδοχὴ τοῦ Χίντεμπουργ
δ) τελευταία μοντέλλα μόδας κ. τ. λ.
Γ.'
Ἡ πρώτη ἐφετεινὴ ὁμιλοῦσα, ἠχητικὴ καὶ ᾄδουσα Γερμανικὴ δραματικὴ ὀπερέττα
ΑΥΤΗ ΤΗ
ΝΥΚΤΑ...ΙΣΩΣ
(Cette Nuit Peut-être)
(Heut Nacht)
μὲ τὴν
ΤΖΕΝΥ ΓΙΟΥΓΚΟ
καὶ τὸν
ΣΙΓΚΦΡΙΔ ΑΡΝΩ
Ἀπόδοσις ὁμιλίας καὶ ᾀσμάτων ΤΕΛΕΙΑ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ

Ἡ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις Λούλα Μαύτα, ἀριστοῦχος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Βιέννης, ἤρξατο τῶν μαθημάτων τῆς Μονῳδίας καὶ Θεωρητικῶν Μαθημάτων, ὁδὸς Ἐμμ. Μπενάκη (Προαστείου) 40.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ἀλέξανδρος Γ. Σωτηριάδης, Δἰς Α. Μαλαμίδη, ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς Σαλαμῖνα ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Ἀληφαρμάκη μετὰ τῆς δίδος Ἀνδρομάχης Α. Ζέρβα, ἀδελφῆς τοῦ γνωστοῦ ἐργολάβου οἰκοδομῶν Θεοδ. Ζέρβα.

Ἀφίξεις

—Μετὰ μακρὰς εἰς Παρισίους σπουδὰς ἐπέστρεψε καὶ ἐγκαθίσταται ἐνταῦθα ὁ ἀφροδισιολόγος - δερματολόγος ἰατρὸς κ. Ν. Λογοθέτης.

—Οἱ κύριοι Β. καὶ Α. Στρογγύλης τοῦ κατ)ματος Σταδίου - Παπαρρηγοπούλου, γωνία, ἐπανέκαμψαν ἐκ τοῦ ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ταξειδίου των, ἀγοράσαντες τὰ nouveautés τῆς χειμερινῆς περιόδου.

—Μετὰ διαμονὴν ἑνὸς ἔτους εἰς Παρισίους, ὅπου παρηκολούθησε τὴν τελευταίαν ἐξέλιξιν τῶν γυναικείων συρμῶν εἰς τοὺς μεγαλυτέρους Παρισινοὺς Οἴκους, ἐπέστρεψε κομίζουσα ἐκλεκτὰ μοντέλλα, ἡ ράπτρια Δὶς ΒΕΡΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΕΛΛΗ, καὶ ἐργάζεται Μυλλέρου 11, (πάροδος Πειραιῶς).

Ἰατροί

—Ὁ κ. ΣΩΤ. ΠΑΠΑΣΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ Ὀδοντίατρος μετέφερε τὸ ἰατρεῖόν του, ἀνακαινίσας αὐτὸ τελείως, εἰς τὴν γωνίαν Φιλελλήνων - Κήπου ἀριθ. 1 (Ρωσσικὴ Ἐκκλησία) Τηλ. 16-82.

—Ὁ ἰατρὸς τῶν αἱμορροΐδων καὶ κιρσῶν Πάτροκλος Παπαδόπουλος, τῶν Παρισίων, εἰδικὸς διὰ τὴν ἄνευ ἐγχειρήσεως, μόνον δι' ἐνέσεων, θεραπείαν αὐτῶν, δέχεται 10—1 καὶ 5—7, Φιλελλήνων 3.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ φίλοι καὶ πελάται τοῦ ἀποβιώσαντος ἀειμνήστου ἰατροῦ Γ. Ρεμουντάκη, ὅτι ἐπανήρχισε τὰς ἐργασίας του τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγ. Κωνσταντίνου 32 Ἰατρεῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰατροῦ κ. Μιχαὴλ Ξενιτάκη, συνεργάτου τοῦ ἀποβιώσαντος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 12ην τρέχοντος καὶ ὥραν 10 π.μ. ἀρχιερατικὸν τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν προσφιλῶν μας

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΜ. ΞΑΝΘΟΥ
& ΒΑΡΒΑΡΑΣ Γ. ΑΛΕΞΙΟΥ

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι τὰς μεθ' ἡμῶν δεήσεις των.
Ἐν Πειραιεῖ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1930
Οἰκογένειαι: Ν. Ξανθοῦ, Γ. Ἀλεξίου
(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 12 Ὀκτωβρίου καὶ ὥραν 9 1)2 π.μ. ἐτήσιον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ Ἁγίων Ταξιαρχῶν (Πλάκας Ἀγορᾶς) ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς μας συζύγου, πατρός, ἀδελφοῦ, θείου καὶ πάππου

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ν. ΡΟΥΣΣΟΥ
(Ἐμπόρου)

παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἀθῆναι τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1930
Ἡ Οἰκογένεια Δημητρίου Ν. Ρούσσου.
(Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Τελοῦντες αὔριον Κυριακὴν 12ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐτήσιον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Α' Νεκροταφείου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπημένου μας υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Π. ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἀθῆναι τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1930
Ἡ μήτηρ: Ἄννα Π. Δενδρινοῦ. Οἱ ἀδελφοί: Ἀπόστ. Δενδρινός, Σπυρίδων, Εὐρυδίκη, Γεράσιμος, Διονύσιος, Ἰωάννης καὶ Ἐλπὶς Δενδρινοῦ, Τασία Ἀντωνάτου. (Ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις).

Αὔριον Κυριακὴν 12ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 10ην π.μ. τελοῦμεν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης 40θήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἀγαπημένου μας

ΧΡΗΣΤΟΥ Κ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΗ
(Βιομηχάνου)

καὶ παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως προσέλθωσι καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1930
Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Ζουγρώ Χ. Κουτρουμπῆ. Τὰ τέκνα: Σοφία, Μαρία, Κυριάκος. Ἡ μήτηρ: Μαριγώ Οἰκονόμου. Οἱ ἀδελφοί: Οἰκογένειαι: Π. Β. Σβολοπούλου, Γ. Κ. Κουτρουμπῆ, Δημ. Καστρωμένου, Δ. Σ. Καρκαζῆ, Ἀντων. Οἰκονόμου, Γεωρ. Χατζηκωνσταντῆ, Β. Ραχανιώτη. Οἱ ἀνεψιοί.

κούντων οἱ μὲν βλέπουσιν αὐτὰς ἀργότερον, οἱ δὲ ἐνωρίτερον».
(Α', 2).

«Ὅτι ἡ γῆ ἔχει τὸ τοιοῦτον (σφαιρικὸν) σχῆμα... ἀποδεικνύει ἡ σκιὰ αὐτῆς· διότι αὕτη παράγει ἐπὶ τῆς ἐν ἐκλείψει σελήνης περιφέρειαν τελείου κύκλου».
(Α', 3).

«Δι' ἐκείνους, οἵτινες, ἀφ' οἱουδήποτε μέρους, βαίνουσι πρὸς βορρᾶν, ὁ βόρειος πόλος τῆς ἡμερησίας κυκλοτεροῦς κινήσεως ὑψοῦται συνεχῶς, ἐνῷ ὁ ἄλλος (πόλος) βυθίζεται κατὰ τὴν αὐτὴν ποσότητα». (Α', 2).

«Ἀπ' ἐναντίας δέ, δι' ἐκείνους, οἵτινες ταξειδεύουσι πρὸς νότον, ὑψοῦνται οἱ πρὸς νότον (ἀστέρες)».
(Α', 2).

«Ὅπερ δὲν ἀληθεύει περὶ οἱουδήποτε ἄλλου ἢ τοῦ σφαιρικοῦ σχήματος». (Α', 2).

«Δι' ἐκείνους, οἵτινες, ἀφ' οἱουδήποτε σημείου, πρὸς ἄρκτον μεταβαίνουσιν, ἡ κορυφὴ αὐτὴ τῆς ἡμερησίας περιστροφῆς ὑψοῦται.... καὶ πολὺ ἀστέρες ὁρῶνται μὴ δύοντες περὶ ἄρκτον, ἐνῷ ἄλλοι δὲν ἀνατέλλουσι πρὸς μεσημβρίαν. Οὕτως ὁ Κάνωπος δὲν καθορᾶται ἐξ Ἰταλίας, ἀλλὰ φαίνεται ἐξ Αἰγύπτου».
(Α', 2).

«Ὅτι καὶ τὰ ὕδατα ἔχουσι τὸ αὐτὸ (σφαιρικὸν σχῆμα), παρατηρεῖται ἐκ τῶν πλοίων, διότι ἡ γῆ, ἥτις δὲν φαίνεται ἐκ τοῦ πλοίου, καθορᾶται ἐκ τῶν τηρησάντων ἀναγεγραμμένας ὥρας ὑστεριζούσας τῶν παρὰ τοῖς δυτικωτέροις».
(«Μαθ. σύντ.», Α', 4).

Ἀριστοτέλης: «Περὶ δὲ τὰς (σεληνιακὰς) ἐκλείψεις ἀεὶ κυρτὴν ἔχει τὴν ὁρίζουσαν γραμμήν, ὥστ'... ἡ τῆς γῆς ἂν εἴη περιφέρεια τοῦ σχήματος αἰτία, σφαιροειδὴς οὖσα».
(«Περὶ οὐρανοῦ», Β', 14, 297).

Κλεομήδης: «Ἀπιόντων δὲ ὡς πρὸς ἄρκτον ἀπὸ μεσημβρίας ἀποκρύπτεταί τινα τῶν ὁρωμένων πρὸς μεσημβρίᾳ ἄστρων, καὶ πρὸς ἄρκτῳ τινὰ ὁρᾶται τέως ἀφανῆ ὄντα».
(«Κυκλ. Θεωρ. μετ.», Α', 8).

Κλεομήδης: «Καὶ εἴ τις ἀπ' ἄρκτων ὡς πρὸς μεσημβρίαν ἴοι, τὸ ἔμπαλιν γίνεται» (αὐτ.)

Κλεομήδης: «Ὧν ἂν συνέβαινε πλατεῖ τῷ σχήματι τῆς γῆς κεχρημένης» (αὐτ.).

Ἀριστοτέλης: «Γενομένης μεταστάσεως ἡμῖν πρὸς... ἄρκτον..., τὰ ὑπὲρ κεφαλῆς ἄστρα μεγάλην ἔχειν τὴν μεταβολήν, καὶ μὴ ταὐτὰ φαίνεσθαι πρὸς ἄρκτον τε καὶ μεσημβρίαν μεταβαίνουσιν· ἔνιοι γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ μὲν ἀστέρες ὁρῶνται... ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον δὲ χωρίοις οὐχ ὁρῶνται».
«Περὶ οὐραν.», Β', 14, 298 a).

Θέων ὁ Σμυρναῖος: «Ὁ Κάνωβος... τοῖς βορειοτέροις τῆς Κνίδου μέρεσιν ἀφανὴς ὤν, τοῖς νοτιωτέροις... ἤδη φανερός». (Σ. 121).

Κλεομήδης: «Καὶ νεὼς δὲ ἀπὸ γῆς ἰούσης πρῶτον τὰ σκάφη ἀποκρύπτεται, ἔτι τῶν περὶ τῶν ἱστῶν ὁρωμένων, καὶ ὁπότε ἐκ θαλάσσης γῆ πελάζει, ὁμοίως πρῶτον ὁρᾶται τὰ ἱστία, τὰ δὲ σκάφη ἔτι ἐπιπροσθεῖται ὑπὸ τῆς περὶ τὸ ὕδωρ κυρτότητος».
(«Κυκλ. Θεωρ. μετ.», Α', 8).

τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ. Καὶ ἀντιστρόφως, ὅταν φῶς τι τοποθετηθῇ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ, τότε τοῦτο φαίνεται, τοῦ πλοίου ἀπομακρυνομένου τῆς γῆς, κατερχόμενον τοῖς ἐν τῷ αἰγιαλῷ μείνασι, ἄχρις ἐξαφανίσεως».
(Α', 2).

«Διότι οἱ ὁρίζοντες κύκλοι διχοτομοῦσιν ὅλην τὴν σφαῖραν τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς γῆς, παραβαλλόμενον τῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἦτο σημαντικόν».
(Α', 6).

«Ὁ τόσον μέγας ὄγκος τῆς γῆς εἶνε ἀσήμαντος ὡς πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ οὐρανοῦ». (Α'. 6).

«Ἡ ἀξιοθαύμαστος ἁρμονία τοῦ κόσμου». (Α', 10).

«Ἡ κίνησις αὐτὴ εἶνε φυσικὴ καὶ οὐδαμῶς βιαία». (Α', 8).

«Ἡ ἀκινησία τοῦ ἡλίου».
(Α', 9).

«Ἡ ἐτησία κίνησις τοῦ κέντρου (τῆς γῆς), ἥτις περιγράφει κύκλον περὶ τὸν ἥλιον».
(Α', 11).

«Αὗται αἱ τροχιαὶ (τῶν πλανωμένων ἀστέρων) ἔχουσι τὰ κέντρα αὐτῶν περὶ τὸν ἥλιον».
(Ε', 1).

«Ἡ ἕλξις δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ.... φυσική τις τάσις τῶν μερῶν... ἵνα συσσωρεύωνται ἐν σφαίρᾳ».
(Α', 1).

«Δυνάμεθα νὰ ὑπολάβωμεν, ὅτι ἡ τάσις αὐτὴ (τῆς ἕλξεως) ἔγκειται ἐπίσης καὶ ἐν τῷ ἡλίῳ καὶ ἐν τῇ σελήνῃ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πλανήταις».
(Α', 9).

Πτολεμαῖος: «Ὁρίζοντας, διχοτομεῖν πάντοτε τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ οὐρανοῦ, ὅπερ οὐκ ἂν συνέβαινεν, εἰ τὸ μέγεθος τῆς γῆς αἰσθητὸν ἦν πρὸς τὴν τῶν οὐρανίων ἀπόστασιν».
(«Μαθ. σύντ.», Α', 6).

Θέων ὁ Ἀλεξανδρεύς: «Σημείου λόγον ἔχει πρὸς τὰ οὐράνια ἡ γῆ».
(«Ὑπόμν. εἰς Πτολ.», Α', 5).

Ἀλέξανδρος Αἰτωλός: «Καθ' ἁρμονίαν εἴρεσθαι τὸν κόσμον (ἔλεγον οἱ Πυθαγόρειοι)».
(«Θέων Σμ.», σ. 139).

Ἀριστοτέλης: «Κίνησις ὑπάρχει ἢ βίᾳ ἢ φύσει».
(«Περὶ οὐρανοῦ», Β', 13).

Στοβαῖος: «Ἀρίσταρχος τὸν ἥλιον ἵστησι». («Φυσικὰ», Α', 25).

Ἀρχιμήδης: «Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος... ὑποτίθεται τὰν... γᾶν περιφέρεσθαι περὶ τὸν ἥλιον, κατὰ κύκλου περιφέρειαν». («Ψαμμίτης»).

Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης: «Οἵ τε γὰρ πλάνητες εὔδηλον ὅτι περὶ αὐτὸν (τὸν ἥλιον) χορεύοντες».
(«Εἰς Βασιλέα Ἥλιον», 146 D).

Ἀριστοτέλης: «Κατὰ παντὸς τοῦ ῥοπὴν ἔχοντος ἐπὶ τὸ μέσον... φανερὸν ὅτι σφαιροειδὴς ἡ γένεσις αὐτῆς (τῆς γῆς) ἐστι)».
(«Περὶ οὐρανοῦ», Β', 14).

Πλούταρχος: «Ὁ ἥλιος (ὡς καὶ ἡ σελήνη) εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέφει τὰ μέρη ἐξ ὧν συνέστηκε («Πρόσωπον σελήνης», η'). Καὶ «πλειόνων δὲ κόσμων ὄντων, καθ' ἕκαστόν ἐστιν ἴδιον μέσον (ἐφ' οὗ τὰ βάρη ὠθεῖσθαι)».
(«Περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων» 27).

Ἐπειδὴ ὁ Κοπέρνικος δὲν ἀναφέρει ἐν τοῖς ἄνω χωρίοις τοὺς Ἕλληνας σοφούς, τοὺς ὁποίους εἶχε κατασπουδάσει, ἐννοῶν κάλλιστα τὴν ἑλληνικήν, ἕπεται ὅτι παρουσιάζει ὡς ἰδίας τὰς προεκτεθείσας ἀνακαλύψεις τῶν Ἑλλήνων. Τοῦτο ἐπικυροῦται καὶ διὰ τοῦ ἑξῆς γεγονότος: Ἐν τῷ χειρογράφῳ αὐτοῦ ἀνέφερε τὸ πρῶτον τὴν θεωρίαν Ἀριστάρχου τοῦ Σαμίου περὶ τῆς περὶ τὸν Ἥλιον μεταβατικῆς κινήσεως τῆς Γῆς· ἀλλ' εὑρίσκων ἀκολούθως, ὅτι ἡ ἁπλῆ μνεία τοῦ Ἀριστάρχου ἐξεμηδένιζε τὴν ἰδίαν πρωτοτυπίαν, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐξαλείψῃ ἐκ τοῦ κειμένου αὐτοῦ τό τε ὄνομα καὶ τὴν θεωρίαν τοῦ μεγάλου Ἕλληνος ἀστρονόμου. Τὸ ἀρχικὸν χωρίον τοῦ κειμένου τοῦ Κοπερνίκου ἀνέφερε τὸν Ἀρίσταρχον διὰ τῶν ἑξῆς:

«Credibile est hisce similibusque causis Philolaum mobilitatem terræ sensisse, quod etiam nonnulli Aristarchum Samium ferunt in eadem fuisse sententia».

Πρὸς τούτοις διάφοροι συγγραφεῖς «συχνάκις διεβεβαίωσαν», λέγει ὁ Ἀλέξανδρος φὸν Οὔμπολδ, «ὅτι ὁ Κοπέρνικος δὲν ἐγνώριζε τὴν γνώμην Ἀριστάρχου τοῦ Σαμίου ὡς πρὸς τὴν κεντρικὴν θέσιν τοῦ Ἡλίου καὶ τὴν κίνησιν τῆς Γῆς, διότι ὁ «Ψαμμίτης» καὶ ὅλα τὰ συγγράμματα τοῦ Ἀριστάρχου δὲν ἐδημοσιεύθησαν εἰμὴ ἓν ἔτος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κοπερνίκου, δηλαδὴ ὁλόκληρον αἰῶνα μετὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας· ἀλλ' οἱ συγγραφεῖς λησμονοῦσιν, ὅτι ὁ Κοπέρνικος, ἐν τῇ πρὸς τὸν πάπαν Παῦλον τὸν Γ' ἀφιερώσει, ἀναφέρει ἐκτενὲς χωρίον τῶν «Περὶ τῶν ἀρεσκόντων τοῖς φιλοσόφοις» τοῦ Πλουτάρχου (βιβλ. Γ', κεφ. 13), ὅπου γίνεται μνεία τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Φιλολάου, καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ, καὶ ὅτι, ἐν τῷ αὐτῷ συγγράμματι, ἐν τῷ 24ῳ κεφαλαίῳ τοῦ β' βιβλίου, ἠδύνατο νὰ ἀναγνώσῃ πῶς ὁ Ἀρίσταρχος ὁ Σάμιος κατέλεγε τὸν Ἥλιον ἐν τοῖς ἀπλανέσιν ἀστράσιν». Ἐν τούτοις, παρὰ πάντα τ' ἀνωτέρω, ὁ Κοπέρνικος ἐρωτᾷ: «Διατὶ οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον, ὅτι ἡ Γῆ μένει ἀκίνητος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κόσμου;» (Α', 7). Πρόκειται, συνεπῶς, περὶ ἐσκεμμένης παρασιωπήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀριστάρχου, ἐν πονήματι ἐκθέτοντι τὸ ἡλιοκεντρικὸν σύστημα, ἀποτελούσης ἀσυγχώρητον παράπτωμα.

Ἡ ἀπόστασις τῆς Σελήνης, ἣν δίδει ὁ Κοπέρνικος, 60 ὡς ἔγγιστα γηΐνων ἀκτίνων, εἶναι ἡ ἀνακαλυφθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἱππάρχου. Ἡ παράλλαξις αὐτοῦ 3' τοῦ Ἡλίου εἶναι ἡ πεπλανημένη τιμή, ἣν παρέχει ὁ Πτολεμαῖος, καὶ ἡ συνεπὴς ἀνακριβὴς ἀπόστασις αὐτοῦ τοῦ Ἡλίου, 1179 γηΐνων ἀκτίνων, ἐνεπνεύσθη βεβαίως ἐκ τῆς ἀναλόγου τοῦ Πτολεμαίου, 1210 γηΐνων ἀκτίνων, ἐνῷ ἡ πραγματικὴ ἀπόστασις ἀνέρχεται εἰς 23.440 γηΐνας ἀκτῖνας. Πρὸς τούτοις, ἡ δῆθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀνακάλυψις τῆς αἰωνικῆς μεταβολῆς λοξότητος τῆς ἐκλειπτικῆς, ἣν θαυμάζει ὁ Sagnet, ὀφείλεται τοῖς Ἄραψιν. Ὁ κανὼν τῶν ἐν κύκλῳ εὐθειῶν αὐτοῦ ὁμοιάζει πολὺ τῷ «κανονίῳ» τοῦ Πτολεμαίου. Ἡ ἰδέα αὐτοῦ, ὅτι οἱ ἀστέρες λάμπουσι δι' ἀντανακλάσεως τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ἐξεφράσθη ἤδη ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπὸ τοῦ Μητροδώρου, τοῦ Στράτωνος καὶ τοῦ Διοτίμου. «Ἡ εὐθύγραμμος αὐτοῦ τριγωνομετρία», λέγει ὁ Ντελάμπρ, «δὲν παρουσιάζει τι τὸ καινόν». Καὶ τὸ μόνον παρατηρητικὸν ὄργανον, ὅπερ μετεχειρίσθη ὁ Κοπέρνικος, ἦτο ἡ πιστὴ ἀπομίμησις ἑνὸς τῶν τοῦ Πτολεμαίου. Τέλος, ἡ γνώμη ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸν Κοπέρνικον, ὅτι, ἐὰν ἦτο δυνατὸν νὰ βελτιωθῇ ἡ ὅρασις, ἡ Ἀφροδίτη θὰ ἐδείκνυε φάσεις ἀναλόγους ταῖς τῆς Σελήνης, δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῷ «De revolutionibus».

Τὸ ὀρθὸν τοῦ ἡλιοκεντρικοῦ συστήματος τοῦ κόσμου διεβεβαίωσαν ἀπολύτως δύο φιλόσοφοι τῆς ἀρχαιότητος, Σέλευκος ὁ Ἐρυθραῖος καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης. Ὁ πρῶτος τούτων ἡλλήνιζεν ἐν Χαλδαίᾳ, ἀντιγράφων τὰς θεωρίας τοῦ Κράτητος καὶ ἀπεφάνθη κατηγορικῶς ὑπὲρ τῆς περὶ τὸν Ἥλιον περιφορᾶς τῆς Γῆς. Ὁ δὲ δεύτερος ἐθεώρει εὔδηλον ὅτι οἱ πλανῆται στρέφονται περὶ τὸν Ἥλιον. Ἀλλ' ὁ Κοπέρνικος, καίπερ λέγων ὅτι εἶχεν ἀποδείξει τὴν κίνησιν τῆς Γῆς, διετύπωσεν, οὐχ ἧττον, ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὸ σύνολον τοῦ ἡλιοκεντρικοῦ συστήματος, γράψας, ὅτι «πιθανωτέρα εἶναι ἡ κίνησις τῆς γῆς ἢ ἡ στάσις αὐτῆς» (Α', 8). Τὸ ἀντίθετον τοιούτων δοξασιῶν εἶναι πασίδηλον, διότι ἡ ἀπόδειξις φαινομένου τινὸς οὐδεμίαν ἐπιδέχεται ἀμφιβολίαν, ἀφοῦ ἡ εἰσαγωγὴ ἀμφιβολίας ἀναιρεῖ ἀμέσως πάντα ἀποδεικτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιχειρήματος. Ἡ ἀστρονομία τοῦ Κοπερνίκου δὲν εἶναι, συνεπῶς, ἄλλο τι εἰμὴ ἡ ἀστρονομία τῶν Ἑλλήνων, καὶ οὐδέποτε ἀπέδειξέ τι μετὰ θετικότητος. Ἀφοῦ δ' ἐσφετερίσθη ἄνευ μνείας τὰς λαμπροτάτας ἀνακαλύψεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ἐχλεύασε συνάμα τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ἀστρονομίαν ὡς ἐλεεινὸν πτῶμα. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψει τῶν ἀνωτέρω, καὶ ἰδίᾳ τῶν παρατεθέντων ἀναμφιλόγων χωρίων τῶν Ἑλλήνων φιλοσόφων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὁ Κοπέρνικος ὡς εὑρετὴς τοῦ πραγματικοῦ συστήματος τοῦ κόσμου ἢ ὡς ἱδρυτὴς τῆς νεωτέρας ἀστρονομίας.

Ε. Μ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50
		ΕΛΒΕΤΙΑΣ	F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ	5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ	6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ	6.—
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ	100-200

Καὶ... ἱπποποδόσφαιρον

Ἕνα νέον σπὸρ τὸ «ἱπποποδόσφαιρον», διαδίδεται ἀπό τινος εἰς τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἔχει ληφθῆ ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία, καὶ μεταδίδεται καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Τὴν σφαῖραν κτυποῦν τὰ ἄλογα ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν παικτῶν.

Ὁ κολοσσὸς ποῦ θὰ μᾶς ἐπισκεφθῇ

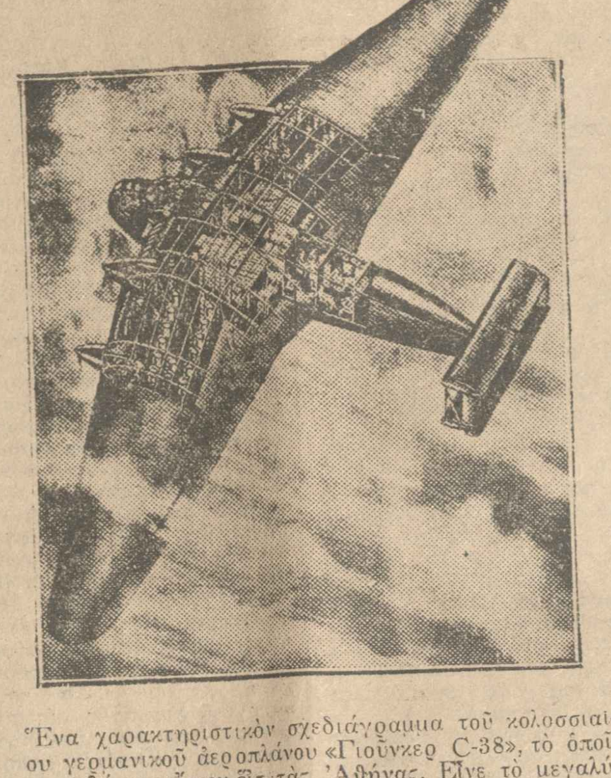

Ἕνα χαρακτηριστικὸν σχεδιάγραμμα τοῦ κολοσσιαίου γερμανικοῦ ἀεροπλάνου «Γιοῦνκερ C-38», τὸ ὁποῖον φθάνει αὔριον εἰς τὰς Ἀθήνας. Εἶνε τὸ μεγαλύτερον ἀεροπλάνον τοῦ κόσμου καὶ ἔχει ἀκτῖνα δράσεως 3.500 χιλιομέτρων καὶ σηκώνει φορτίον 3.000 χιλιογράμμων.

Τὰ τραγικὰ λείψανα

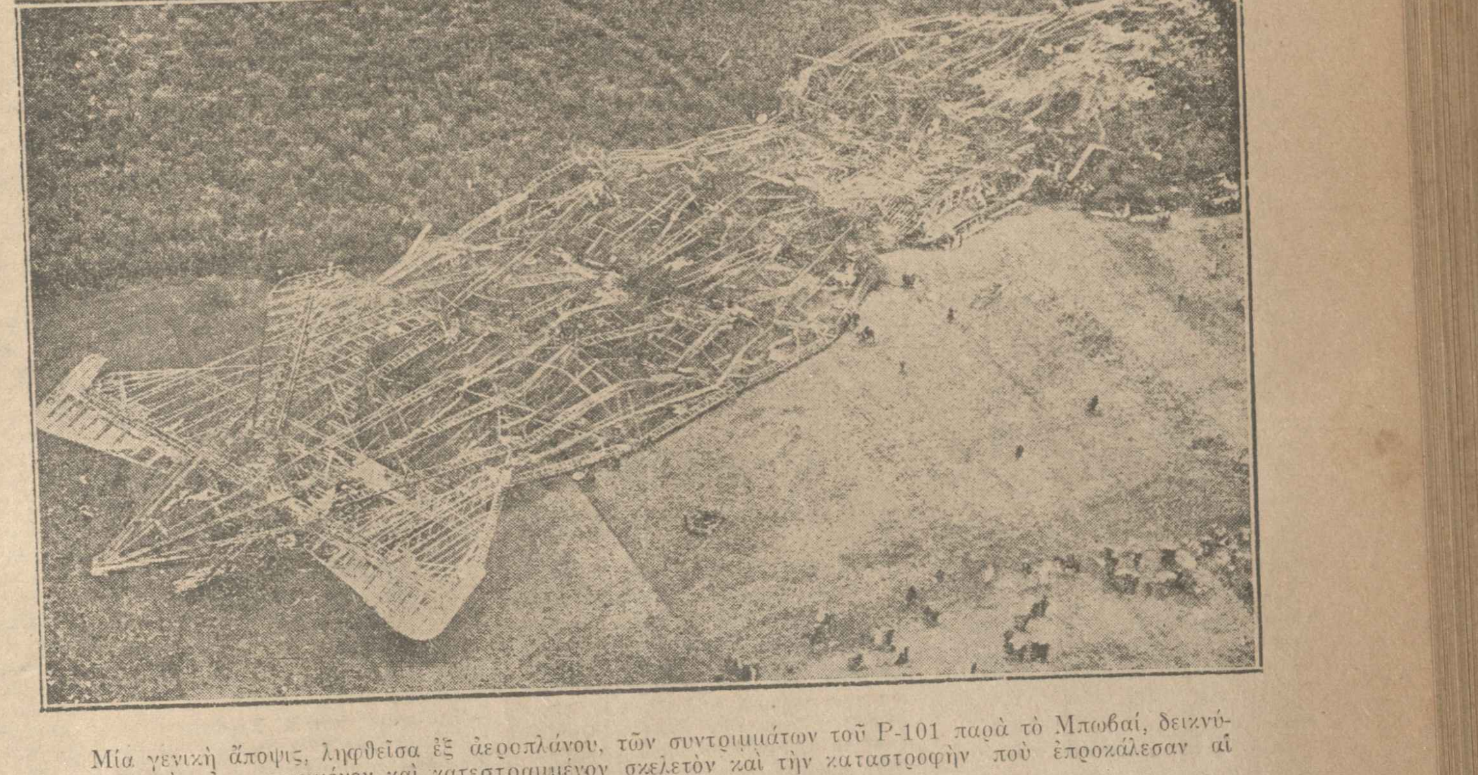

Μία γενικὴ ἄποψις, ληφθεῖσα ἐξ ἀεροπλάνου, τῶν συντριμμάτων τοῦ P-101 παρὰ τὸ Μπωβαί, δεικνύουσα τὸν ἀπογυμνωμένον καὶ κατεστραμμένον σκελετὸν καὶ τὴν καταστροφὴν ποὺ ἐπροκάλεσαν αἱ φλόγες.

Καλλιτεχνικαὶ συνομιλίαι

Εἶνε γνήσιοι οἱ "Γκρέκο„ τῆς Πινακοθήκης

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Φράνκ Ρούτερ

Μὲ τὸν Φράνκ Ροῦτερ δὲν ἠμπορεῖ νὰ συνομιλήσῃ κανεὶς μίαν μόνην φοράν. Εἶναι τόση ἡ ἀγάπη του διὰ τὸν Βυζαντινὸν μας πολιτισμόν, τὴν λαϊκήν μας τέχνην καὶ τὸν Γκρέκο καὶ ἔχει τόσα νὰ εἴπῃ δι' ὅλα αὐτά, ὥστε τὰ χρονικὰ ὅρια μιᾶς συνομιλίας, ἔστω καὶ μακρᾶς, νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκῆ. Ὁ διαπρεπὴς καλλιτεχνικὸς κριτικὸς τῶν «Τάϊμς» τοῦ Λονδίνου, μετὰ τοῦ ὁποίου ἔσχον ἤδη μίαν συνομιλίαν δημοσιευθεῖσαν εἰς προγενέστερον φύλλον τῆς «Πρωΐας», εὐηρεστήθη νὰ μοῦ ἐκθέσῃ, συμπληρωματικῶς, τὰς σκέψεις του σχετικῶς μὲ τοὺς «Γκρέκο» τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης.

Οἱ ἀναγνῶσται οἱ παρακολουθοῦντες τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν, θὰ ἐνθυμοῦνται μίαν ἐριστικὴν φιλολογίαν, ἡ ὁποία εἶδε τὸ φῶς πρὸ μηνὸς ἀκριβῶς εἰς τὰς στήλας τῶν φιλολογικῶν ἐπιθεωρήσεων. Ὡρισμένοι λόγιοι καὶ ζωγράφοι εἶχαν ἀποφανθῆ κατηγορηματικῶς ὅτι οἱ τρεῖς πίνακες τοῦ Γκρέκο οἱ ἀγορασθέντες ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Πινακοθήκης, ἦσαν πλαστοί, ὅτι ἐπρόκειτο διὰ καλοκαμωμένα, ἀριστουργηματικὰ ἴσως, ἀντίγραφα, ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ γνησίων ἔργων τοῦ Θεοτοκοπούλου. Ἡ συζήτησις τότε εἶχεν ἐκταθῆ καὶ μέχρι τοῦ καθημερινοῦ τύπου καὶ ἐσταμάτησεν εὐθὺς ὡς ἐτέθη ἀπὸ τὸν καλλιτεχνικὸν συνεργάτην μιᾶς φιλολογικῆς ἐπιθεωρήσεως ζήτημα ἁρμοδιότητος τῶν συζητούντων. Καὶ διὰ μὲν τοὺς λογίους ἡ ἀναρμοδιότης ἦτο εὔκολον ν' ἀποδειχθῇ, διὰ τοὺς ζωγράφους ὅμως ἦτο ἐκτάκτως δυσχερὲς ν' ἀποδείξῃ τις ὅτι δὲν εἶναι ἁρμόδιοι. Εὐτυχῶς κατενοήθη ἐγκαίρως ὅτι τὰ καλλιτεχνικὰ ἐφόδια, ἡ αἰσθητικὴ ἀντίληψις, δὲν εἶναι ἀρκετὰ διὰ νὰ κρίνῃ κανεὶς τὴν γνησιότητα ἑνὸς πίνακος. Εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπάρχουν ἀντιγραφεῖς, τῶν ὁποίων τὰ ἀντίγραφα ἠμπορεῖ κάλλιστα νὰ τὰ συγχύσῃ κανεὶς μὲ τὰ πρωτότυπα. Συνεπῶς, οἱ καλλιτέχναι, ἀντιλαμβανόμενοι μόνον τὴν αἰσθητικὴν πλευρὰν ἑνὸς πίνακος, ἠμποροῦν κάλλιστα ν' ἀπατηθοῦν. Ἐκεῖνοι ποὺ ἠμποροῦν νὰ κρίνουν τὴν γνησιότητα εἶναι ἐξπὲρ ἐφωδιασμένοι μὲ γνώσεις, τὰς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν οὔτε ἀπαραίτητον νὰ συγκεντρώνῃ ἕνας καλλιτέχνης. Ἡ μελέτη ἑνὸς ἔργου, διὰ νὰ καθορισθῇ ἡ γνησιότης του, στρέφεται πρὸς ἄλλα κάποτε στοιχεῖα. Ἐκτὸς ὅμως τῶν εἰδικῶν τεχνικῶν γνώσεων, διὰ ν' ἀποφανθῇ κανεὶς χρειάζεται καὶ βαθεῖα γνῶσις τοῦ ἔργου ἑνὸς ζωγράφου. Διὰ τοὺς μεγάλους ἰδίως διδασκάλους δίχως ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἐζωγράφιζαν, τοῦ περιβάλλοντός των, τῆς ἰδιαιτέρας ἱστορίας ἑκάστου ἔργου των, θὰ ἦτο λίαν παρακεκινδυνευμένον νὰ διατυπωθῇ γνώμη περὶ τῆς γνησιότητος ἑνὸς ἔργου. Ὁ διαπρεπὴς συνομιλητής μου κ. Φράνκ Ροῦτερ, ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν μελετήσας τὴν ζωὴν καὶ τὸ ἔργον τοῦ Γκρέκο, γνωρίζει ὅσον ὀλίγοι τοὺς Βυζαντινοὺς διδασκάλους, καθὼς καὶ τοὺς μεγάλους ζωγράφους τῆς ἰταλικῆς Ἀναγεννήσεως, καὶ ἐπισκεφθεὶς ἐπανειλημμένως τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐν γένει τὰ μουσεῖα ἐκεῖνα καὶ τὰς συλλογὰς ποὺ ἔχουν ἔργα τοῦ Γκρέκο, ἔχει κάθε ἁρμοδιότητα νὰ ὁμιλῇ διὰ τοὺς πίνακας τῆς πινακοθήκης μας. Ὁ κ. Ροῦτερ ἐπεσκέφθη ἐπανειλημμένως τὴν Πινακοθήκην καὶ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἐκθέσῃ τὰς ἀκολούθους ἀντιλήψεις του:

—Σᾶς ἐξέθεσα πόσα ἔτη τῆς ζωῆς μου ἔχω ἀφιερώσει εἰς τὴν μελέτην τοῦ Γκρέκο καὶ ἤδη εἶμαι ἥσυχος, διότι ὁ ἐκδότης μου ἀπὸ τὸ Λονδῖνον μοῦ κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἐκυκλοφόρησε τὸ ἔργον μου διὰ τὸν Γκρέκο. Δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ πληροφορηθῶ ὅτι ἡ Πινακοθήκη τῶν Ἀθηνῶν ἔχει ἔργα τοῦ Γκρέκο καὶ νὰ μὴ σπεύσω ἀμέσως νὰ τὰ ἴδω. Ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἔχασα τὸν καιρόν μου. Τὸ ἕνα ἐκ τῶν τριῶν, τὸ μικρό, ποὺ παριστᾷ τὸν Χριστὸν φέροντα τὸν σταυρόν, εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἕνα μοναδικὸν ἀπόκτημα, ἕνα ἀριστούργημα βγαλμένο ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Γκρέκο. Εἶναι ἀντίγραφον μεγάλου ἔργου, καμωμένο ἀπὸ τὸν ἴδιον. Τὸ μεγάλο ἔργον ἀνῆκεν εἰς τὴν συλλογὴν τῆς Μπεϋρετ καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν Μαδρίτην. Ἐπειδὴ ὅμως σᾶς εἶπα ὅτι εἶναι ἕνα μικρὸν ἀντίγραφον, ἀξίζει νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι τὰ ἀντίγραφα ποὺ ἔκαμνε ὁ ἴδιος ὁ Γκρέκο μεγάλων ἔργων του ἔχουν τὴν ἱστορίαν των. Ὁ Γκρέκο ἤθελε προφανῶς νὰ ἔχῃ ἕνα εἶδος ἀρχείου τῶν ἔργων του. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ὑπῆρχε φωτογραφία καὶ δι' αὐτὸ ὁ σχηματισμὸς τοιούτου ἀρχείου δὲν ἦτο δυνατὸς παρὰ μὲ ἀντίγραφα καμωμένα ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ζωγράφον. Ὁ Γκρέκο ἔχει κάμει ἀντίγραφα πλείστων ἔργων του, τὰ ὁποῖα ἔχουν μίαν ἰδικήν του, θὰ ἔλεγα, ὑπόστασιν. Ἐνῷ εἶναι πιστὰ ἀντίγραφα, εἶναι περισσότερον ἀπὸ ἀντίγραφα, διότι ἐὰν κανεὶς τὰ μελετήσῃ μὲ προσοχήν, θὰ ἴδῃ ὅτι τὸ ἀρχικὸν θέμα εἰς τὸ ἀντίγραφον ἔχει εἰς ἐλαχίστας μέν, λίαν ὅμως χαρακτηριστικὰς λεπτομερείας τροποποιήσεις συμφώνους πρὸς τὸ σχῆμα, αἱ ὁποῖαι διαφεύγουν τὴν παρατήρησιν καὶ τῶν πλέον ἠσκημένων τεχνοκριτῶν. Μερικὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἀντίγραφα εἶναι ἀληθῆ ἀριστουργήματα καὶ ἕνα ἀπὸ αὐτά, ἴσως ἀπὸ τὰ καλύτερα, εἶναι ὁ Χριστὸς φέρων τὸν σταυρὸν ποὺ ἔχει ἡ Πινακοθήκη σας. Ὅταν τὸ εἶδα ἔμεινα κατάπληκτος, καὶ τὸ θεωρῶ ἀπόκτημα σοβαρώτατον διὰ τὴν Πινακοθήκην τῆς χώρας σας. Τὸ ἄλλο ἔργον, ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος καὶ ὁ Πτωχὸς Ἀδελφός, εἶναι ἔργον κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ Γκρέκο. Ὁ Ἅγιος Φραγκῖσκος εἶναι καμωμένος ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Γκρέκο καὶ τὸ πρᾶγμα εἶναι καταφανὲς δι' ὅσους γνωρίζουν τὴν τέχνην τοῦ Γκρέκο. Ὁ Πτωχὸς ὅμως Ἀδελφὸς εἶναι ζωγραφισμένος μὲν κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Γκρέκο καὶ πιθανῶς μέσα εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Γκρέκο, ἀλλ' ὄχι ἀπὸ τὸν ἴδιον. Ἴσως ἀπὸ κάποιον μαθητήν του ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὸν υἱόν του Μανουέλ. Ἀτυχῶς διὰ τὸν Ἐσταυρωμένον, δὲν ἠμπορῶ νὰ εἰπῶ τὰ αὐτά. Ἔχω ζωηροτάτας ἀμφιβολίας καὶ γνωρίζω ὅτι δὲν εἶναι ἔργον τοῦ Γκρέκο, ἀλλὰ μαθητῶν του. Φυσικά, ἔχει προέλθει μέσα ἀπὸ τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ Γκρέκο, ἀπὸ τὸ ἄμεσον ἴσως περιβάλλον του, ἴσως νὰ ἔγινε ὑπὸ τὰ ὄμματά του, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι ἔγινεν ἀπὸ τὸ χέρι του. Πάντως ὅμως, ὡς ἔργον τῆς σχολῆς τοῦ Γκρέκο, τοῦ περιβάλλοντός του, εἶναι μοναδικὸν καὶ μακάρι νὰ εἶχαν πολλαὶ πινακοθῆκαι ἔργα τόσον συγγενῆ πρὸς τὴν αὐθεντικὴν δημιουργίαν τοῦ Γκρέκο.

—Ἀπὸ ἀπόψεως ἀξίας;

—Καὶ οἱ τρεῖς πίνακες ἔχουν μεγάλην ἀξίαν καὶ εἶναι ἐκτάκτως πολύτιμοι.

—Τὰ ἄλλα ἔργα τῆς Πινακοθήκης;

—Δὲν ἠμπορῶ νὰ ὁμιλήσω δι' αὐτά, διότι καλὰ-καλὰ δὲν τὰ εἶδα. Ἀφιέρωσα ὅλον τὸν χρόνον μου εἰς τὴν μελέτην τῶν ἔργων τοῦ Γκρέκο καὶ θὰ ἐπισκεφθῶ ἐκ νέου τὴν Πινακοθήκην διὰ νὰ ἴδω τὰ ἄλλα ἔργα. Ἀτυχῶς δὲν μοῦ μένει ἐπαρκὴς χρόνος διὰ νὰ παρακολουθήσω τὴν ἐντοπίαν ζωγραφικὴν κίνησιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον μ' ἐνδιαφέρει, ἐλπίζω ὅμως νὰ τὸ ἐπιτύχω εἰς δεύτερον ταξείδιόν μου, τὸ ὁποῖον θὰ ἐπιχειρήσω προσεχῶς.

ΚΩΣΤΗΣ ΜΠΑΣΤΙΑΣ

DEMOISELLE SUISSESSE cherche leçons au pres des jeunes filles où de jeunes gens, écrire J Z. journal «Proia».

ΠΡΟΣΕΧΩΣ
ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
Ο „ΑΣΣΟΣ"
Μὲ ἐκλεκτὰ καπνὰ ἐφάμιλλα τῆς πρώτης ποιότητος.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καὶ ἡ θέσις του ὡς στρατηγοῦ

Τὰ πρῶτα ἱστορικὰ ἔργα καὶ ἡ ἀδυναμία των.—Αἱ προκλήσεις μεταξὺ Ἰμπραὴμ καὶ Κολοκοτρώνη.—Οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ διὰ τὸν Κολοκοτρώνην.—Τρία κεφαλαιώδη ἱστορικὰ σημεῖα.—Ἡ Τριπολιτσά, τὰ Δερβενάκια καὶ ἡ ἀντίστασις κατὰ τοῦ Ἰμπραήμ.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Καὶ ἡ στρατηγικότης τοῦ Κολοκοτρώνη; Τὰ ἱστορικὰ ἔργα ποὺ ἐγράφησαν μετὰ τὸν ἀγῶνα, εἰς μίαν ἐποχὴν φλογισμένην ἀκόμη ἀπὸ τὰ πάθη καὶ κυριαρχουμένην ἀπὸ τὴν ἀπληστίαν τῶν ἐπιτηδειοτέρων ποὺ προσπαθοῦσαν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ ἀγαθὰ τοῦ νέου κράτους, ἐμφανίζοντες ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους των ὡς τοὺς πρωταθλητὰς τοῦ ἀγῶνος, δὲν ἔδωσαν εἰς τὰ πρόσωπα καὶ εἰς τὰ γεγονότα τὴν θέσιν ποὺ τοὺς ἀνῆκεν. Εἶχεν εἰσέλθει καὶ ἡ ἱστορία εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πολιτικῆς καὶ τῶν παθῶν. Ἄλλοι δὲν ἦσαν ἱκανοὶ νὰ δώσουν τὰς ἀποστάσεις καὶ ν' ἀντιληφθοῦν τοὺς ἱστορικοὺς ὄγκους, διότι εὑρίσκοντο πολὺ κοντὰ εἰς τὸ μέγα καὶ πελώριον γεγονός, ἐντὸς τοῦ ὁποίου διεγράφοντο οἱ κύκλοι τῆς δράσεως κάθε προσώπου. Καὶ εἰς τὰ ἔργα ἐκεῖνο δὲν ἐδόθη οὔτε αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ θέσις τοῦ Κολοκοτρώνη. Ἐκεῖνοι ποὺ ὤφειλαν νὰ ὁμιλήσουν διὰ τὴν στρατηγικήν του ἀξίαν ἐσιώπησαν. Νὰ τοῦ τὴν ἀμφισβητήσουν δὲν ἦτο δυνατόν, ἀλλ' ὡμίλησαν διὰ τὴν ἀξίαν ἄλλων. Μία γνώμη τοῦ Ἰμπραὴμ διὰ τὸν Κολοκοτρώνην ἀναφερομένη ἀπὸ τὸν Ἄγγλον συγγραφέα Σουὰν εἰς ἡμερολόγιον ἐκδοθὲν τῷ 1826 ἐπανελήφθη πολλάκις μὲ τὴν εὐκολίαν τῆς κυκλοφορίας τοῦ παραδόξου ἀνεκδότου. «Ὁ Κολοκοτρώνης ὡς στρατιωτικὸς δὲν ἀξίζει δύο παράδες...»

Ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ εἶπεν ἕνας στρατηγὸς ὅπως ὁ Ἰμβραὴμ δι' ἀντίπαλον ποὺ κατώρθωσε ἐπὶ τρία ἔτη μὲ ἐλαχίστην δύναμιν ἀποτελουμένην ἀπὸ ἄνδρας ἀποκαμωμένους ἀπὸ τὸν ἀδιάκοπον ἀγῶνα νὰ πλευροκοπῇ διαρκῶς τὰ ἰσχυρὰ καὶ πολυάριθμα καὶ ὑπὸ Εὐρωπαίους ἀξιωματικοὺς αἰγυπτιακὰ στρατεύματα καὶ νὰ μὴν τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι κατέστειλε τὴν ἐπανάστασιν;

Δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ τὸ εἶπε. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ οἱ ἐξέχοντες ἔλεγαν πολλάκις πράγματα ποὺ θὰ ἐφαίνοντο σήμερον παιδαριωδίαι. Ὁ ἴδιος ὁ Κολοκοτρώνης ἀφηγεῖται τὰ ἀκόλουθα διὰ τὸν Ἰμπραήμ:

«Ὁ Ἰμπραήμης μοῦ ἐπαράγγειλε μιὰ φορὰ διατὶ δὲν στέκω νὰ πολεμήσωμεν. Ἐγὼ τοῦ ἀποκρίθηκα ὅτι ἂς πάρῃ πεντακόσιους, χιλιους, καὶ πέρνω καὶ ἐγὼ ἄλλους τόσους καὶ πολεμοῦμε, ἢ ἂν θέλῃ ἂς ἔλθῃ καὶ νὰ μονομαχήσωμεν οἱ δύο. Αὐτὸς δὲν μὲ ἀποκρίθηκε εἰς κανένα».

Ἂν λοιπὸν ὁ Ἰμβραὴμ μὲ τὴν ψυχολογίαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἐπροκαλοῦσεν εἰς τὰ σοβαρὰ τὸν Κολοκοτρώνην κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ἀφοῦ ἐγνώριζε τί δυνάμεις διέθετε, ἡ γνώμη ποὺ ἀναφέρει ὁ Σουὰν εἶνε γελοία ὅπως καὶ ἡ πρόκλησις πρὸς τὸν Ἕλληνα στρατηγὸν καὶ ἀντὶ νὰ βαρύνῃ ἐπὶ τοῦ Κολοκοτρώνη, χαρακτηρίζει τὸν Ἰμβραήμ.

Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης μένει ἡ μεγάλη, ἡ ὑπερέχουσα ὅλων στρατηγικὴ ἀξία τοῦ Ἀγῶνος. Τὸ εὔστροφον πνεῦμά του, ἡ πεῖρά του, ἡ γνῶσις τοῦ ἐδάφους, ἀλλὰ καὶ ἡ γνῶσις τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν πολεμιστῶν του καὶ τῶν ἀντιπάλων του, ἀποκτήματα τῆς κλεφτικῆς δράσεως δώδεκα χρόνων, τοῦ ἔδωσαν νίκας ἀλλεπαλλήλους ποὺ θὰ ἔφθαναν διὰ τὴν δόξαν ἑνὸς στρατηγοῦ. Καπετάνιος ἁπλοῦς, ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι, εἰς τὴν ἀρχήν, ὅταν ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Καρδαμύλην μὲ τοὺς Μανιάτας, χωρὶς ἄνδρας ἰδικούς του, θεωρούμενος ἀκόμη ἐπικίνδυνος ἀπὸ τοὺς κοτζαμπάσηδες δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους, ὑποβλεπόμενος ἀπὸ ἄλλους, ἐπεβλήθη ἐντὸς ὀλίγου, ὥστε οἱ Δηληγιανναῖοι ἐχθροί του ἕως τότε νὰ τὸν ἀνακηρύξουν οἱ ἴδιοι ἀρχιστράτηγον τῶν ὅπλων τῆς Καρυταίνης. Τοῦτο ἐσήμαινε τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τῆς Τριπολιτσᾶς. Ἡ Καρύταινα εἶχε τότε τὴν πραγματικὴν πολιτικὴν διοίκησιν εἰς τὴν πολιορκίαν καὶ ὑπὲρ τὴν Γερουσίαν τῶν Καλτεζῶν ἀφοῦ αὐτὴ παρεῖχε τὰ μέσα. Μὲ τὴν ἄφιξιν τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη μὲ τὸν τίτλον τοῦ πληρεξουσίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου, δηλαδὴ μὲ τῆς ἀρχιστρατηγίας, ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσίν του ὡς καπετάνιος ἁπλῶς ἑνὸς σώματος τοῦ στρατοῦ τῶν Τρικόρφων. Ἀλλ' ὁ ἀρχιστράτηγος κατ' οὐσίαν ἦτο αὐτός. Πρὸς τὸν Κολοκοτρώνην ἔγραφαν ἀπὸ τὴν Ὕδραν καὶ τὰς Σπέτσας, καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας. Ἠναγκάσθη νὰ ἔχῃ γραμματεῖς διὰ τὴν ἀτελείωτον ἀλληλογραφίαν. Αὐτὸς διηύθυνε τὴν κίνησιν καὶ ὅ,τι ἔγινε διὰ τὴν Τριπολιτσὰν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς πολιορκίας μέχρι τῆς ἁλώσεως ἦτο ἔργον του. Ἡ ἐπιβολή του ἐπὶ τοῦ Ὑψηλάντη εἰς καιροὺς τόσων ὑποψιῶν δείχνει τὴν προσωπικότητά του. Ἀλλὰ ποίαν ἄλλην προσωπικότητα ἂν ὄχι τὴν στρατηγικήν; Πολιτικὴν δύναμιν δὲν εἶχε τὴν παραμικράν. Στρατὸν ἰδικόν του δὲν διέθετε. Καὶ ὅταν ἦλθεν ὁ μέγας κίνδυνος καὶ ὁ Ἰμπραὴμ ἀπεβιβάζετο εἰς τὴν Πελοπόννησον ἡ κυβέρνησις τοῦ Κουντουριώτη ποὺ εἶχε φυλακίσει τὸν Κολοκοτρώνην διότι τὸν ἀντιπολιτεύετο ὄχι μόνον τοῦ ἀπέδωσε τὴν ἐλευθερίαν ἀλλὰ καὶ τὸν διώρισεν ἀρχιστράτηγον. Ἦτο ὁ μόνος ποὺ ἐθεωρεῖτο ἱκανὸς νὰ διευθύνῃ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ φοβεροῦ Αἰγυπτίου.

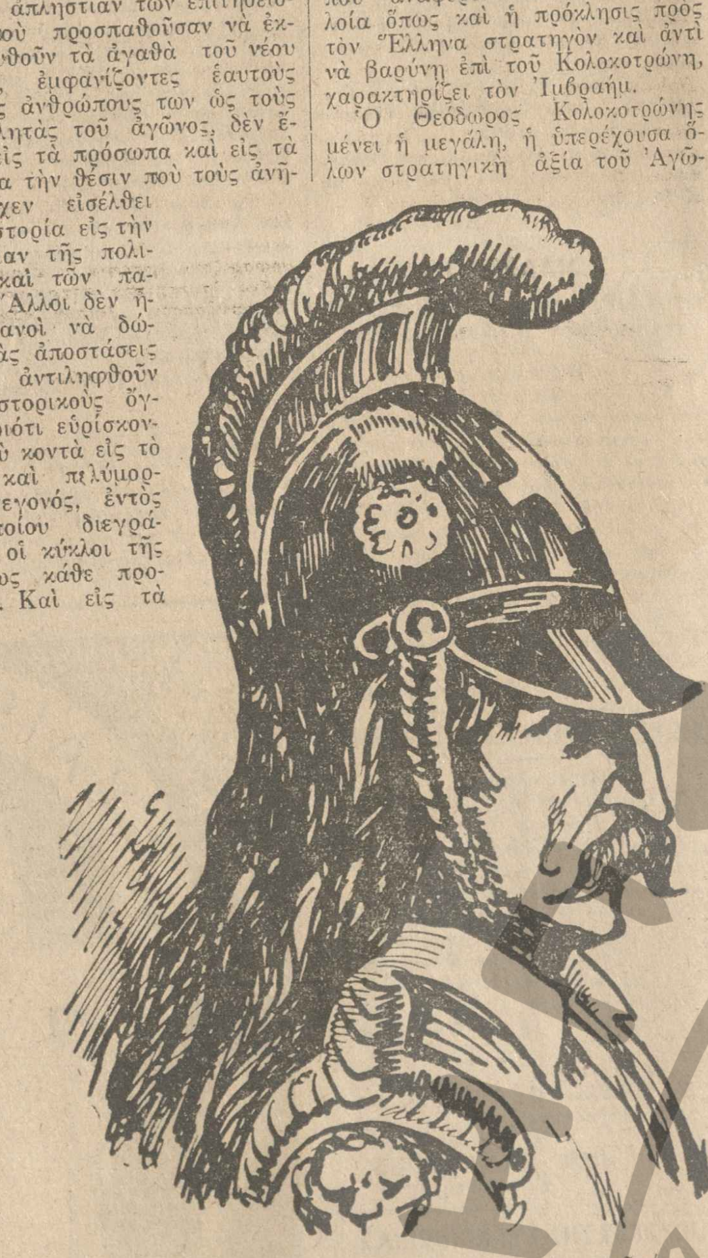

Διὰ τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς ἦτο ἡ κορυφή. Ὁ Γέρος. Ὁ σεβαστὸς καὶ ὁ ἄφθαστος. Ὁ Μάρκος Μπότσαρης ἐκοκκίνιζε μπροστά του σὰν παιδί. Ὁ Ἀνδροῦτσος δὲν ἀνεγνώριζε παρὰ μόνον αὐτόν. Καὶ ὁ Γεώργιος Καραϊσκάκης τὸν ἐθεωροῦσε τὸ πᾶν. Ὁ κ. Ι. Βλαχογιάννης εἰς τὴν πολύτιμον «Ἱστορικὴν ἀνθολογίαν» του ἀναφέρει τὸ ἀκόλουθον αὐθεντικὸν ἀνέκδοτον εἰς τὴν γλῶσσαν ποὺ ἐπρωτοδημοσιεύθη τῷ 1892.

»Ἰδοὺ τί ἠκούσαμεν παρὰ τοῦ ἐξ Ἀμφίσσης πρό τινων ἐτῶν ἀποβιώσαντος λοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος Δρόσου Κοκκίνου:

»Ἤμην, μοὶ εἶπεν, εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Καραϊσκάκη ἐν Πειραιεῖ καὶ ὑπηρέτουν αὐτὸν συντρώγοντα μετὰ τοῦ Γενναίου —τοῦ υἱοῦ τοῦ Θ. Κολοκοτρώνη— ὅτε ἤκουσα τὸν ἑξῆς διάλογον:

—Γενναῖε, τῷ λέγει ὁ Καραϊσκάκης, μοῦ κάνεις τὴ χάρι νὰ μὴν ἐκτίθεσαι εἰς τὰς μάχας;

—Σὺ γιατὶ ἐκτίθεσαι; τοῦ λέγει ὁ Γενναῖος.

—Μὴν παρατηρῇς ἐμέ, τοῦ ἀπήντησεν ὁ Καραϊσκάκης. Ἂν πᾷς ἐσύ, πάει ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ ἂν πάω ἐγώ, δὲν παθαίνει τίποτε ἡ Ἑλλάς.

—Καὶ πῶς τὸ λὲς αὐτό; τὸν ἠρώτησεν ὁ Γενναῖος.

—Ἔτσι τὸ λέγω κι' ἔτσι εἶνε, ἀπήντησεν ὁ Καραϊσκάκης. Ἂν πᾷς ἐσύ, πάει ὁ Γέρος. Καὶ ἂν πάῃ ὁ Γέρος πάει ἡ Ἑλλάς, ἐνῷ σὰν ἐμένα ἔχει καὶ ἄλλους τὸ ἔθνος.»

Μία ἀπὸ τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀρχιστρατήγου τῆς Ρούμελης ἦτο καὶ ἡ μετριοφροσύνη, ἀλλὰ εἶνε γνωστὸν πόσον τὰ λόγια του ἦσαν μετρημένα καὶ ὅταν μιλοῦσε δι' ἄλλους. Ἀλλ' ὑπάρχουν τρία κορυφαῖα ἱστορικὰ σημεῖα τῆς δράσεως τοῦ μεγάλου ἀρχηγοῦ πέραν τῶν μεμονωμένων στρατηγικῶν ἐπιτυχιῶν του εἰς μάχας καὶ εἰς κινήσεις, συμπίπτοντα μὲ τὰ κεφαλαιώδη γεγονότα τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ πρῶτον εἶνε ἡ ἀρχική του σκέψις νὰ κινήσῃ κατ' εὐθεῖαν κατὰ τῆς Τριπολιτσᾶς. Ὅταν οἱ ἄλλοι ἐπήγαιναν πρὸς τὰ ἄκρα, πρὸς τὰς Καλάμας, πρὸς τὴν Μεθώνην, τὴν Κορώνην, τὰς Πάτρας, τὴν Κόρινθον, τὸ Ναύπλιον καὶ τὴν Μονεμβασίαν, τὰ παράκτια φρούρια, αὐτὸς ἔδειξε τὸ κέντρον. Οἱ ἄλλοι δὲν ἀντελήφθησαν τὴν σημασίαν του καὶ τὸν ἄφησαν νὰ προχωρήσῃ μὲ διακοσίους μόνον ἄνδρας, μὲ ὀλίγα μπουλούκια ἔπειτα. Οἱ στρατιῶται του τὸν ἐγκατέλειψαν ἐπανειλημμένως, καὶ οἱ ἄλλοι ἀρχηγοὶ ὅταν ὑπέστησαν τὰς πρώτας ἐπιθέσεις ἀπὸ τμήματα τοῦ στρατοῦ τῆς Τριπολιτσᾶς, ἐθεώρησαν τὴν ἐπιμονὴν τοῦ Κολοκοτρώνη ὡς τρέλλαν. Ἀλλ' αὐτὸς ἦτο ὁ μόνος ποὺ εἶχεν ἀπὸ τότε τὴν ἔννοιαν τοῦ φοβεροῦ πολέμου, καὶ ἐγνώριζεν ὅτι ὁ ἐχθρὸς θὰ ἦτο κύριος τῆς καταστάσεως τῆς Πελοποννήσου ἐφ' ὅσον κατεῖχε τὴν Τριπολιτσάν. Ἐκεῖ ἦτο ἡ κεφαλή, τὸ στῆθος, τὸ κέντρον.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΜΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

ΤΑ ΣΤΑΦΥΛΙΑ ΜΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑΝ

ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

Πρὸς τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν διεβιβάσθη ἡ κάτωθι ἔκθεσις τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἕλληνος Πρεσβευτοῦ κ. Σαχτούρη, ἀφορῶσα τὴν κατανάλωσιν νωπῶν σταφυλῶν ἐν Αὐστρίᾳ:

«Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω ὑμῖν ὅτι κατόπιν τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα σημειωθείσης συγχρόνου ἀφίξεως μεγάλων ποσοτήτων ἑλληνικῶν σταφυλῶν ἀποστελλομένων εἰς διαφόρους παραλήπτας, ἥτις συνέπεσε πρὸς τὴν ἔναρξιν ἀφίξεων ἰσπανικῶν τοιούτων, προεκλήθη ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀγορᾷ ζωηρὸς συναγωνισμός, συνεπείᾳ τοῦ ὁποίου αἱ τιμαὶ τῶν ἑλληνικῶν σταφυλῶν ὑπέστησαν σημαντικὴν πτῶσιν. Οὕτω ἐκλεκτὴ ποιότης ροζακὶ προσεφέρετο εἰς τιμὴν χονδρικῆς πωλήσεως 1.10—1.20, ἐνῷ αἱ προγενέστεραι ἀποστολαὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος ἐπωλήθησαν 1.40—1.60 κατὰ κιλὸν χονδρικῶς. Ἐξ ἄλλου παρετηρήθη ὅτι αἱ τελευταῖαι αὗται ἀποστολαὶ σταφυλῶν δὲν ὑπῆρξαν πάντοτε ὁμοιομόρφου τύπου (standard). Ἐπίσης αἱ διὰ θαλάσσης σταλεῖσαι σταφυλαί, τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς Μόναχον, ἔφθασαν βεβλαμμέναι, εἴτε λόγῳ τῆς μακρᾶς διαρκείας τῆς διαδρομῆς καὶ τῶν μεταφορτώσεων, εἴτε διότι τὸ ψυγεῖον τοῦ πλοίου δὲν εἶχε κανονισθῆ ἀναλόγως. Παρὰ τὰ σημειωθέντα ἐν τούτοις σφάλματα ταῦτα, ἅτινα ὀφείλονται βεβαίως εἰς τὴν μὴ πλήρη ἀκόμη ὀργάνωσιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ τούτου ἐμπορίου, παραμένει γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ σταφυλαὶ καὶ ἰδίως τὸ ροζακὶ τῆς Κρήτης καὶ Κορινθίας, ἔσχον ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀγορᾷ, ἔνθα προτιμῶνται τῶν λοιπῶν σταφυλῶν. Θὰ ἦτο ὅθεν δυνατὸν ἡ ὡς ἄνω ποιότης σταφυλῶν μας εὐκόλως νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ ἐκτοπίσῃ τὰς λοιπὰς εἰσαγομένας ἐνταῦθα σταφυλὰς ἐκλεκτῆς ποιότητος καὶ νὰ ἀποβῇ πλουτοφόρος πηγὴ διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν οἰκονομίαν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται μεθοδικὴ καὶ συστηματικὴ ἐργασία πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ρύθμισιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἥτις δέον νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν εἰδικοῦ κρατικοῦ νομογεωπόνου πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ ὁμοιομόρφου καὶ τῆς καλῆς ποιότητος τῶν ἐξαγομένων σταφυλῶν.

«Δέον ὡσαύτως νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐλάττωσις τῶν μεταφορικῶν ἐξόδων τοῦθ' ὅπερ κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας δὲν φαίνεται ἀδύνατον.

«Ἐπίσης ὡς καὶ διὰ προγενεστέρων μου ἐγγράφων ὑπεδείχθη, δέον αἱ ἐνταῦθα ἀφίξεις σταφυλῶν νὰ λαμβάνωσι χώραν μόνον ἐν ἀρχῇ ἑκάστης ἑβδομάδος καὶ δὴ μέχρι τῆς Πέμπτης, διότι τὴν μὲν Παρασκευὴν καὶ Σάββατον ἡ ἀγορὰ εἶνε ἤδη βεβαρημένη προϊόντων, τὴν δὲ Κυριακὴν αὕτη ἀργεῖ.

«Πλὴν τούτου ἡ ὑπὸ τῶν ἐξαγωγέων ἀποστολὴ τῶν προϊόντων αὐτῶν εἰς διαφόρους ἑκάστοτε ἐμπόρους ἐνταῦθα καὶ μάλιστα ὡς εἴς τινας περιπτώσεις παρετηρήθη μὴ εἰδικούς, καίτοι δραστηρίους καὶ ἱκανοὺς ἐμπόρους — ὡς π. χ. συνέβη τελευταίως δι' οἶκον τινα ἀσχολούμενον ἀποκλειστικῶς μὲ τὸ ἐμπόριον ὑφασμάτων σάκκων καννάβεως, ᾠῶν καὶ πουλερικῶν — ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ προϊόντος τούτου διὰ πολλῶν ἐξόδων διαδοχικῶν προμηθειῶν, μεσιτειῶν κλπ., προκαλεῖ δὲ τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν λοιπῶν μεγαλεμπόρων εἰσαγωγέων ξένων σταφυλῶν, οἵτινες θὰ προσπαθήσωσι διὰ τοῦ συναγωνισμοῦ νὰ ἀποκλείσωσι τῆς ἀγορᾶς τὰς ἑλληνικὰς σταφυλάς, ἐὰν οὗτοι δὲν ἐνδιαφέρωνται εἰς τὴν πώλησιν τοῦ εἴδους τούτου. Σκόπιμον ὅθεν θὰ ἦτο νὰ ὑποδειχθῇ εἰς τοὺς ἐξαγωγεῖς ὅπως, πρὸς τὸ ἴδιον αὐτῶν συμφέρον, συνεννοηθῶσι διὰ τὴν τακτικὴν ἀποστολὴν τῶν προϊόντων των εἰς δύο ἢ τρεῖς τῶν κυριωτέρων ἐνταῦθα μεγαλεμπόρων, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἴδιοι ἤθελον ἀποφασίσῃ τὴν ἵδρυσιν εἰδικοῦ γραφείου ἐνταῦθα πρὸς παραλαβὴν καὶ διάδοσιν ἑλληνικῶν σταφυλῶν.

«Δὲν θὰ ἐδίσταζον τέλος, προκειμένου περὶ προϊόντος τοσοῦτον σπουδαίαν ἐπέχοντος θέσιν ἐν τῇ γεωργικῇ ἡμῶν παραγωγῇ — ὑπὲρ ἧς ἡ Κυβέρνησις τοσαύτας καταβάλλει προσπαθείας καὶ θυσίας — νὰ προτείνω τὴν ἵδρυσιν Κρατικοῦ Γραφείου ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῆς Πρεσβείας, διὰ τὴν διοργάνωσιν τῆς ἐξ Ἑλλάδος ἐξαγωγῆς σταφυλῶν καὶ νωπῶν καρπῶν καὶ διάδοσιν τούτων ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀγορᾷ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τὰς λοιπὰς μεσευρωπαϊκὰς τοιαύτας.

«Ἡ ἵδρυσις τοῦ Γραφείου τούτου ἐνῷ δὲν θὰ συνεπάγεται βαρείας ὑποχρεώσεις διὰ τὸ δημόσιον, θὰ ἐξασφαλίσῃ ἀφ' ἑτέρου τὴν εὐρεῖαν διάδοσιν τῶν προϊόντων μας θὰ προλάβῃ δὲ τὰς ζημίας καὶ τοὺς κινδύνους οἱ ὁποῖοι ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται, καθ' ἃ ἀνέφερον καὶ διὰ τοῦ προμνησθέντος τηλεγραφήματός μου».

Μετὰ τὴν τραγῳδίαν τοῦ P-101

Εἰς ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων τῆς καταστροφῆς

Θὰ ἐπικρατήσουν οἱ ἀντίπαλοι τοῦ ἀεροπλοίου;

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ μεγάλου πένθους, ἐνῷ οἱ Ἄγγλοι ἁρμόδιοι ἤρχισαν ἤδη τὰς ἀνακρίσεις διὰ τὰ αἴτια τῆς συμφορᾶς καὶ σύσσωμος ὁ Τύπος ζητεῖ νὰ χυθῇ πλῆρες φῶς εἰς τὸ μυστήριον τῆς καταστροφῆς τοῦ «P—101» καὶ ἐνῷ ἡ λεπτομέρεια ὅτι ἐπὶ συνόλου 54 ἐπιβαινόντων εὑρέθησαν 47 πτώματα καὶ διεσώθησαν ὀκτὼ κεντρίζει τὴν λαϊκὴν φαντασίαν μὲ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὑπῆρχε καὶ κάποιος μοιραῖος λαθρεπιβάτης, οἱ εἰδικοὶ ἐπιχειροῦν νὰ ἐξηγήσουν πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ συνέβη ἡ τραγῳδία.

Ἀπὸ ἕνα ἄρθρον τοῦ ταγματάρχου Ρόμπερτσον, ἀεροναυτικοῦ συνεργάτου τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» καὶ θεωρουμένου ὡς αὐθεντίας εἰς τὰ ζητήματα αὐτά, παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω χαρακτηριστικά:

Ἡ ἀπώλεια τοῦ P—101 ἀποτελεῖ καίριον πλῆγμα. Αὐτὴ ἡ τραγῳδία ἀφίνει τὸν ἄνθρωπον ἀμηχανοῦντα καὶ μὴ γνωρίζοντα τί νὰ σκεφθῇ. Ἦτο τὸ τελευταῖον πρᾶγμα ποὺ ἐπερίμενε κανείς. Οὐχὶ πρὸ πολλοῦ ἕνας Γερμανὸς ἐμπειρογνώμων ἀεροπλοίων, ἀφοῦ ἐπεθεώρησεν ἀμφότερα τὰ ἀερόπλοιά μας, ἐχαρακτήρισε τὸ P—101 ὡς «τὸ ἀσφαλέστερον ὄχημα τοῦ κόσμου» εἰς τὸν ἀέρα, εἰς τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὴν ξηράν».

Ἦτο γνωστὸν ὅτι τὸ ἀερόπλοιον ἦτο πάρα πολὺ βαρὺ δι' ἐμπορικοὺς σκοπούς, ἀλλὰ περὶ τῆς ἀσφαλείας του οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀμφιβολία. Ὅταν ἦτο προσδεδεμένον εἰς τὸν ἱστόν, ἀντεπεξῆλθεν εἰς ἄνεμον τοῦ ὁποίου ἡ ταχύτης ὑπερέβαινε τὰ 80 μίλια καθ' ὥραν. Ἐπέζησε μιᾶς δοκιμασίας πολὺ περισσότερον κινδυνώδους ἀπὸ οἱανδήποτε ἄλλην, τὴν ὁποίαν ἐφαντάζετο κανεὶς ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἱπτάμενον ἐλεύθερον εἰς τὸν ἀέρα. Καὶ ὅμως τὸ ἀερόπλοιον κατεστράφη καὶ συνεπῆρε πολυτίμους ὑπάρξεις, τὰς ὁποίας ὁλόκληρον τὸ ἔθνος καὶ ἡ Αὐτοκρατορία ὀφείλουν νὰ θρηνήσουν.

Ὁ νοῦς ὅλων στρέφεται φυσικὰ πρὸς τὰς καταστροφὰς ἀεροπλοίων εἰς τὸ παρελθόν. Ὑπάρχει μία τάσις εὐεξήγητος νὰ κατατάσσωνται αὗται ὅλαι μαζὶ καὶ νὰ ἀποδίδωνται ὅλαι εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν—ὅτι δῆλα δὴ ἄνθρωποι ἐπέβαινον τῶν ἀεροπλοίων. Τὰ ἀεροπλάνα καὶ οἱ σιδηρόδρομοι διῆλθον μὲ τὴν σειράν των παρομοίαν περίοδον φυσικῶν ἀλλ' ἀλογίστων ἐπικρίσεων.

Πέντε ἀξιοσημειώτους καταστροφὰς ἀεροπλοίων ἀναφέρομεν—τοῦ «P—38, τῆς «Ρώμης», τῆς «Διξμούδης», τοῦ «Σεναντόα» καὶ τῆς «Ἰταλίας».

Τὸ P—38 (ἀγγλικὸν) ἦτο ἀδυνάτου συναρμογῆς. Εἶχε σχεδιασθῇ κατὰ τὸν πόλεμον διὰ νὰ ἵπταται εἰς μέγα ὕψος καὶ τὸ βάρος τοῦ σκελετοῦ εἶχεν ὑποστῇ ὑπερβολικὴν περικοπήν. Κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς δοκιμῆς κατεστράφη. Κάτι, πιθανῶς ἕνας σπινθήρ, ἐπροκάλεσε τὸ ἄναμμα τῶν ἀτμῶν τοῦ πετρελαίου καὶ τὸ ἀερόπλοιον ἐκάη εἰς τὸν ἀέρα.

Ἡ «Διξμούδη» (γαλλικὸν) ἦτο ἐπίσης ἀερόπλοιον τῆς ἐποχῆς τοῦ πολέμου. Ἦτο τὸ γερμανικὸν Ζέππελιν Λ—72, τὸ ὁποῖον εἶχε παραδοθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἦτο καὶ αὐτὸ ἀσθενοῦς συναρμογῆς. Ἐξηφανίσθη ἐν μέσῳ καταιγίδος εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὸ μόνον ποῦ εὑρέθη ἦτο τὸ πτῶμα τοῦ κυβερνήτου του. Ἡ ἐπίσημος ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς τὸ πόρισμα ὅτι εἶχε κτυπηθῆ ὑπὸ κεραυνοῦ, ἀλλ' οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀσφαλὴς ἀπόδειξις περὶ τούτου. Ἦτο βέβαιον ὅτι θὰ κατεστρέφετο ἐν ὥρᾳ ἰσχυρᾶς θυέλλης, ἀκόμη καὶ ἐὰν δὲν ἐπλήττετο ὑπὸ κεραυνοῦ. Ἐὰν ἡ μετεωρολογικὴ ὑπηρεσία ἦτο καλυτέρα, ἡ «Διξμούδη» δὲν θὰ κατελαμβάνετο ὑπὸ τῆς καταιγίδος.

Ἡ «Ρώμη» δὲν ἦτο σκληρόν, ἀλλὰ ἡμίσκληρον ἀερόπλοιον. Κατεσκευάσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ὑπεβλήθη εἰς δοκιμὰς μεγάλης ταχύτητος εἰς τὸ ἀνεπαρκὲς ὕψος τῶν 1000 ποδῶν. Τὸ πηδάλιον ὕψους ἐβλάβη καὶ τὸ ἀερόπλοιον ἐβούτηξε πρὸς τὴν γῆν. Ὁ Σκὼτ (ὁ φονευθεὶς κυβερνήτης τοῦ P—101) κάποτε ἔσωσε μὲ πολλὴν ἐπιτηδειότητα τὸ P—36 εἰς παρομοίας περιστάσεις, ἀλλὰ εἶχεν ἀνέλθει εἰς ὕψος 5000 ποδῶν πρὶν ἀρχίσῃ τὰς δοκιμάς του. Δὲν ὑπῆρχε καιρὸς νὰ σωθῇ ἡ «Ρώμη». Καθὼς ἔπιπτε πρὸς τὴν γῆν προσέκρουσεν ἐπὶ ἠλεκτροφόρου σύρματος, τὸ ὁποῖον ἦναψε τὸ ὑδρογόνον. Ἐξαιρετικὴ κακοτυχία μετὰ ἐσφαλμένον χειρισμόν.

Τὸ «Σεναντόα» ἦτο ἀερόπλοιον σκληρόν, κατασκευασθὲν ὑπὸ γερμανικὴν ἐπίβλεψιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας. Ἐπληρώθη ἡλίου, ἀερίου δηλαδὴ μὴ φλεγομένου τὸ ὁποῖον εἶνε δαπανηρότατον. Πρὸς πρόληψιν σπατάλης τοῦ ἡλίου αἱ αὐτόματοι βαλβίδες ἀσφαλείας εἶχον ἐλαττωθῆ. Τὸ «Σεναντόα» διερράγη κατόπιν διαστολῆς τοῦ ἡλίου, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδύνατο νὰ διαφύγῃ. Εὐτυχῶς ὅτι, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἀερίου, δὲν ἐσημειώθη πυρκαϊά, μερικοὶ δὲ ἄνδρες τοῦ πληρώματος ἐγλύτωσαν.

Ἡ τραγῳδία τῆς «Ἰταλίας», ἡ ὁποία προσέκρουσεν ἐπὶ τῶν πολικῶν πάγων, ἐξηκριβώθη ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι ὠφείλετο εἰς ἐσφαλμένον χειρισμόν. Ὁ στρατηγὸς Νόμπιλε ἦτο καλὸς ἀεροναυπηγός, ἀλλὰ ὄχι ἐξ ἴσου καλὸς κυβερνήτης ἀεροπλοίου, καὶ θὰ ἦτο φρονιμώτερον ἐὰν εἶχεν ἐμπιστευθῇ τὴν πλεῦσιν εἰς ἄλλα χέρια.

Καὶ εἰς τὰς πέντε αὐτὰς περιπτώσεις δὲν ὑπάρχει τίποτε ποῦ νὰ καταδικάζῃ ἕνα καλὸν ἀερόπλοιον καλῶς χειριζόμενον. Εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ θέσῃ τὸν δάκτυλόν του ἐπὶ τὸν τύπον τοῦ σφάλματος καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι αὐτὸ ἠμποροῦσε καὶ νὰ μὴ συμβῇ.

Διερωτᾶται κανεὶς κατὰ πόσον ἡ ἀπώλεια τοῦ P—101 θὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰ ἀεροπλοϊκὰ πειράματα ἐν Μεγάλῃ Βρεττανίᾳ. Δὲν θὰ ἐξεπλησσόμην ἐὰν εἶχεν αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον. Ὁ λόρδος Τόμσον, ὁ Σκώτ, ὁ Κόλμορ καὶ ὁ Ρίτσμοντ ἦσαν μεταξὺ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειώτων ὑπερμάχων τῶν ἀεροπλοίων, καὶ αὐτοὶ ἐξέλιπον.

Ἀπομένει τώρα τὸ ἰσχυρὸν καὶ ρωμαλέον κόμμα ἐναντίον τοῦ ἀεροπλοίου. Δὲν γνωρίζω ὅμως ἐὰν ἡ καταστροφὴ τοῦ P—101 θὰ ἠμπορέσῃ νὰ δικαιολογήσῃ κανὲν ἀπὸ τὰ ἐπιχειρήματά των. Ἀλλὰ τὸ κόμμα θὰ εἴπῃ ἀσφαλῶς «Σᾶς τὸ εἶπα» καὶ τὸ λαϊκὸν αἴσθημα θὰ συμφωνήσῃ ἴσως. Ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τὰ πειράματα ἀεροπλοίων θὰ συνεχισθοῦν εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

Τὸ δίδαγμα ποῦ οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ συναγάγουν πιθανῶς ἐκ τῆς ἀπωλείας τοῦ P—101 εἶνε ὅτι τὸ ἥλιον εἶνε ἀπαραίτητον. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ P—101 δὲν ἔπιασε φωτιὰ εἰς τὸν ἀέρα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐκτύπησεν εἰς τὸ ἔδαφος, ὅπως δυστυχῶς ἔχει συμβῇ εἰς ὄχι ὀλίγα ἀεροπλάνα, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς αὐτοκίνητα. Ἐκεῖνο ποῦ θέλομεν νὰ μάθωμεν, ἐὰν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀνακαλυφθῇ, εἶνε ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ P—101 προσέκρουσεν εἰς τὸν λόφον.

ΜΑΘΕΤΕ ΤΑΣ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ
ΣΧΟΛΗΝ BERLITZ
450 Σχολαὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἀποδεικνύουν τὴν τελειότητα τῆς μεθόδου BERLITZ διδασκομένης εἰς τὰς Σχολὰς BERLITZ.
Τάξεις καὶ ἰδιαίτερα μαθήματα Γαλλικῆς, Γερμανικῆς, Ἀγγλικῆς κ.τ.λ.
Μάθημα δοκιμαστικὸν δωρεάν.
Διεύθυνσις:
37 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 37
«ΔΕΟ»

Ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΩΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Ἡ ἅλωσις τῶν παρακτίων φρουρίων, χωρὶς τὴν Τριπολιτσάν, θὰ εἶχεν ἐπεισοδιακὸν χαρακτῆρα. Ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Κολοκοτρώνη, ἡ ἀγωνιώδης του προσπάθεια ἐδημιούργησαν ἐπὶ τέλους τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπολιτσᾶς. Καὶ ἡ ἅλωσίς της ὑπῆρξεν ἐπίσης στρατηγικὸν ἔργον του. Αἱ θέσεις τῶν καταληφθέντων ἀρχικῶν σημείων ὅπου ἐδόθησαν αἱ πρῶται μάχαι καὶ ἐπῆλθαν αἱ πρῶται νίκαι ἦσαν ἐκλογή του. Ἡ γράνα ποὺ ἐσκάφη εἰς τὴν πεδιάδα ἦτο στρατηγικὴ ἐνέργεια ποὺ συνεπλήρωσε τὴν πολιορκητικὴν προσπάθειαν. Καὶ ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις μὲ τὴν ἅλωσιν τῆς Τριπολιτσᾶς εὑρέθη κυρία τῆς καταστάσεως εἰς τὴν Πελοπόννησον. Καὶ τότε μόλις ἡ Εὐρώπη καὶ αὐτὴ ἡ Τουρκία ἐπῆραν εἰς τὰ σοβαρὰ τὸ γεγονός.

Τὸ δεύτερον εἶνε ἡ συντριβὴ τοῦ Δράμαλη εἰς τὰ Δερβενάκια ὅπου ὁ Κολοκοτρώνης ἐλιάνισε τὸν ἰσχυρὸν ἐκεῖνον στρατὸν τὸν ἱκανὸν τότε νὰ καταπνίξῃ τὴν ἐπανάστασιν. Ἦτο ἀσυγχώρητον λάθος τοῦ Δράμαλη νὰ ὠθήσῃ τὸν στρατόν του εἰς ἐκεῖνα τὰ στενά· Ἀλλ' ὁ Κολοκοτρώνης ἐφρόντισε νὰ τὸν παρασύρῃ ἐκεῖ. Καὶ μία ἱκανότης τοῦ ἀξίου στρατηγοῦ εἶνε τὸ νὰ κατορθώνῃ νὰ ἐκμεταλλεύεται τὰ λάθη τῶν ἀντιπάλων του.

Καὶ τρίτον ἡ δρᾶσίς του κατὰ τοῦ Ἰμπραῆμ. Δὲν ἔδωσεν ἐναντίον μάχην κατὰ παράταξιν, διότι δὲν ἐξεστράτευσε διὰ προσωπικοὺς ἡρωϊσμούς, ἀλλὰ διὰ νὰ σώσῃ τὴν κατάστασιν. Ἀπὸ παλληκαριὲς ἤξερε καὶ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ μετρήσῃ κανεὶς τὰ ἐπεισόδια εἰς τὰς μάχας ὅπου διεκινδύνευσε τὴν ζωήν του. Παρηκολούθει τὸν Ἰμπραῆμ καὶ τὸν πλευροκοποῦσε διαρκῶς. Ἡ κυβέρνησις ἀγωνιῶσα ἀπὸ τὴν πλημμύραν τῆς Πελοποννήσου ἀπὸ τοὺς Αἰγυπτίους τοῦ ἔστελλε ἔντρομα ἔγγραφα καὶ τὸν ἐρωτοῦσε διατὶ δὲν δίδει μίαν μάχην κατὰ τοῦ Ἰμπραῆμ. Ὁ Κολοκοτρώνης ἀπήντησεν :

«Ἂν χάσω σ' ἕναν πόλεμο τέσσερες-πέντε χιλιάδες Ἕλληνες, ποῦ θὰ βρῶ ἄλλη δύναμι νὰ πολεμήσω τὸν ὀχτρό ; Ὁ Μπραήμης ὅμως καὶ δέκα χιλιάδες ἂν χάσῃ βρίσκει ἄλλες».

Πράγματι ἂν ἔδιδε τὴν μάχην ποὺ τοῦ ζητοῦσαν θὰ εἶχε μαζὶ μὲ τὸ μικρόν του στράτευμα τὸ ἡρωϊκὸν τέλος τοῦ Παπαφλέσσα καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ καὶ τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως. Ἀλλὰ μὲ τὴν διαρκῆ παρενόχλησιν τοῦ Ἰμπραὴμ καὶ μὲ τὴν διατήρησιν τῆς δυνάμεώς του, κατώρθωνεν ὁ Κολοκοτρώνης νὰ παρουσιάζῃ σταθερὰν τὴν ἀντίστασιν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς τουρκοαιγυπτιακῆς ἐκστρατείας, ἀπαραίτητον εἰς τοὺς κρισίμους ἐκείνους καιρούς —τὸ Μεσολόγγι εἶχε πέσει—, ὁπότε συνεζητεῖτο ἀπὸ τοὺς διπλωμάτας τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τὸ ἑλληνικὸν ζήτημα, μὲ ἐπιχείρημα ἀπέναντι τῆς Πύλης τὴν διαιώνισιν τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως. Καὶ χάρις εἰς αὐτὴν τὴν στρατηγικότητα τοῦ Κολοκοτρώνη ἀπὸ τὴν ὁποίαν δὲν ἔλειπεν ἡ βαθυτέρα πολιτικὴ σκέψις ἀπετράπη καὶ τὸ προσκύνημα εἰς τὸν Ἰμπραὴμ σοβαρῶν παραγόντων τῆς ἐπαναστάσεως, ποὺ εἶχαν χάσει κάθε ἐλπίδα. Ἀπὸ τὰ μόλις ἐφέτος δημοσιευθέντα ἔγγραφα τῶν Γάλλων προξένων τῆς Αἰγύπτου μεταξὺ τοῦ 1821 καὶ τοῦ 1828, τὰ σχετικὰ μὲ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Ἰμπραὴμ ἀποκαλύπτεται ὅτι κατὰ τὸ 1825 καὶ αὐτὸς ἀκόμη ὁ Πετρόμπεης εἶχε προτείνει εἰς τὸν Ἰμπραὴμ νὰ δηλώσῃ ὑποταγὴν ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ μὴ συλληφθοῦν καὶ ἀποσταλοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ νὰ διατηρήσουν οἱ Μανιᾶται τὰ ὅπλα των. Ὁ Ἰμπραὴμ δὲν ἐδέχθη τὸν τελευταῖον ὅρον.

Τοῦτο ἀναφέρεται εἰς ἔγγραφον τοῦ Γάλλου προξένου Ἀλεξανδρείας καὶ Καΐρου Ντροβέττι πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας βαρῶνον ντὲ Νταμὰς μὲ ἡμερομηνίαν 14 Ἰουνίου 1825.

Ἀπὸ τὸν κίνδυνον τοῦ προσκυνήματος καὶ τὴν ἐκμηδένισιν τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν Δυνάμεων διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ἔσωσεν ἡ στρατηγικὴ ἄμυνα τοῦ Κολοκοτρώνη ἐπὶ κεφαλῆς τεσσάρων χιλιάδων μόλις ἀνδρῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν κρισίμων ἐκείνων ἐτῶν.

Αὐτὸς ἦτο ὁ στρατηγός. Ἤρχισε τὴν ἐπανάστασιν μ' ἕνα καίριον κτύπημα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἀπέτρεψε τὸν σοβαρὸν κίνδυνον ἀπὸ τὸν Δράμαλην, καὶ συνετήρησε τὸν ἀγῶνα μὲ τὴν ἐπίδειξιν ἀντιστάσεως μέχρι τέλους.

Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ : Μερικαὶ ἱστορικαὶ συγκρίσεις.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ σύνταγμα τηλ)τῶν διακηρύττει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν ὑλικῶν πρὸς συντήρησιν καὶ ἐπισκευὴν Μαρκόνι. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ συντάγματος τηλεγραφητῶν (Στρατωνισμὸς Ρούφ) τὴν 11ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι παρ' ἡμῖν, δύνανται δὲ οἱ βουλόμενοι νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν τούτων καθ' ἑκάστην ἀπὸ 9—12 π.μ. Αἱ δαπάναι διακηρύξεων βαρύνουσι τοὺς τελευταίους μειοδότας.

ΕΥΑΓ. ΑΠΟΚΟΡΙΤΗΣ
Ἀντ)χης

ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΜΒΡΑΖΗ
ΓΑΜΒΕΤΤΑ 14 (ΟΜΟΝΟΙΑ)
Χάρις τῶν ἐργαστηριακῶν ἐγκαταστάσεων ἐκτελοῦνται αἱ τελειότεραι καὶ αἱ δυσκολώτεραι ἐπιστημονικαὶ ἐργασίαι τῶν ΝΕΩΤΑΤΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ.
Συμβουλαὶ καὶ ὁδηγίαι δωρεάν.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΗΣ Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ν. Σμύρνης καὶ Ν. Καλλιπόλεως πληροφορούμεθα ὅτι ἐκτὸς τῆς ἰταλικῆς ἑταιρείας ὑπέβαλε προτάσεις καὶ ἀγγλικὴ τοιαύτη.

Ἐν τῷ μεταξὺ αἱ μετὰ τῆς γαλλικῆς ἑταιρείας συνεννοήσεις ἔληξαν ὁριστικῶς, ἡ σύμβασις διετυπώθη πλήρως, δὲν ἀπομένει δὲ παρὰ μόνον ἡ ἐν τῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ συζήτησις πρὸς ἔγκρισιν αὐτῆς.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἡ ἐν λόγῳ συζήτησις θὰ ἐπισπευσθῇ, μόνον δὲ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀπορριφθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ προχωρήσωσιν αἱ συνεννοήσεις μετὰ τῆς ἰταλικῆς καὶ ἀγγλικῆς ἑταιρείας, αἵτινες ὑπέβαλον ἐκπροθέσμως τὰς προτάσεις των.

Η ΕΙΣΠΡΑΞΙΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου ἐντέλλεται ὅπως οἱ καπνοπαραγωγοὶ πρόσφυγες καταβάλλουν τὴν κεκανονισμένην δόσιν τῶν χρεῶν των, ἀπειλοῦσα νὰ παρεμποδίσῃ μέσῳ τῶν οἰκονομικῶν ἐφορειῶν πᾶσαν δικαιοπραξίαν ἐπὶ τοῦ καπνοῦ. Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ ἐδήλωσαν σχετικῶς ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο δὲν δύναται νὰ θεωρῆται λογικόν, λόγῳ τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας τῶν ἀγροτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι εὑρισκόμεθα εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ συμψηφισμοῦ καὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁποίων θὰ εἶνε γνωστὸν τὸ ὑπόλοιπον χρέος ἢ τὸ λαβεῖν ἑνὸς ἑκάστου.

Οἱ βουλευταὶ ἀπηυθύνθησαν καὶ προσωπικῶς πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον διὰ τὸ προκείμενον ζήτημα, παρακαλέσαντες τὴν παρέμβασίν του.

Τὸ ὡς ἄνω ζήτημα ὡς πληροφορούμεθα θὰ συζητηθῇ κατ' αὐτὰς ἐν συσκέψει εἰς τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, ὅπου θὰ κληθῶσι καὶ τὰ μέλη τῆς Ε.Α.Π.

— Τὰ ζητήματα Καβάλλας

Οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ Καβάλλας κ.κ. Νικολαΐδης καὶ Τσονταρίδης ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν πρὸς ὃν καὶ ἐξέθεσαν τὰ προσφυγικὰ ζητήματα τῆς περιφερείας των.

— Ἐπάνοδος τοῦ κ. Σίμψον

Ἐπέστρεψε χθὲς ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην περιοδείας του ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων κ. Σίμψον.

ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΣ ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΣΧΟΛΗ (Δ.Μ.Ε.)

Τὴν Κυριακὴν 19ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. καὶ ὥραν 10—12 π. μ. διενεργηθήσεται ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Σχολῆς πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐνοικιάσεως τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βαρβακείου περιπτέρου πωλήσεως σχολικῶν εἰδῶν εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολῶν. Πληροφορίαι περὶ τῶν ὅρων καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1930

Ὁ Διευθυντὴς
Δ. ΓΟΥΔΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ Σία, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν Ὑδραυλικῶν Ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας, προκηρύσσουσι συμπληρωματικὸν μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι 24 σιδηρῶν φορητῶν οἰκημάτων :

1 οἴκημα διαστάσεων 8.54Χ6.08 ἄνευ διαμερισμάτων οὐδὲ ξυλίνου σκελετοῦ διὰ CELOTEX.

7 οἰκήματα διαστάσεων 10.98Χ6.71 μετὰ διαμερισμάτων καὶ ξυλίνου σκελετοῦ διὰ CELOTEX.

14 οἰκήματα διαστάσεων 18.30Χ6.08 ἄνευ διαμερισμάτων καὶ ξυλίνου σκελετοῦ διὰ CELOTEX.

2 οἰκήματα διαστάσεων 18.30Χ6.08 ἄνευ διαμερισμάτων οὐδὲ ξυλίνου σκελετοῦ διὰ CELOTEX.

Ἡ σχετικὴ μὲ τὴν προμήθειαν ταύτην συγγραφὴ ὑποχρεώσεων εἶνε ἐντελῶς ἡ αὐτὴ ὡς ἡ συγγραφὴ ὑποχρεώσεων διὰ τὴν προμήθειαν 65 σιδηρῶν οἰκημάτων, περὶ ὧν ὑπεβλήθησαν προσφοραὶ τὴν 14ην Αὐγούστου 1930.

Οἱ κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον διαγωνισμὸν ὑποβαλόντες προσφορὰς δύνανται εἴτε νὰ ἀποσύρωσιν αὐτὰς εἴτε, ἀφίνοντες ταύτας εἰς τὰ γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, νὰ ἀναφερθῶσιν εἰς αὐτάς, δηλοῦντες συγχρόνως δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἐὰν ὑποβιβάζωσιν ἢ διατηρῶσι τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν τιμήν.

Ὁ ὡς ἄνω συμπληρωματικὸς διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 24ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10.30' π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι μεσημβρίας ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχμ. 200, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην, ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφοράν, συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ὁ ἠλεκτροφωτισμὸς τῆς πόλεως Ἄρτης, ἐπὶ τῇ βάσει ἁπλῆς ἀδείας δεκαπενταετοῦς διαρκείας χορηγηθησομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἄρτῃ καὶ ἐν τῷ δημαρχιακῷ καταστήματι τὴν 2αν Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τῆς δημαρχιακῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν δημοτικοῦ συμβουλίου.

Οἱ ὅροι διακηρύξεως, ἁπλῆς ἀδείας κλπ. σχετικὰ ὦσι κατατεθειμένα ἐν τοῖς Δημαρχείοις Ἀθηνῶν, Θεσσαλονίκης, Ἰωαννίνων καὶ Ἄρτης, ἔνθα δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθοῦν ὅπως λάβωσι γνῶσιν.

Ἵνα γίνῃ δεκτός τις εἰς τὴν δημοπρασίαν δέον νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Δήμαρχος Ἀρταίων
ΓΕΩΡ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι κινηματογραφικῶν μηχανημάτων, ὅπως ὑποβάλωσι προτάσεις προμηθείας μιᾶς κινηματογραφικῆς μηχανῆς διὰ τὸ «Σπῆτι Ναύτου» τοῦ Πολεμικοῦ Ναυστάθμου.

Αἱ προτάσεις εἰς ἃς δέον ν' ἀναφέρωνται λεπτομερῶς πάντες οἱ τεχνικοὶ ὅροι, θὰ ὑποβληθῶσιν εἰς διοικητικὴν ὑπηρεσίαν Π. Ναυστάθμου μέχρι τῆς 5—11—30, ὅπως τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ προμηθευτὴς ὑποχρεοῦται νὰ παραλάβῃ τὸ ἤδη ὑπάρχον εἰς τὸ «Σπῆτι τοῦ Ναύτου» κινηματογραφικὸν μηχάνημα ἐκπίπτων τὴν σημερινὴν αὐτοῦ ἀξίαν ἀπὸ τὴν προσφερομένην τιμὴν τοῦ νέου μηχανήματος.

Ἀγορὰ τοῦ ἄνω μηχανήματος τοῖς μετρητοῖς ἅμα τῇ παραλαβῇ.

Ἐν Ναυστάθμῳ τῇ 3)10)1930
Ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ Ν)θμου
Πλοίαρχος Ν. ΔΗΜΟΥΛΗΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἄδεια Φαρμακείου πόλεως Ἀθηνῶν. Πληροφορίαι Λογιστήριον «Πρωΐας» 9—12 π.μ.

ΤΗΝ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΗΜΕΡΑΝ ΤΡΙΤΗΝ ΕΠΑΝΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
„Η ΑΘΗΝΑΪΚΗ"
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΜ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ, ΩΡΑ 2 30' ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
Ἔπαθλον Μέμφιδος 2.200 μέτρα.
ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ. Μέγα Ἔπαθλον Φιλίππου Ἑνώσεως Δρχ. 200.000. Τὸ πρῶτον Ἑλληνικὸν Ντέρμπυ Ἑλληνικῶν καθαροαίμων.
ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. Ἔπαθλον Παρθενῶνος (Γκρὰν-Πρί). Πρόσθετον ἀμοιβαῖον στοίχημα Σουΐπστέϊκ. Δελτία Δρχ. 100 ἤρχισαν πωλούμενα εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας.

HELLENIC CINEMA INC.
Executive offices: E. 42nd Street New York N.Y. Chrysler Building (suit 839)
ANTHONY DANAS, PRESIDENT NICHOLAS CHRISTY, MANAGING DIRECTOR
ΚΕΦΑΛΑΙΑ 500.000 ΔΟΛΛΑΡΙΑ
Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν ἵδρυσιν τῆς Πρώτης Μεγάλης Κινηματογραφικῆς Ἑταιρίας ἐν Ἀμερικῇ, ὑπὸ Ἑλλήνων καὶ Ἀμερικανῶν Ἐπιχειρηματιῶν πρὸς ἀποκλειστικὴν Παραγωγὴν Ἑλληνικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ προβολὴν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι, Ἀμερικῇ καὶ ὁπουδήποτε ὑπάρχει Ἑλληνικὸς συμπαγὴς πληθυσμός.
ΕΡΓΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΝΩΣΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ : Τὸ πρῶτον ἔργον τῆς Ἑταιρίας θὰ προβληθῇ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου
ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΙ : Θὰ προτιμηθοῦν οἱ Ἕλληνες Μουσουργοὶ Συνθέται.
ΣΤΟΥΝΤΙΑ : Τὰ μεγαλοπρεπῆ καὶ πλουσιώτερα Κινηματογραφικὰ STUDIOS μὲ διακεκριμένους Ἀμερικανοὺς DIRECTORS. SOUND MECHANICS. PHOTOGRAPHERS ΚΑΙ μὲ σκηνικὰ ἀφθάστου πολυτελείας.
(Παρακαλοῦνται οἱ κ. κ. Συγγραφεῖς ὅπως ἀποστείλουν περιλήψεις τῶν διαφόρων ἔργων των, καταλλήλων πρὸς κινηματογράφησιν καὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ προτιμηθοῦν τὰ πλέον ἐκλεκτά.)
Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἑταιρίας ἐν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ, Ρουμανίᾳ, Κωνσταντινουπόλει καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς καὶ διὰ περισσοτέρας πληροφορίας, ἀποταθήτωσαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑταιρίας :
MANAGING DIRECTOR : ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ἐκλεκτὰ μυθιστορήματα

Δυὸ μάτια γαλανὰ

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Τόμας Χάρντυ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Ξεχνᾷς πῶς τὴν ξέρω. Μᾶς ἔχει ἐπισκεφθῆ. Καὶ τῆς ἀνταποδώσαμε τὴν ἐπίσκεψη, ἀλλὰ δὲν τὴ βρήκαμε στὸ σπίτι της.

—Σωστά ! Μ' ἕνα λόγο, ὅ,τι κι' ἂν ἔχῃ νὰ πῇ κανεὶς γιὰ τὸ παρουσιαστικό της, εἶναι ἡ καλύτερη γυναῖκα τοῦ κόσμου. Ἔπειτα, κληρονόμησε τώρα τελευταῖα 80.000 λίρες εἰσόδημα, χωρὶς νὰ ὑπολογήσουμε καὶ τί ἀποφέρουν τὰ μεγάλα κτήματά της.

—Ὀγδόντα χιλιάδες λίρες τὸ χρόνο !

—Ἔχει ἀκόμη κ' ἕνα ὡραῖο μέγαρο στὴ Λόντρα κ' ἕνα γενεαλογικὸ δέντρο μακρύτερο ἀπὸ τὸ μπαστοῦνι μου. Ὁ γάμος αὐτὸς μπορεῖ νὰ φανῇ σὲ πολλοὺς κερδοσκοπικὴ ἐπιχείρηση. Μάρτυς μου ὅμως ὁ Θεός, πὼς δὲ συλλογίστηκα μονάχα τὸν ἑαυτό μου.

Ἡ Ἐλφρίδα δὲν ἀποκρίθηκε.

Ὁ ἐφημέριος ἐσυνέχισε :

—Ναί, Ἐλφρίδα, εἶναι πλουσία, μ' ὅλο ποὺ δὲν ἔχει μεγάλας σχέσεις. Ὡς τόσο θὰ μπορέσῃ νὰ σὲ μπάσῃ κάπως στὴν ἀριστοκρατικὴ κοινωνία. Γιὰ δικό σου χατῆρι, θ' ἀνταλλάξουμε τὸ σπίτι της τῆς Μπαΐκερ Στρήτ, μ' ἕνα μέγαρο στὸ Κένσιγκτον. Ὅλος ὁ καλὸς κόσμος κάθεται τώρα ἐκεῖ. Τὸ Πάσχα θὰ πᾶμε στὴ Λόντρα νὰ καθήσουμε τρεῖς μῆνες. Φυσικὰ θὰ μ' ἀντικαταστήσῃ ἐδῶ, στὸ διάστημα αὐτό, ἄλλος παπᾶς.

»Ξέρεις, Ἐλφρίδα, πὼς πέρασα πιὰ τὴν ἡλικία ποὺ ἐρωτεύεται κανείς. Τ' ὁμολογῶ τίμια: γιὰ σένα παντρεύτηκα. Πῶς τῆς ἦρθε, μιᾶς γυναίκας τῆς δικῆς της θέσεως, νὰ θέλῃ καλὰ καὶ σώνει νὰ μὲ πάρῃ; Ξέρω κ' ἐγώ;.... Φαντάζομαι, πὼς ἔνοιωθε νᾆναι ἀρκετὰ ἡλικιωμένη καὶ πάρα πολὺ ἁπλῆ, γιὰ ν' ἀρέσῃ σ' ἕνα Λοντρέζο. Τώρα, ἐσύ, μὲ τὴν ὀμορφιά σου, θὰ μπορέσῃς νὰ παντρευτῇς ὅποιον θέλεις. Τίποτα δὲ σ' ἐμποδίζῃ ν' ἀποβλέψῃς καὶ σὲ ἄντρα μὲ τίτλο ἀριστοκρατικό. Ἡ λαίδη Λουεέλλιαν ἦτανε κόρη ἁπλοῦ προεστοῦ. Τὰ βλέπεις τώρα, πόσο παλαβὴ μοῦ φαινότανε ἡ ἄλλη ἰδέα σου; Μὰ ἔλα, μᾶς περιμένει μέσα. Γλυκοκουβεντιάζαμε πάνω ἀπὸ τοῦτον ἐδῶ τὸ φράχτη. Δὲν ἔχει τώρα λόγο νὰ σοῦ ἱστορήσω λεπτομέρειες. Ὅλα γίνανε πολὺ φυσικά, σὲ βεβαιώνω.

—Καὶ δὲ μοῦ εἶχες πῇ τίποτα...., ἔκαμε ἡ Ἐλφρίδα, ὄχι μὲ παράπονο, ἀλλὰ μὲ συλογισμένο ὕφος.

Δὲν ἔνοιωθε καμμιὰ πίκρα, κάθε ἄλλο. Τὸ ἐναντίο μάλιστα, αἰσθανόταν κάποιαν ἀνακούφισιν, σχεδὸν εὐγνωμοσύνη. Πῶς θὰ μποροῦσε τώρα νὰ τὴν κατηγορήσῃ ὁ πατέρας της ὅτι δὲ φάνηκε εἰλικρινὴς ἀπέναντί του, ἀφοῦ κι' ὁ ἴδιος φέρθηκε ἀνάλογα;

Ὁ κ. Σουόνκορτ νόμισε πὼς ἡ σιωπή της ἦτανε μομφή.

—Δὲν πρέπει νὰ μοῦ κρατᾷς κάκια, Ἐλφρίδα. Εἶχα δυὸ λόγους σπουδαίους ποὺ δὲ μιλοῦσα: τὸ θάνατο τοῦ συγγενοῦς της καὶ τὴν ἀχαρακτήριστη δική σου διαγωγή. Γιατί, μὴν τὸ ξεχνᾷς, (κ' ἐδῶ ἡ φωνή του ἔγινε πιὸ αὐστηρή) πῆγες νὰ ἐκτεθῇς ἄμυαλα μὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, τοὺς Σμίθ, ἴσια-ἴσια τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ συμφωνούσαμε ἡ κυρία Τρόϋτον κ' ἐγώ. Κ' ἔτσι ἀποφάσισα νὰ μὴ σοῦ πῶ λέξη. Μήπως ἤξερα ὡς πιὸ σημεῖο εἶχες συνδεθῇ μ' ἐκείνους, καὶ μὲ τὸ γυιό τους; Καὶ ποιὸς μοῦ λέει —μὲ τὸ χαρακτῆρα τὸ δικό σου— πῶς δὲ θὰ τὸ εἶχες βάλει πίκα νὰ παίρνῃς κάθε μέρα τὸ τσάϊ σπίτι τους;

Ἡ Ἐλφρίδα φύλαξε τὰ συναισθήματά της γιὰ τὸν ἑαυτό της καὶ μὲ ὕφος βαριεστημένο ρώτησε:

—Δὲν ἐφίλησες τὴν κυρία Τρόϋτον στὸ περιβόλι, τώρα καὶ τρεῖς ἑβδομάδες; Τὸ βράδυ ἐκεῖνο, ποὺ σὲ βρῆκα στὸ γραφεῖο σου, τὴ στιγμὴ ποὺ μόλις εἶχες ἀνάψει τὰ κεριά;

Ὁ κ. Σουόνκορτ ἔγινε κατακόκκινος, καὶ φάνηκε σαστισμένος, ὅπως τὴν παθαίνουν οἱ ὥριμοι ἐρωτευμένοι, ἅμα τοὺς πιάνῃ κανεὶς νὰ παιχνιδίζουν σὰν παιδιά.

—Ναί, μπορεῖ, τραύλισε. Ἤθελα, ξέρεις, νὰ τὴν εὐχαριστήσω.

Καὶ ξαναβρίσκοντας τὴν ψυχραιμία του, ἄρχισε νὰ γελᾷ.

—Καὶ τὸ χωριὸ τοῦ Ὁρατίου ποὺ εἶπες, ἀναφερόταν σ' αὐτήν ;

—Ναί, Ἐλφρίδα.

Μπήκανε στὸ σαλόνι ἀπὸ τὴ βεράντα. Τὴν ἴδια ἐκείνη τὴ στιγμή, ἡ κυρία Σουόνκορτ, ποὺ κατέβαινε ἀπὸ τὸ πρῶτο πάτωμα, ἄνοιξε τὴν ἀντικρυνὴ πόρτα.

—Καρλόττα, νά την ἡ Ἐλφριδούλα μου, εἶπε ὁ κ. Σουόνκορτ μὲ τὸ ἐξαιρετικὰ τρυφερὸ ἐκεῖνο ὕφος ποὺ παίρνουν κάποτε οἱ γονεῖς γιὰ νὰ παρουσιάσουν δημοσίᾳ τοὺς ἀπογόνους των.

Ἡ Ἐλφρίδα, σαστισμένη, δὲν ἤξερε τί νὰ κάμῃ. Ἡ κυρία Σουόνκορτ πῆρε τὴν προγονή της ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὴ φίλησε.

—Ἄχ, κόρη μου ! τῆς εἶπε γελαστή, δὲ θὰ φανταζόσουν βέβαια ποτέ, τώρα κ' ἕνα μῆνα, πὼς ἡ ἐπισκέπτρια, ποὺ τῆς ἔδειχνες τὴ σέρρα σου ἐξηγῶντας τόσο ὄμορφα τὸ κάθε της λουλοῦδι, θὰ ξαναρχότανε σὲ λίγο πάλι σπίτι σας, μ' ἄλλην ἰδιότητα...

Ἡ Ἐλφρίδα κυττοῦσε τὴ δεύτερη μητέρα της. Ἡ ἐμφάνισή της δὲν εἶχε τίποτα τὸ γοητευτικό. Ἕνα δέρμα πολὺ μουντό. Πρόσωπο παχύ, ἄφθονα μαλλιὰ μαῦρα, λίγο ψαρρά. Κι' ὁ πιὸ ἐπιπόλαιος παρατηρητὴς ἔνοιωθε καθαρά, πὼς ἡ γυναίκα αὐτὴ δὲν προσπαθοῦσε νὰ κρύψῃ τὴν ἡλικία της. Οἱ ἄκρες τοῦ στόματός της παρουσίαζαν μιὰ νόστιμη ἰδιοτυπία : πρὶν κάμῃ καμμιὰ παρατήρηση, τὶς ἀνατάραζε ἐλαφρά, ὄχι ἀπὸ μπρὸς πρὸς τὰ πίσω, ποὺ εἶναι δεῖγμα δειλίας, ἀλλὰ ἀπὸ πάνω πρὸς τὰ κάτω, πρᾶγμα ποὺ ἐκφράζει ἀποφασιστικότητα. Ἀνασηκωνόντανε, σχηματίζοντας τὴν καμπύλη ἐκείνη ποὺ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ σκολειοῦ ἔχουν ἀποδεχτῆ, στὶς γελοιογραφίες τους, πὼς παρασταίνει γέλοιο. Τὰ χείλη της ἐκφράζανε τσαχπινιά. Μιὰ τσαχπινιὰν εὐχάριστη, ποὺ ξέρει νὰ περιγελᾷ καὶ τὰ δικά της ἐλαττώματα, καὶ τῶν ἄλλων. Ἄλλη ἰδιοτυπία τῆς κυρίας Σουόνκορτ ἦτανε τὰ χέρια της, φορτωμένα σὲ τέτοιο σημεῖο μὲ δαχτυλίδια, ποὺ τὰ δάχτυλά της στέκανα ἀλύγιστα. Δαχτυλίδια παλαιὰ τὰ περισσότερα καὶ θαμπά. Ἔξω ἀπ' αὐτά, ἡ κυρία Σουόνκορτ δὲ φοροῦσε ἄλλο κόσμημα.

Στὴν Ἐλφρίδα, ἡ κυρία Τρόϋτον εἶχε κάμει καλὴν ἐντύπωση δυὸ μῆνες πρίν, ὅταν τοὺς ἐπισκέφθηκε. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημεῖο αὐτό, ὡς νὰ αἰσθανθῇ ἀγάπη γιὰ τὴν ἴδια αὐτὴ γυναῖκα, σὰ μητρυιά της τώρα, ἡ ἀπόσταση ἦτανε μεγάλη. Ὡς τόσο, οἱ δισταγμοὶ τῆς Ἐλφρίδας δὲ βάσταξαν καθόλου: ἀποφάσισε ν' ἀγαπήσῃ τὴ γρηά. Ἡ κυρία Σουόνκορτ, σὰν κυρία τοῦ κόσμου, ἄρχισε σὲ λίγο ζωηρὴ κουβέντα μὲ τὴν Ἐλφρίδα. Ὁ κ. Σουόνκορτ τῆς ἄφησε νὰ τὰ ποῦνε μονάχες τους.

—Καὶ πῶς τὰ περνᾷς ἐδῶ ; ρωτοῦσε ἡ κυρία Σουόνκορτ. Πηγαίνεις καβάλλα, εἶδα.

—Μάλιστα, ὄχι ὅμως καὶ πολύ. Τοῦ πατέρα δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ μὲ βλέπῃ νὰ βγαίνω μόνη.

(Ἀκολουθεῖ).

ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ «Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΣ» ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥ Ν. ΚΑΛΛΙΠΟΛΕΩΣ

Εἰδοποίησις

Καλοῦνται ἅπαντες οἱ κτίσαντες καὶ οἰκοπεδοῦχοι Ν. Καλλιπόλεως καὶ προεκτάσεως εἰς ἔκτακτον γεν. συνέλευσιν αὔριον Κυριακὴν 12 τρέχοντος καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τοῦ συνοικισμοῦ μας ἵνα συσκεφθῶμεν περὶ τῆς μελλούσης φορολογίας κοινοχρήστων ἔργων. Προκειμένου περὶ τοῦ ζωτικοῦ τούτου ζητήματος ἡ παρουσία ὅλων εἶνε ἀπαραίτητος.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 11 Ὀκτωβρίου 1930.

(Ἐκ τοῦ Προεδρείου)

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΞΗΡΑΣ

Πρόσκλησις

Ματαιωθείσης τῆς ἐκτάκτου γενικῆς συνελεύσεως τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐλλείψει ἀπαρτίας, παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου ὅπως προσέλθωσι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 12ην τρ. μηνὸς καὶ ὥραν 9 καὶ 30' ἐν τῇ αὐτῇ αἰθούσῃ τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ (Εὐριπίδου ἀριθ. 12).

Θέματα τὰ αὐτά.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ὀκτωβρίου 1930.

Ὁ Πρόεδρος
ΚΩΝ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀντιστράτηγος

Ὁ γραμματεὺς
ΔΗΜ. ΤΑΜΠΟΥΡΗΣ
Ὑποστράτηγος

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προκηρύσσει διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατάληψιν μιᾶς θέσεως διδασκάλου τῆς Ἐλευθερογραφίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μετσοβείῳ Πολυτεχνείῳ τὴν 17ην Νοεμβρίου 1930 καὶ ἐν μιᾷ τῶν αἰθουσῶν τοῦ ὡς ἄνω Ἱδρύματος.

Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῷ Τμήματι Ἀνωτάτης Τεχνικῆς Ἐκπαιδεύσεως (Σταδίου 43).

(Ἐκ τοῦ Ὑπουργείου Συγ)νίας)

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
Β. ΚΑΛΚΑΝΗ—Α. ΜΑΓΚΑΚΗ
Ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου θὰ ἀρχίσουν ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ (Τσαμαδοῦ 25) τμήματα τελειοφοίτων καὶ τμηματικῶν ἐξετάσεων. Ἐπίσης ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ (Σταδίου 37α) ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου ἄρχονται νέα τμήματα. Πληροφορίαι ἐν Ἀθήναις καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν Πειραιεῖ 1—3 μ. μ.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Πέτρου Κριάλη. Σοφοκλέους 7. (Στοὰ Πάππου).

Ἐπιτυχία εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς Τραπεζῶν ὡς καὶ εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις Πανεπιστημίου. Γαλ. Ἀκαδ. καὶ ἄλλων σχολῶν, ἂν ἐγγραφῆτε εἰς τὸ Φροντιστήριον τῆς ὁδοῦ Καποδιστρίου 16. Διδάσκονται Γαλλ., Ἀγγλ., Γερμ., Ἑλλ., Μαθημ., Λογιστικά, Ἀλληλ., Στενογραφία Cours διάφορα. LITTERATURE SCIENCES Προγυμνάσεις διὰ PROFESSORAT. παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτ. Παρ. Σχολῆς καὶ καθηγητῶν. Καποδιστρίου 16. Μεταφράσεις διάφοροι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἐκπαίδευσις εἰς τὴν Δράμαν

ΔΡΑΜΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἡ ἐκπαίδευσις χωλαίνει εἰς τὴν πόλιν μας μέχρι σημείου καθιστῶντος προβληματικὴν τὴν ἐξακολούθησιν τῶν μαθημάτων τῶν δημοτικῶν σχολείων, ὅσον καὶ τοῦ γυμνασίου μας, ἐλλείψει διδακτηρίων. Τὴν κατάστασιν αὐτὴν προέβλεψαν οἱ κάτοικοι Δράμας πρὸ πολλοῦ, δι' ὃ καὶ ἔσπευσαν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας τὴν ἔγκρισιν σχετικῆς δαπάνης πρὸς μίσθωσιν καταλλήλου οἰκήματος πρὸς στέγασιν τοῦ γυμνασίου, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο μέχρι σήμερον.

Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν χρησιμοποιεῖται τὸ διδακτήριον τοῦ δημοτικοῦ σχολείου καὶ διὰ τὰς παραδόσεις τμημάτων τινῶν τοῦ γυμνασίου, πρὸς ζημίαν φυσικὰ τῶν μαθητῶν ἀμφοτέρων τῶν σχολείων, διότι διακόπτονται ἑκάστοτε τὰ μαθήματα τοῦ ἑνὸς σχολείου διὰ νὰ συνεχισθοῦν τὰ μαθήματα τοῦ ἑτέρου.

Ὁ Δήμαρχός μας, διερμηνεύων τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ παράπονα τῶν κατοίκων, ἀπέστειλε πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Δημόται Δράμας παραπονοῦνται ὅτι τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς ἄλλοτε ἑλληνικῆς κοινότητος, ἀνήκοντα εἰς τὴν δημοτικὴν ἐκπαίδευσιν, χρησιμοποιοῦνται τὰς πρωϊνὰς ὥρας διὰ τὴν στέγασιν τμημάτων τοῦ γυμνασίου, τῶν μαθητῶν τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὑποχρεουμένων νὰ περιφέρωνται εἰς τὰς ὁδούς, ὡς συμβαίνει καὶ μὲ τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας. Παρακαλοῦμεν ὅπως διατάξητε τὴν ἐνοικίασιν ἰδιαιτέρου οἰκήματος διὰ τὴν στέγασιν τῶν τμημάτων τοῦ γυμνασίου πρὸς ἄρσιν τῆς προσγινομένης εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν τῆς πόλεως ἀδικίαν.»

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας θὰ μεριμνήσῃ ταχέως διὰ τὴν τακτοποίησιν τοῦ ἀτόπου καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀφήσῃ νὰ διαρρεύσῃ ὁλόκληρον τὸ σχολικὸν ἔτος μὲ τὴν ἀνώμαλον αὐτὴν κατάστασιν.

Μία ἄδικος ἀπόφασις

ΑΜΥΝΤΑΙΟΝ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις).— Οἱ κάτοικοι τῆς περιφερείας μας εἶνε ἀνάστατοι ἐξ ἀφορμῆς τῆς αὐθαιρέτου πράξεως τοῦ Συνεργείου Ἐρεύνης, δι' ἧς παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ὡς ἀνταλλάξιμα κτήματα μεγάλης ἐκτάσεως, τόσον ἐν τῇ περιφερείᾳ μας, ὅσον καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἀνήκοντα εἰς γηγενεῖς, κατὰ κατοχὴν καὶ κυριότητα ἀπὸ πολλῶν δεκαετηρίδων.

Τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων αὐτῶν ἠγοράσθησαν ἀπὸ Τούρκους, δυνάμει κανονικῶν τίτλων, ἡ δὲ αὐθαίρετος ἤδη παραχώρησίς των ἐξήγειρε τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι οὐδ' ἠρωτήθησαν κἄν.

Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐπισταμένη καὶ ἀμερόληπτος ἐξέτασις τοῦ ζητήματος, πρὸς ἀπονομὴν τοῦ στραγγαλιζομένου δικαίου τῶν γηγενῶν κτηματιῶν καὶ πρὸς ἀποφυγὴν βιαίων συγκρούσεων μεταξὺ τῶν ἐποικιστικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων.

ΕΥΡΕΘΗ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

Ἐντὸς ὀχήματος τοῦ σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν — Πειραιῶς, εὑρέθη χθὲς δακτυλίδι μὲ πολύτιμον λίθον. Πληροφορίαι εἰς τὸ Λογιστήριον τῆς «Πρωΐας».

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Α. Σ. Βαλεριάνους. Ἐὰν ἐξακριβωθῇ ὅτι ἔπαθε ἐν ὑπηρεσίᾳ δικαιοῦται συντάξεως, ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας. Νὰ ὑποβάλῃ τὰ δικαιολογητικά του (πιστοποιητικὰ ἐμφαίνοντα τὴν ὑπηρεσίαν του κλπ.) εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.

κ. Γ. Καπερνέκαν, Καλάμας. Νὰ κάμετε προσφυγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ νὰ ἀναφέρετε αὐτὰ ποὺ μᾶς γράφετε.

κ. Λ. Ἀργυρόπουλον, Κρανίδιον. Πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον δὲν δέχονται.

κ. Γ. Ἀθανασιάδην, Τρίπολιν. Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

κ. Γ. Κατσαντώνην, Ἀράχωβαν. Πρόκειται περὶ ἄλλου. Ὁ ἐπιτυχὼν ὀνομάζεται Κατσαντώνης Ἀγαθάγγελος Εὐαγγέλου.

κ. Δ. Δούκα. Θὰ κληθοῦν τὴν 13 τρέχοντος. 2) Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν. 3) Πρόγραμμα τῆς ἐλευθέρας σχολῆς Πολιτ. Ἐπιστημῶν νὰ ζητήσετε δι' ἐπιστολῆς σας ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς σχολῆς.

κ. Κ. Πουλιάδην, Βλάστην. Προσελήφθησαν ὅλοι οἱ προταθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου φιλόλογοι· δὲν ὑπάρχει ἑπομένως ζήτημα πιστώσεως δι' αὐτούς.

κ. Ν. Ζευγαδάκην, Ἡράκλειον. Διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας ἁρμόδιος εἶνε ὁ ἐπιθεωρητής. Τὸ ἔνταλμα διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ δὲν ἐξεδόθη ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Κων. Οἰκονομόπουλον, Σάμον. Διὰ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ εἰδοποιήθητε νὰ ὑποβάλετε σχετικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἀναφέρετε τὸ ποσόν, τὴν αἰτίαν τῆς πληρωμῆς καὶ τὸ ταμεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔνταλμα. Στείλετε λοιπὸν τὴν κατάστασιν, δι' ἀναφορᾶς σας, εἰς τὸ ὑπουργεῖον, νὰ ἐκδοθῇ τὸ ἔνταλμα.

κ. Ε. Τ. Κόρινθον. Οἱ κανονισμοὶ ἐξηντλήθησαν καὶ θὰ ἐκδοθοῦν νέοι τὸν Μάϊον ἢ Ἰούνιον. Γράψατέ μας τί πληροφορίαι σᾶς χρειάζονται νὰ σᾶς τὰς δώσωμεν.

κ. Π. Παπαδόπουλον, Ἀετόν. Νὰ ὑποβάλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Προνοίας, μετὰ πιστοποιητικῶν οἰκογενειακῆς καταστάσεως καὶ ἀπορίας.

κ. Φ. Σ. Ἐνταῦθα. Ἄγνωστον ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ θὰ κενωθοῦν ἰσάριθμοι θέσεις. Θὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

κ. Π. Ε. Παγίδα, Καλάμας. Γράψατέ μας πότε, μέσῳ ποίας ἀρχῆς καὶ μὲ ποῖον ἀριθμὸν πρωτοκόλλου ὑπεβλήθησαν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Χ. Γ. Διὰ νὰ γίνετε δεκτὸς εἰς τὴν σχολὴν ὑπαξιωματικῶν πρέπει νὰ ἔχετε τριετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ στράτευμα, ἐξ ἧς δύο ἔτη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ λοχίου ἢ ἐπιλοχίου.

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΚΩΝ. ΚΛΑΔΑΚΗ
6 Ὁδὸς Ἱπποκράτους ἀριθ. 6
Καταρτίζονται νέα τμήματα διὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Δεκεμβρίου. Τμήματα τελειοφοίτων κατὰ 15θήμερον.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τελειόφοιτος Φαρμακευτικῆς, εὑρισκόμενος εἰς τὸ μέσον φροντιστηρίων πτυχιακῶν του ἐξετάσεων, πρὸ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, ζητεῖ μηνιαίαν ἐπιχορήγησιν πρὸς συντήρησιν δι' ἀναφερθέντα σκοπόν, δεχόμενος τριετῆ συνεταιρισμὸν ἐπὶ ἀδείας του. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Πρωΐας» 12—1 καὶ 7—9 μ. μ.

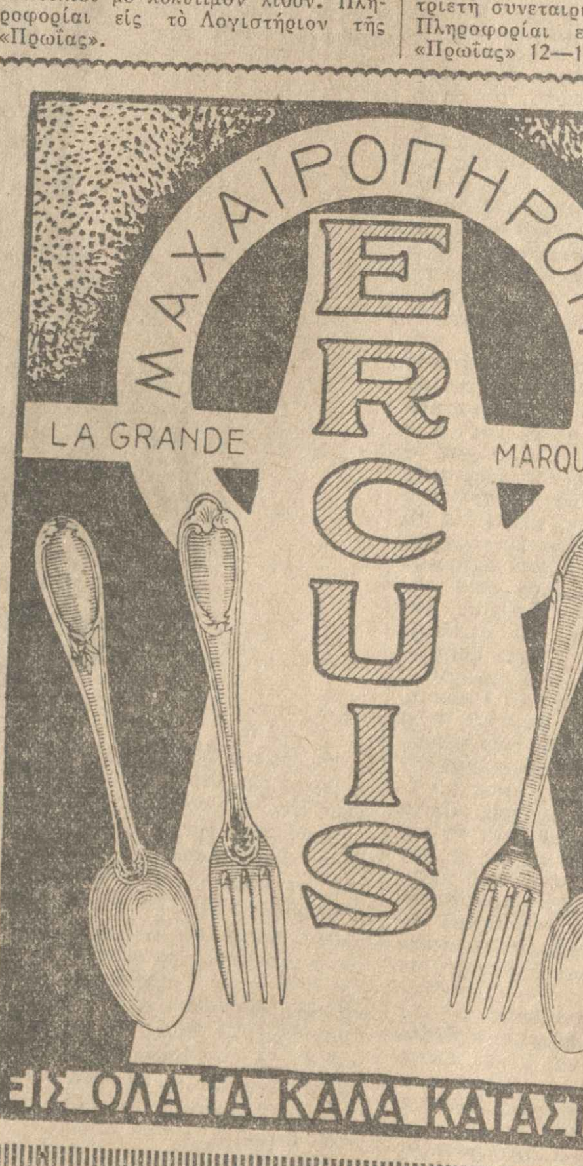

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ ERCUIS LA GRANDE MARQUE FRANÇAISE
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΩΡΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ 6ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930
9—12 Π. Μ. ΚΑΙ 4—5 Μ. Μ.
(Καθ' ἑκάστην Τετάρτην καὶ Σάββατον μετὰ μεσημβρίαν δὲν ἐνεργοῦνται συναλλαγαί).
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ
Ἐξαιρετικῶς τὸ Ταμιευτήριον εἶνε ἀνοικτὸν ἀπὸ τῆς 8.30' πρωϊνῆς μέχρι τῆς 8ης ἑσπερινῆς,
ΣΥΝΕΧΩΣ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ
καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, δηλαδὴ καὶ τὴν Τετάρτην καὶ τὸ Σάββατον τὸ ἀπόγευμα.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 11)10)30

Ἀεροπορικῶς διὰ τῆς ἀμ)νιας Σεμπλὸν διὰ Παρισίους καὶ Λονδῖνον καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Παρασκευῆς. Ἀφίξεις εἰς Παρισίους ἐντὸς 49.15' ὡρῶν, εἰς Λονδῖνον ἐντὸς 55.15 ὡρῶν.

Ἀεροπορικῶς μέσῳ Βρινδησίου ἑκάστην Δευτέραν καὶ Τετάρτην εἰς Παρισίους ἐντὸς 46 καὶ 48' ὡρῶν, εἰς Λονδῖνον ἐντὸς 55 ὡρῶν.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἀμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἡ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ. ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἡ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 [illegible] ρινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν [illegible] χεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικὸν [illegible]

«Κ. Τόγιας» 8 π.μ. Κέαν, [illegible] ρυστον, Γαύριον, Μπατσί, Πάνορμον.

«Κεραυνὸς» 11 π. μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον, Ὕδραν, Σπέτσας.

«Ἀσπασία» 10 π. μ. Ἀλεξάνδρειαν.

Ἰταλικὸν 11 π. μ. Κων)πολιν.

«Ἥρα Μ.» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. 40, Βρινδήσιον.

«Σάμος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Ἀετός», «Ἀλμπέρτα» 2 μ. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Κρόνος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλαν.

«Ναυκρατοῦσα» 2 μ. μ. Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον καὶ προσεγγίσεις.

«Ἰθάκη» 2 μ. μ. Λουτράκιον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Πέτρος» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν, Ὑόπραιναν.

«Φωκίς», «Δωρίς» 2 μ.μ. Λουτράκιον, Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

«Βικτωρία» 2 μ.μ. Πάτρας, Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγ. Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Λακωνία» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, Ἁγ. Πελαγίαν, Καψάλιον.

«Δελφὶν» 2 μ. μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον, κλπ. Καλάμας.

«Παναγία» 2 μ. μ. Κάρυστον, Κύμην, Σκῦρον, Σκίαθον, Σκόπελον, Γλῶσσαν, Ἀλόννησον.

«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Μέριχα, Λουτρά, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μῆλον.

«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον.

«Ν. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου ἀρ. 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 15 δωμάτια διὰ Γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 1000 δρχ. ἕκαστον.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μέγα κατάστημα (παρὰ τὸ Κολωνάκι) ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον δι' ἐδωδιμοπωλεῖον ἢ γαλακτοπωλεῖον.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην, καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ μεγάλη ἀποθήκη λιθόκτιστος καὶ ἐστρωμένη διὰ πλακῶν, κατάλληλος δι' ἔπιπλα ἢ δι' ἄλλον οἱονδήποτε φύσεως ἐμπόρευμα, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων (2.000).
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην, καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΣΙΣ

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώνστα δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς μετ' ἐγγυήσεως 4000 δραχμῶν μέχρι τῆς 17 Ὀκτωβρίου διὰ τὴν ἐνοικίασιν τοῦ μεσαίου ὀρόφου τῆς ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ καὶ Φωκίωνος οἰκίας του.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ἐν τῷ γραφείῳ 8—12 καὶ 4—5.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παρὰ τοὺς Ἀμπελοκήπους δύο ἀπαρτμὰν ἐκ τεσσάρων εὐρυχώρων δωματίων καὶ κουζίνας ἕκαστον μετὰ ἠλεκτρικοῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Ἄνω πάτωμα δρ. 1900, κάτω πάτωμα δραχ. 1100 μηνιαίως. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην ὁδὸς Σωκράτους 50 κ. Ν. Ἀθανασόπουλον.

ΕΙΣΘΕ ΠΟΛΙΤΙΣΜΕΝΟΙ;
Ἂν εἴσθε, θὰ ἔχετε τὰ ἱερά σας ἰδεώδη, ὅπως ἕνας Καλλιτέχνης, ἕνας θεόπνευστος ἱερεύς, ἕνας βαθὺς φιλόλογος. Θὰ ἐμπνέεσθε ἀπὸ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Ὡραίου, καὶ θὰ ἔχετε θεότητά σας τὴν Καλαίσθησιν. Ξεύρετε ὅμως ποῦ καὶ μόνον θὰ συναντήσετε;... εἰς τὸν Καλλιτέχνην Βιβλιοδέτην Γ. ΣΑΡΔΗΝ (Ἐμμανουὴλ Μπενάκη 11, Ἔναντι ὁδοῦ Φειδίου). Κάμετέ του μίαν ἐπίσκεψιν καὶ θὰ πεισθῆτε.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ ἀριθ. 3 τετραόροφον μέγαρον, πρώην Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, μὲ ἀνελκυστῆρα καὶ κεντρικὴν θέρμανσιν, ὁλόκληρον ἢ καὶ κατὰ ὀρόφους. Πληροφορίαι ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 58 νέον.

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΑΣΧΗΜΟΤΑΤΟΙ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν χθεσινὴν μετὰ τοῦ Τούρκου ἀντιπροσώπου Χαμντουλὰ [illegible] βέη, ἡ «ἀσχημάτιστες» [illegible] τῶν ἀσημένιων μαλλιῶν [illegible] ἔγινανε «ἀ σ χ η μ ό τ α τ ε ς». Ἀσχημότατοι εἶνε ὁ τυπογράφος, ὁ διορθωτὴς καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

Δικός σας
Ν. Γιοκαρίνης

ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΕΥΚΟΝ ΑΝΘΡΑΚΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἡ ἔγκριτος «Πρωΐα» εἰς τὸ φύλλον τῆς 28ης λήξαντος σχολιάζουσα τὰς ὅσας ἐδημοσίευσα ἐσχάτως παρατηρήσεις μου περὶ τῶν ὑδραυλικῶν δυνάμεων τῆς χώρας θεωρεῖ αὐτὰς μὴ συναδούσας πρὸς τὴν λογικήν, μολονότι καταλήγει, εὐτυχῶς, εἰς τὸ αὐτὸ συμπέρασμα εἰς ὃ ἀκριβῶς καὶ ἐγὼ [illegible] εἰς τὸ τόσον αὐστηρῶς [illegible] ἄρθρον μου. Συμφωνοῦμεν δηλαδὴ πλήρως μὲ τὴν ἀγαπητὴν «Πρωΐαν» ὅτι «κάθε μερικὴ βελτίωσις τῆς καταστάσεως» διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν δυνατῶν νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ὑδραυλικῶν δυνάμεων «πρέπει νὰ ἐπιδιώκεται» ὄχι ὅμως καὶ [illegible] λύσεις οὐτοπιστικαί.

Ἀπορίας δὲ ἄξιον ποὺ τῶν παρατηρήσεών μου διαβλέπει ἡ ἀγαπητὴ «Πρωΐα» ὅτι συμβουλεύω τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἰδέας τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ λευκοῦ ἄνθρακος, διὰ τὴν ὁποίαν ὅλως τοὐναντίον κατέβαλον τόσους κόπους καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς παρὰ τῷ Δημοσίῳ ὑπηρεσίας μου καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην εὐκαιρίαν.

Μὲ ἐλύπησεν ἡ ἀλλοία ἐξήγησις ἐκ μέρους σας τῶν γραφομένων μου, καὶ θὰ ἤμην εὐγνώμων ἐὰν δημοσιεύοντες τὴν παροῦσαν ἠθέλετε ἀποκαταστήσει ἐν τῷ ἐγκρίτῳ φύλλῳ σας τὴν πλήρη συμφωνίαν τοῦ συμπεράσματος μου καὶ τῶν ἀπόψεών σας.

Μεθ' ὑπολήψεως
Θ. Δ. ΓΕΝΙΔΟΥΝΙΑΣ
Ἀθῆναι 1 Ὀκτωβρίου 1930.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΕΝΟΣ „ΡΩΜΑΝΤΙΚΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ„

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Περὶ τὰς ἀρχὰς δὲ τοῦ Νοεμβρίου θὰ τελεσθοῦν μεγαλοπρεπῶς οἱ γάμοι, κατὰ τὸ ὀρθόδοξον τυπικόν, εἰς τὴν Σόφιαν. Αἱ τελεταὶ θὰ προσλάβουν χαρακτῆρα μεγάλου ἐθνικοῦ γεγονότος, ἡ δὲ ἰταλικὴ συμμετοχὴ προμηνύεται θερμοτάτη. Θὰ μεταβοῦν εἰς Σόφιαν οἱ βασιλεῖς τῆς Ἰταλίας καὶ ἀρκετὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Τὴν φασιστικὴν κυβέρνησιν καὶ τὴν χώραν θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ πολυμελὴς ἐπίσημος ἀποστολὴ ἐκ πολιτικῶν, στρατιωτικῶν καὶ διανοουμένων.

Ἡ τελευταία αὐτὴ λεπτομέρεια ἐνέχει ἄρά γε ἰδιαιτέραν σημασίαν; Μὲ ἄλλα λόγια, ἐκτὸς τῆς θρησκευτικῆς ἀπόψεως, παρουσιάζει ὁ παρασκευαζόμενος βασιλικὸς γάμος καὶ πολιτικὴν σπουδαιότητα; Εἶναι χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν σχολίων τοῦ Ἰταλικοῦ καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ Τύπου. Αἱ βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες, ἐξαίρουσαι τὸ γεγονὸς ὡς ἐθνικὸν εὐτύχημα — εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ Βόρις ἀπὸ πολλοῦ ἐπεζήτει νὰ λύσῃ τὴν ἐκκρεμότητα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου — καὶ ἀφιερώνουσαι ἐγκώμια θερμὰ εἰς τὸν βασιλέα των καὶ τὴν μέλλουσαν βασίλισσάν των, ἀποφεύγουν νὰ προσδώσουν πολιτικὴν χροιὰν εἰς τὴν σύνδεσιν τῶν δύο δυναστειῶν. Πλὴν γενικοτήτων τινῶν λίαν ἀορίστων περὶ τῆς ὑφισταμένης ἰταλοβουλγαρικῆς φιλίας, οὐδὲν ἄλλο σχετικὸν γράφουν. Ὁμοίας φύσεως εἶναι καὶ αἱ συγκρατημέναι δηλώσεις τῶν Βουλγάρων πολιτικῶν ἡγετῶν, συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων. Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» βεβαιώνει ὅτι ἡ ἀποφυγὴ τοῦ σχολιασμοῦ τῆς πολιτικῆς πλευρᾶς τοῦ γάμου ὀφείλεται εἰς κυβερνητικὰς ἐντολὰς πρὸς τὸν Τύπον· ἀλλ' ὅτι, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας συνομιλίας των, Βούλγαροι χαρακτηρίζουν τὸ γαμήλιον γεγονὸς ὡς ἑδραίωσιν τοῦ ἰταλοβουλγαρικοῦ μετώπου ἐναντίον τῆς Νοτιοσλαυΐας.

Ὁ φασιστικὸς Τύπος, ἀπεναντίας, εἶναι πολὺ ἀπερίφραστος εἰς τὰ σχόλιά του. Μετὰ τὴν ἐγκωμιαστικὴν βιογραφίαν τῶν δύο μελλονύμφων καὶ τὴν ἔξαρσιν τοῦ «συγκλονιστικοῦ εἰδυλλίου» των, δὲν παραλείπουν νὰ ὑπενθυμίσουν ὅλα ὅσα ἡ Ἰταλία μέχρι τοῦδε ἔπραξεν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας εἰς ἡμέρας κρισίμους καὶ ὅσα ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ τὴν ἰταλικὴν βοήθειαν.

Πλέον ἢ ἅπαξ — γράφει τὸ «Μεσσατζέρο» — ἡ φασιστικὴ κυβέρνησις κατέδειξεν ὑπὸ ποίων συναισθημάτων διέπεται ἔναντι τῆς Βουλγαρίας. Εἰς τὴν διάσκεψιν τῆς Χάγης, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἐξεδήλωσε τὴν καλοβουλίαν της διὰ πράξεων θετικῶν ἀποβλεπουσῶν εἰς τὴν σύμπραξιν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀναστήλωσιν τοῦ βουλγαρικοῦ Κράτους «τὸ ὁποῖον — συνεχίζει ἡ ἐφημερίς — ὑπῆρξεν ὁ ἔντιμος ἀντίπαλός μας κατὰ τὴν παγκόσμιον σύρραξιν καὶ κατέδειξε, μετὰ τὸν πόλεμον, ὅτι θέλει νὰ ἀναλάβῃ καθήκοντα παράγοντος ἰσορροπίας καὶ γαλήνης εἰς τὸν βαλκανικὸν κόσμον». Καὶ προσθέτει ὅτι ὁ ἰταλικὸς λαὸς καὶ ὁ βουλγαρικὸς λαὸς παγιώνουν τώρα δι' ἑνὸς ἱεροῦ δεσμοῦ τῶν δύο δυναστειῶν μίαν φιλίαν ἥτις ἀποτελεῖ σπουδαῖον παράγοντα διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης.

Οἱ ἐγκάρδιοι δεσμοὶ μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Βουλγαρίας, γράφει τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», θὰ καταστοῦν στενώτεροι καὶ θὰ ἐνισχυθοῦν ὑπὸ τοῦ χαρμοσύνου συμβάντος. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ἡ μέλλουσα βασίλισσα τῆς Βουλγαρίας θὰ εἶναι ἀνταξία τῶν φωτεινοτέρων παραδόσεων τῆς ράτσας της καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν νέαν πατρίδα της περισσότερον εὐήμερον καὶ ἰσχυράν. Καὶ αὐτὸ τὸ μετριοπαθὲς «Κορριέρε ντέλλα Σέρα», ἀφοῦ πλέκει τὸ ἐγκώμιον τοῦ Τσάρου Φερδινάνδου καὶ ὑπογραμμίζει τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ προτερήματα τοῦ βασιλέως Βόριδος, γράφει : «Ἡ πριγκήπισσα Ἰωάννα θὰ φέρῃ ὀλίγην ἀπὸ τὴν ψυχὴν τῆς Ρώμης εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶναι οἱ νεώτεροι καὶ οἱ ἐνδοξότεροι υἱοὶ τοῦ Βυζαντίου». Καὶ καταλήγει ὅτι ὁ ἥλιος θὰ ἀνατείλῃ πάλιν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Ἕβρου. Ἡ ἀπομόνωσις τῆς Βουλγαρίας ἐτερματίσθη καὶ μέγα μέλλον παρασκευάζεται δι' αὐτήν.

Ἄλλοι ὑπενθυμίζουν παλαιὰς καὶ προσφάτους δηλώσεις τοῦ Ντοῦτσε διὰ τὴν Βουλγαρίαν. Ἰδοὺ π. χ. ἓν χαρακτηριστικὸν ἀπόσπασμα ἀγορεύσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὴν Γερουσίαν, τὸν Ἰούνιον τοῦ 1928: «Ἡ Βουλγαρία εἶναι ἓν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ Ἰταλία διατηρεῖ τὴν εἰλικρινεστέραν φιλίαν μετὰ τὸν πόλεμον. Αἱ δραματικαὶ μεταπολεμικαὶ δοκιμασίαι της εἶναι γνωσταί. Ἡ Βουλγαρία ἔφθασεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς διαλύσεως, ἀλλὰ αἱ βαθέως ριζωμέναι δυνάμεις τοῦ λαοῦ ἐθριάμβευσαν ἐν τέλει. Ἡ κατάστασις της φαίνεται παγιωθεῖσα κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν. Οἱ Βούλγαροι ἐνθυμοῦνται εἰς ὁποίας κρισίμους περιστάσεις ἔλαβον ἀπὸ τὸ συχνάκις δὲ ἀποφασιστικὰς ἀποδείξεις τῆς φιλίας τῆς Ἰταλίας. Ἀλλὰ θέλω νὰ γνωρίζουν οἱ Βούλγαροι ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον δύνανται ἀνενδοιάστως νὰ στηρίζωνται ἐπὶ τῆς φιλίας τῆς Ἰταλίας».

Δὲν εἶναι, λοιπόν, παράδοξον ὅτι ὁ ξένος Τύπος χαρακτηρίζει τὸν γάμον τοῦ Βόριδος καὶ τῆς Ἰωάννας ὡς πολιτικὴν κυρίως πρᾶξιν, ἀφοῦ πρῶτοι οἱ Ἰταλοὶ δίδουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι εἰς τὸν γάμον αὐτὸν στηρίζουν μεγάλας ἐλπίδας διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν συνέχισιν τῆς πολιτικῆς τῆς Ρώμης εἰς τὰ Βαλκάνια. Ὡς ἐνδεικτικὸν ξένων αὐτῶν σχολίων παραθέτομεν ὅ,τι γράφει ἡ «Ἑσπερινὴ Σημαία» τοῦ Λονδίνου, ἡ ὁποία πολλάκις προκαλεῖ τὴν μῆνιν τῶν φασιστικῶν ὀργάνων:

«Αὐτοὶ οἱ «ρωμαντικοὶ» ἀρραβῶνες — λέγει — δὲν εἶναι οὐσιαστικῶς παρὰ ἕνα ἐπιμελῶς παρεσκευασμένον κόλπο ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ζατρικίου. Ἀπὸ τῆς ἀνόδου του εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Μουσσολίνι οὐδεμιᾶς ἐφείσθη προσπαθείας διὰ νὰ «κυκλώσῃ» τὴν Νοτιοσλαυΐαν. Ἐκολάκευσε τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν· «ἠγόρασε» τὴν Ἀλβανίαν καὶ ἐτρομοκράτησε τὴν Ἑλλάδα. Ἐγένοντο ἐπίσης ἀπόπειραι νὰ προσελκυσθῇ ἡ Γερμανία εἰς τὴν «ἀναθεωρητικὴν» παράταξιν καὶ ἐὰν ὁ Ἀδόλφος Χίτλερ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, ἠμπορεῖ κάλλιστα αἱ ἀπόπειραι αὗται νὰ στεφθοῦν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Ὅλα αὐτὰ εἶναι κακοὶ οἰωνοὶ διὰ τὴν σταθερότητα τῆς Εὐρώπης».

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΝΤΟΝΟΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΕΓΕΡΣΙΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΕΙΣ ΧΩΡΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΑΙ ΑΚΑΡΠΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΠΡΟΣ ΠΡΟΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης θὰ καταρτίσῃ ἐπιτροπὴν ἀπὸ καλλιτέχνας, ἀρχιτέκτονας καὶ ἀρχαιολόγους, «ἡ ὁποία θ' ἀποφανθῇ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον ἡ ἀνέγερσις τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, εἰς ἣν θέσιν ἦτο μέχρι σήμερον τὸ α' στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον εἶνε ἐπιζημία διὰ τὴν θέαν τῆς Ἀκροπόλεως». Ἐξ ἄλλου ἀνεκοινώθη ὅτι ὁ κ. πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μεταβαίνων ἐπὶ τόπου θὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ἡ ἀνέγερσις τοῦ μεγάρου τῶν δικαστηρίων εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀντενδείκνυται διὰ λόγους αἰσθητικῆς.

Ἐναντίον τῆς ἀνεγέρσεως εἰς τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως χῶρον τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου ἐτάχθη ὡς γνωστὸν καὶ ὁ δήμαρχος κ. Μερκούρης, ὁ ὁποῖος προέβη χθὲς εἰς ἀνακοινώσεις διαμαρτυρόμενος ἐντονώτατα.

«Ἡ ἀνέγερσις, εἶπεν ὁ κ. Μερκούρης, τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου, εἰς ἣν θέσιν ἔκειτο τὸ α' στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς κατεδάφισιν τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀποτελεῖ πρᾶξιν ἰσαξίαν τῆς πράξεως τοῦ Μοροζίνι. Πρέπει ὅλοι ὅσοι ἀγαπῶμεν τὴν πόλιν αὐτὴν νὰ διαρρήξωμεν τὰ ἱμάτια μας διὰ νὰ σώσωμεν ὅ,τι δυνάμεθα. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἐτόνισα κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 11ης Μαρτίου τρέχοντος ἔτους ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου συγκληθέντος ἐκτάκτως διὰ τὰ κατὰ τῆς πόλεως, ἐρήμην ἡμῶν, τελούμενα. Κυρίως τὸ συμβούλιον ἀπησχολήθη, τότε, μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως παρὰ τὸ Γουδί, ἐξήτασεν ὅμως καὶ τὸ ζήτημα τοῦ δικαστικοῦ μεγάρου καὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου. Εἶπον τότε πρὸς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τὰ ἑξῆς :

«Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ προσθέσω κύριοι σύμβουλοι, πλὴν τοῦ ὅτι, ἐάν, κατόπιν τῶν ὅσων ἔχει πάθει ἡ πόλις μας παρὰ τῶν διαφόρων κυβερνήσεων καὶ τῶν ἑκάστοτε δημάρχων, ἐπιτρέψωμεν τὴν ἵδρυσιν τῆς στρατιωτικῆς πόλεως εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, οἱ ἐπιγεννώμενοι θὰ μᾶς καταρῶνται διὰ τὸ ἀνοσιούργημα αὐτό. Καὶ ἐνῷ πρὸς τὰ ἐκεῖ ὑπάρχει τὸ κακὸν νὰ εἶνε τὰ διάφορα νοσοκομεῖα καὶ τὸ φθισιατρεῖον, τὸ ὁποῖον κατὰ παράδοξον λογικὴν ἀνηγέρθη δύο βήματα μακρὰν τῆς πόλεως, ἐνῷ εἶνε παγκοίνως γνωστὸν ὅτι τὰ τοιαῦτα ἱδρύματα ἐγείρονται εἰς κλιτεῖς ὀρέων καὶ εἰς μέρη ὑπήνεμα καὶ τὸ ὁποῖον κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ ἰατρεῖον, διότι ἁπλῶς χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη, οὕτως εἰπεῖν, ἀνθρώπων ἀναμενόντων τὸν θάνατον, τὸν ὁποῖον συντομεύει ἡ κατάστασις τοῦ ἱδρύματος, εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο ν' ἀπεμακρύνετο ἐκεῖθεν, ἔρχονται σήμερον νὰ δώσωσι τὸ τελειωτικὸν κτύπημα κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως, ἥτις ἀρχομένη ἀπὸ τὸ τέρμα τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως θὰ τερματίζεται εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὑμηττοῦ, καταλαμβάνουσα ὅλην τὴν ἔκτασιν, ἥτις, δυστυχῶς, ἀπέμεινεν ὁ μοναδικὸς πνεύμων τῆς πόλεως καὶ θὰ παρεντεθῇ ὡς μπαρὰζ μεταξὺ τοῦ Ὑμηττοῦ καὶ τῶν Ἀθηνῶν.

»Εἰς οὐδεμίαν πόλιν τῆς Εὐρώπης αἱ στρατιωτικαὶ πόλεις καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἐγκαταστάσεις δὲν εἶνε πλησίον.

»Καὶ φαντασθῆτε νὰ κάθεσθε εἰς τὸ Καφενεῖον τῆς Εἰρήνης ἢ νὰ διέρχεσθε τὴν Λεωφόρον τῶν Ἰταλῶν στὸ Παρίσι καὶ νὰ δῆτε παρέλασιν βαρέος πυροβολικοῦ μεθ' ὅλων τῶν συμπαρομαρτούντων ὑλικῶν, ὅπως τὸ τοιοῦτον βλέπετε σχεδὸν καθ' ἑκάστην εἰς τὴν ἰσότιμον ἰδικήν μας Λεωφόρον Πανεπιστημίου.

»Ἐὰν δὲν κατεῖχον τὴν θέσιν ταύτην καὶ ἐὰν δὲν ἐφοβούμην μήπως ἡ στάσις μου θεωρηθῇ ὡς πολεμικὴ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, πρὸς τὴν ὁποίαν οὐδένα λόγον ἔχω νὰ κάμω πολεμικήν, ὅπως καὶ εἰς οἱανδήποτε ἄλλην κυβέρνησιν, ἥτις, ὡς ἡ σημερινή, θὰ ἐδείκνυεν ἐνδιαφέρον διὰ τὸν Δῆμον, ἐὰν λέγω δὲν ὑπῆρχεν ὁ φόβος τῆς παρεξηγήσεως, θὰ ἔκαμον ἀληθῆ σταυροφορίαν διὰ τὰ τρία μεγάλα κακά, τὰ τρία ἀνοσιουργήματα ποὺ ἐπιχειροῦνται κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς στρατιωτικῆς πόλεως, διὰ τὸ μνημεῖον τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου καὶ **διὰ τὸ μέγαρον τῶν Δικαστηρίων τὸ ὁποῖον, ἐκεῖ ποὺ ἀνεγείρεται, θὰ ἐπισκιάσῃ τὸν ἱερὸν βράχον τῆς Ἀκροπόλεως καὶ θὰ διαχωρίζῃ ταύτην ἀπὸ τὸν Ναὸν τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ἐνῷ ἠδύνατο ν' ἀνεγερθῇ εἰς τὸ κέντρον τῆς συνοικίας Πλάκας, δι' ἀπαλλοτριώσεως γηπέδων, μικρᾶς ἀναλόγως ἀξίας καίτοι κεντρικωτάτων.**

»Τελευτῶν κύριοι σύμβουλοι, προτείνω ὅπως τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐπιτελοῦν τὸ καθῆκον αὐτοῦ πρὸς προάσπισιν τῶν συμφερόντων καὶ τοῦ καλοῦ τῆς πόλεως, ἐξεγερθῇ ὡς εἷς ἄνθρωπος κατὰ τοῦ σκοπουμένου κακουργήματος, σχηματισθῇ δὲ μία ἐπιτροπὴ ἥτις παρουσιαζομένη πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς κυβερνήσεως προκαλέσῃ τὴν ἐπέμβασιν αὐτοῦ πρὸς ἀποτροπὴν τούτου».

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον μετὰ τὴν ἀνωτέρω εἰσήγησίν μου ἐνέκρινε τὸ κάτωθι ψήφισμα:

«Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν ὄψει τοῦ εἰσηγητικοῦ ἐγγράφου τοῦ κ. Δημάρχου, ἀκοῦσαν τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα καὶ συμμεριζόμενον τὰς ἐξενεχθείσας γνώμας ἐπὶ ἀπειλοῦντος κινδύνου τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῆς ἱδρύσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως παρὰ τὸ Γουδί, ψηφίζει παμψηφεί:

Ὅπως ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον τοῦ Γουδί, ὡς ἀποκόπτουσα τὴν μοναδικὴν ἐκεῖθεν ἐπικοινωνίαν τῆς πόλεως μετὰ τῆς ὑπαίθρου καὶ ἐπηρεάζουσα ἐπιζημίως τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Ὅπως υἱοθετηθῇ ὡς πρόγραμμα τοῦ Κράτους ἡ ἀπομάκρυνσις ὅλων τῶν πολεμικῶν ἐγκαταστάσεων ὅσαι ἐγένοντο ἢ μελετῶνται περὶ τὴν πόλιν καὶ ἀπελευθερωθῶσιν αἱ περὶ τὴν πρωτεύουσαν ἀκταί.

Ὅπως περισυλλεγῇ καὶ συγκεντρωθῇ ἡ πανταχοῦ κατεσπαρμένη δικαιοδοσία πρὸς διακυβέρνησιν τῶν ἀφορώντων τὴν πόλιν ζητημάτων καὶ τερματισθῇ κατὰ τρόπον ἀνέκκλητον ἡ οἰκοδομικὴ ἀταξία.

Ἐκφράζει παράπονον μὲν διότι εἰς τὴν παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν καταρτισθεῖσαν ἐπιτροπὴν ἠγνοήθη ὁ Δῆμος, εὐχὴν δὲ πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ὅπως προεδρεύσῃ τῆς ἐπιτροπῆς, ἀντιπροσωπευομένου ἁρμοδίως τοῦ Δήμου, καὶ συγχαρητήρια πρὸς τοὺς φίλους τοῦ πρασίνου, οἵτινες ἐπρωτοστάτησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς διασώσεως τῆς πόλεως ἐκ τοῦ ἀποπνιγμοῦ καὶ συνιστᾷ ἐπιτροπὴν ἐκ μελῶν αὐτοῦ, ἥτις μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου θέλει ἐπιδώσει τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως.»

Ἡ δημοτικὴ ἀρχή, λέγει ἐν τέλει ὁ κ. Μερκούρης, ἐξετέλεσε τὸ καθῆκόν της καὶ ἔκρουσε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου διὰ τὸν ἐπικρεμάμενον κατὰ τῆς πόλεως κακόν. Ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζω ὅτι θὰ ἀντιληφθῇ τὴν ἐπαπειλουμένην ζημίαν καὶ θὰ προασπίσῃ τὴν ἀτυχῆ ταύτην πόλιν διὰ τὴν ὁποίαν ἐργαζόμεθα νυχθημερὸν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ διαθέσωμεν καὶ ὅ,τι ἀκόμη δυνηθῶμεν ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μας.»

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Συνῆλθε χθὲς ἡ ὁλομέλεια τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως εἰς γενικὴν συνεδρίαν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βουλγάρου ἀντιπροσώπου κ. Σακάζωφ. Ἐν ἀρχῇ ἡ συνέλευσις ἐδέχθη τὰ συμπεράσματα, εἰς τὰ ὁποῖα κατέληξεν ἡ ἐπιτροπὴ συγκοινωνίας. Αἱ σπουδαιότεραι ἐκ τῶν ἀποφάσεων συνίστανται εἰς τὴν πλήρη μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν σιδηροδρομικὴν σύνδεσιν, εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν ὁδικῶν δικτύων καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ὁδῶν Βελιγραδίου - Σόφιας - Κων)πόλεως - Βουκουρεστίου - Σόφιας - Ἀθηνῶν ὡς κυρίως τουριστικῶν ὁδῶν κλπ.

Ὁ κ. Παπαναστασίου διεβίβασεν εἰς τὴν Συνέλευσιν εὐχὴν ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπως ἀντὶ τῆς μειώσεως τῶν διαβαλκανικῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, θεσπισθοῦν διὰ τὰς μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν ταχυδρομικὰς ἐπικοινωνίας τὰ τέλη τῆς ἐσωτερικῆς ἀλληλογραφίας.

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Παπαναστασίου ἐγένετο ὁμοφώνως δεκτή.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶτα ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν τῆς Διασκέψεως ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος Χασὰν μπέης, ὁ ὁποῖος δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν εἰσηγητὴν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς κ. Μυλωνᾶν.

Ὁ κ. Μυλωνᾶς ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν ἔκθεσιν τῶν συμπερασμάτων τῆς ἐπιτροπῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ καταδεικνύεται ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα πασῶ τὴν αὔξησιν τῆς παγκοσμίου παραγωγῆς κρίσις τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, δὲν θεραπεύεται οὔτε μὲ τὸν ἐλεύθερον ἀνταγωνισμόν, οὔτε μὲ τὰς τελωνειακὰς προστασίας, ἀλλὰ μόνον μὲ τὴν συνεννόησιν μεταξὺ ὁμάδων ἐθνῶν ἐχόντων κοινὰ συμφέροντα διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ἐξαγωγικοῦ των ἐμπορίου καὶ τὴν προσαρμογὴν τῆς παραγωγῆς των εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως.

Ἀντὶ τῆς ὑφισταμένης μονώσεως τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, συνέχισεν ὁ κ. Μυλωνᾶς, ἐπιβάλλεται ἡ στενὴ συνεργασία των ἐπ' ὠφελείᾳ ὅλων. Χρειάζεται μία πολιτικὴ οἰκονομικῆς ἀλληλεγγύης μεταξὺ των πρὸς ἐναρμόνισιν τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς δημοσίας οἰκονομίας ὅλων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀλληλεγγύης αὐτῆς θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιδιωχθῇ ἀφ' ἑνὸς ἡ σύναψις τελωνειακῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, διὰ τῆς ὁποίας τὰ βαλκανικὰ δασμολόγια θὰ εὐνοοῦν τὰ βαλκανικὰ προϊόντα χωρὶς ἡ μεταξὺ γειτόνων προτίμησις αὐτὴ νὰ ἐπεκτείνεται εἰς τὰ ἄλλα μὴ βαλκανικὰ κράτη αὐτομάτως διὰ τῆς συνήθους ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους. Διὰ τῆς συμφωνίας δὲ αὐτῆς, ὡς καὶ διὰ τοῦ ὁμοιομόρφου καταρτισμοῦ τῶν δασμολογίων τῶν σιδηροδρομικῶν τιμολογίων, διὰ τῆς ἁπλοποιήσεως τῶν τελωνειακῶν διατυπώσεων καὶ ἐλαττώσεων τῶν ὑγειονομικῶν περιορισμῶν εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, θὰ παρασκευασθῇ ἡ ὁδὸς πρὸς μίαν τελωνειακὴν ἕνωσιν. Θὰ καταστῇ δὲ δυνατὴ ἡ τοποθέτησις μεγάλου μέρους τῆς βαλκανικῆς παραγωγῆς ἐντὸς τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου καὶ θὰ αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ αὐτῆς, ἰδίᾳ ἡ βιομηχανική.

Ἀφ' ἑτέρου, διὰ τὰ προϊόντα ἐκεῖνα τῶν βαλκανικῶν χωρῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ μέγα μέρος ἐξάγονται εἰς ἄλλα κράτη τοῦ κόσμου, ὡς τὰ ἀνατολικὰ καπνά, ἡ σταφίς, θὰ πρέπῃ, χάρις εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀλληλεγγύην τῶν Βαλκανίων, νὰ ἐπιτυγχάνωνται ἀντίστοιχος εἰς τὰς ἐμπορικὰς συμβάσεις εὐνοϊκὰ δασμολογικὰ ἀντάλλαγμα ἀπὸ τὰς ἐξωβαλκανικὰς χώρας τῆς καταναλώσεως, τῇ κοινῇ συμπράξει ὅλων τῶν βαλκανικῶν κρατῶν, ὡς ἐὰν τὰ προϊόντα ταῦτα δὲν προήρχοντο μόνον ἀπὸ μίαν ἢ πλείονας βαλκανικὰς χώρας, ἀλλὰ ἀπὸ ὅλας ὁμοῦ, ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν των ἑνότητα.

Περαιτέρω ὑποδεικνύει ὅτι πρέπει νὰ γίνῃ, μεταξὺ τῶν χωρῶν αἵτινες παράγουσι τὰ προϊόντα ταῦτα, ρύθμισις τοῦ ποσοῦ τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν τιμῶν τῆς πωλήσεως, ὥστε νὰ ἀποκλεισθῇ ὁ μεταξὺ των συναγωνισμός. Τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἰδίᾳ διὰ τῶν συνεταιρικῶν ὀργανώσεων, αὐτονόμων ὀργανισμῶν ἢ ἄλλων κεντρικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι μεταξὺ τῶν διαφόρων βαλκανικῶν χωρῶν οἰκονομικαὶ σχέσεις μὲ ἄλλας ἐξωβαλκανικὰς χώρας θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐναρμόνισιν τῶν ποικίλων συμφερόντων, οὐδὲ θὰ εἶναι εὐθὺς ἀμέσως δυνατὴ ἡ πλήρης ἐφαρμογὴ τῆς κοινῆς ἐμπορικῆς πολιτικῆς.

Εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐπικοινωνίαν τῶν βαλκανικῶν χωρῶν μεγάλως θὰ συντελέσουν ἡ στενὴ συνεργασία τῶν Ἐκδοτικῶν Τραπεζῶν διὰ τὰ νομισματικὰ καὶ συναλλαγματικὰ ζητήματα, τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεζῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἐξαγωγικῆς πίστεως, τῶν Ἀγροτικῶν Τραπεζῶν πρὸς ὁμοιόμορφον κατεύθυνσιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως ὑπὲρ τῆς παραγωγῆς καὶ ρύθμισιν αὐτῆς.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος τούτου κατέληξεν ὁ κ. Μυλωνᾶς, ἀπαιτεῖται προπαρασκευαστικὴ μελέτη, τὴν ὁποίαν προτείνει ἡ ἐπιτροπὴ ν' ἀναλάβουν ἐθνικαὶ ἐπιτροπαὶ εἰς ἕκαστον κράτος καὶ ἓν οἰκονομικὸν βαλκανικὸν Ἰνστιτοῦτον, δὲν θὰ βραδύνῃ δὲ οὕτω νὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς συνεννοήσεώς των, ἡ ἡμέρα καθ' ἣν θὰ ἐξομαλυνθοῦν μὲ δικαιοσύνην ἐντὸς τῶν εὐρυτέρων ὁρίων τῆς συμβάσεώς των, αἱ ἀντιθέσεις τοῦ παρελθόντος.

Ἡ ἀπόφασις ἐνεκρίθη παρὰ τῆς ὁλομελείας ὡς ἔχει, μὲ τινας μόνον τροποποιήσεις ἀφορώσας τὴν λειτουργίαν τοῦ προτεινομένου πρὸς ἵδρυσιν βαλκανικοῦ οἰκονομικοῦ ἰνστιτούτου, καὶ ἡ συνεδρίασις διεκόπη διὰ τὸ ἀπόγευμα.

Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τὴν 4ην μ. μ. συνέρχεται ἡ γενικὴ συνεδρία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γιουγκοσλάβου κ. Γιόνιτς.

Τὸν λόγον λαμβάνει ὁ Ρουμάνος Καντακουζηνός, εἰσηγούμενος τὰς προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν πνευματικὴν προσέγγισιν. Αὗται ἀναφέρονται ἀφ' ἑνὸς εἰς τὸ διδακτικὸν Σῶμα τῶν Βαλκανίων καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν πνευματικὴν αὐτῶν παραγωγήν. Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν 5 ὑπομνήματα ὑποβληθέντα ὑπὸ ἁρμοδίων ἐπιλέκτων μελῶν αὐτῆς, ἡ ἐπιτροπὴ κατέληξεν εἰς ἱκανὸν ἀριθμὸν προτάσεων περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐπίτευξιν τῆς πνευματικῆς προσεγγίσεως τῶν βαλκανικῶν λαῶν. Ἀνταλλαγὴ καθηγητῶν, ἀνάπτυξις σχέσεων μεταξὺ τῶν ἑνώσεων διανοουμένων, ὀργάνωσις κοινῶν ἐκθέσεων τέχνης καὶ βιοτεχνίας, ἀνταλλαγὴ φοιτητῶν καὶ μαθητῶν, ὀργάνωσις δημοσίων διαλέξεων ἀνὰ τὰ βαλκανικὰ χωριά, ἵδρυσις ἑδρῶν βαλκανικῆς λογοτεχνίας εἰς τὰ Πανεπιστήμια, μεταρρύθμισις τοῦ τρόπου διδασκαλίας τῆς ἱστορίας, ἀφαιρουμένων ἀπὸ τὰ σχολικὰ ἐγχειρίδια τῆς ἐξιστορήσεως πολεμικῶν γεγονότων, μεταφράσεις λογοτεχνικῶν καὶ θεατρικῶν ἔργων, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἑνώσεων τῶν λογοτεχνῶν, διάδοσις τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ πνεύματος τῶν μεγάλων Ἑλλήνων καὶ Λατίνων κλασσικῶν συγγραφέων, καθιέρωσις ἅπαξ τοῦ ἔτους μιᾶς βαλκανικῆς ἑβδομάδος, ἀφιερωμένης εἰς ἐκθέσεις, ἀγῶνας κλπ., χρησιμοποίησις κινηματογράφου καὶ ραδιοφώνου διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς νεολαίας, ἰδοὺ τὰ κυριώτερα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν ἐπιτροπήν. Προτείνεται ἐπίσης ὅπως παραχωρηθοῦν εὐκολίαι διαβατηρίων, τελωνείων καὶ τιμολογίων εἰς τοὺς ταξειδεύοντας πρὸς ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς διανοουμένους.

Ὁ κ. Καντακουζηνὸς ἐξηγεῖ ἀκολούθως διὰ μακρῶν τὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ τρόπου ὀργανώσεως ἑνὸς μονίμου ἰνστιτούτου πνευματικῆς συνεργασίας, ὡς τοῦτο προβλέπεται ὑπὸ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Π. Παπαδοπούλου. Τὸ ἰνστιτοῦτον αὐτὸ θὰ ὑποδιαιρῆται εἰς 7 τμήματα (πολιτικῆς προπαγάνδας, οἰκονομικῶν, κοινωνικῆς νομοθεσίας, συγκοινωνίας, διανοήσεως, τύπου καὶ φεμινιστικῆς κινήσεως), θὰ ἑδρεύῃ δὲ μονίμως εἰς μίαν βαλκανικὴν πόλιν, ἡ ὁποία ἐνδεχομένως θ' ἀνελάμβανε νὰ προσφέρῃ δωρεὰν τὸ κατάλληλον οἴκημα. Διὰ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς καὶ τῆς μονιμοποιήσεως τῆς ἕδρας τοῦ ἰνστιτούτου, ἡ ἐπιτροπὴ ἐλπίζει ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ δημιουργία βαλκανικῆς συνειδήσεως καὶ θὰ τεθοῦν ἰσχυραὶ βάσεις διὰ τὴν βαλκανικὴν ἕνωσιν. Περαίνων ὁ κ. Καντακουζηνὸς ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του εἰς τοὺς παρακολουθήσαντας τὴν διάσκεψιν δημοσιογράφους τῶν Βαλκανίων διὰ τὸ ψήφισμα τὸ ὁποῖον ἐπέδωκαν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου διαπιστοῖ ὅτι ἡ γενικὴ ἐντύπωσις τῆς Συνελεύσεως εἶναι ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τῆς πνευματικῆς προσεγγίσεως προσέφερε μεγίστην συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως. Γεννᾶται ἐκ τούτου τὸ ἐρώτημα μήπως ὁ ζῆλος τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ σκοποῦ της τὴν ὑπερέβη τὴν ἁρμοδιότητά της; Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ Α' Ἐπιτροπὴ κατέληξεν ἤδη εἰς συμπεράσματα ἐν σχέσει μὲ τὴν ὀργάνωσιν μονίμου Γραμματείας περιλαμβανούσης διάφορα τμήματα.

ΑΣΥΜΦΟΡΟΝ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ

Ὁ κ. Κβίντε (Δ. Γραφείου Εἰρήνης) ἀναγνωρίζει τὴν χρησιμότητα τοῦ προτεινομένου ἰνστιτούτου. Φρονεῖ ἐν τούτοις, δι' οὓς λόγους ἀνέπτυξεν ὁ κ. Παπαναστασίου καὶ διὰ νὰ παραμείνωμεν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν πραγματοποιησίμων ἰδεῶν, ὅτι τὸ ἰνστιτοῦτον τοῦτο πρέπει ν' ἀποτελέσῃ ἁπλῶς σκοπὸν ἀπώτερον τῶν προσπαθειῶν μας.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀναπτύσσει τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀσύμφορον τὴν ἵδρυσιν τοῦ προτεινομένου ἰνστιτούτου καὶ ἂν ἀκόμη ὑπῆρχον τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦντα ὑλικὰ μέσα. Προτείνει δὲ εἰς τὴν συνέλευσιν ὅπως ἀποδεχθῇ μὲν ἐν τῷ συνόλῳ τὰς προτάσεις τῆς ἐπιτροπῆς, παραπέμψῃ δὲ τὸ ζήτημα τοῦ ἰνστιτούτου εἰς τὴν Α' Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ληφθῇ ἐπ' αὐτοῦ ὁριστικὴ ἀπόφασις ὁμοῦ μετὰ τῶν προτάσεων τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Γιόνιτς, πρόεδρος, συμφωνεῖ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου καὶ διατυποῖ ὅτι ἡ Συνέλευσις ἀποδέχεται τὴν πρότασιν αὐτοῦ.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη τὴν [illegible] μ. μ. διὰ τὴν 9ην π. μ. σήμερον.

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ «ΕΝΩΣΙΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ»

Ἡ «Ἕνωσις Συντακτῶν Ἀθηναϊκῶν Ἐφημερίδων» ἐδεξιώθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰ ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου γραφεῖα της τὰ μέλη τῆς Α' Βαλκανικῆς Διασκέψεως καθὼς καὶ τοὺς ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δεξιώσεως, ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἐγκαρδιωτάτη, ἀντηλλάγησαν θερμαὶ προπόσεις ὑπὲρ τῆς συσφίξεως τῶν δεσμῶν τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου, ἐγένετο δὲ καὶ συζήτησις κατόπιν προτάσεως περὶ συμπήξεως μιᾶς βαλκανικῆς Ἑνώσεως τοῦ Τύπου, διὰ τὴν μελέτην τῆς ὁποίας κα[illegible]

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ

Ἀνέπτυξα κατόπιν, συνεχίζει ὁ κ. Δήμαρχος, πρὸς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἐν πλάτει τὰ ὀλέθρια ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ εἶχον διὰ τὴν πόλιν τὰ τρία ταῦτα μέτρα.»

Ὁ κ. Δήμαρχος ἀναγινώσκει τὸ ὑπόμνημα τὸ ὁποῖον εἶχεν ὑποβάλει εἰς τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον καὶ τοῦ ὁποίου δημοσιεύομεν τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα. Δικαιολογεῖ ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ ὑπόμνημά του ὁ κ. Μερκούρης τὴν ἔκτακτον σύγκλησιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀφ' ἑνὸς ἐπειδὴ πρόκειται περὶ ὑποθέσεως ἀφορώσης αὐτὸ τοῦτο τὸ μέλλον τῆς πόλεως. Ἀναφέρει ὅτι, «εἶνε γνωστόν, κατὰ παράδειγμα σπάνιον ἐντὸς τῆς σημερινῆς πόλεως ὑπάρχουν οἱ στρατῶνες, οἱ σταθμοὶ τῶν μεταφορικῶν καὶ μεταγωγικῶν μέσων, αἱ ἀποθῆκαι, οἱ σταῦλοι τοῦ στρατοῦ. Αἱ ἐγκαταστάσεις αὗται συνετελοῦντο ὅταν δὲν ὑπῆρχε πρόβλεψις περὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅταν δὲν εἶχεν ἀκόμη γεννηθῇ ἡ ἀνδρωθεῖσα ἤδη ἐπιστημονικὴ ἀντίληψις περὶ πόλεων ἀφ' ἑνός, περὶ στρατοῦ ἀφ' ἑτέρου.»

Ἀναγνωρίζει ὡς ὀρθὴν τὴν σκέψιν τῶν στρατιωτικῶν ὅπως οἱ στρατῶνες περισυλλεγοῦν εἰς ἕνα χῶρον, ἔξω τῆς πόλεως, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ στρατοῦ, ὅστις πρέπει νὰ ἐκπαιδεύηται ἐντὸς περιβάλλοντος ὑγιοῦς ἀπηλλαγμένου τῶν πειρασμῶν τῆς πόλεως. Ἀναφέρει τοὺς λόγους ἀσφαλείας ἕνεκα τῶν ὁποίων οἱ στρατῶνες καὶ αἱ λοιπαὶ στρατιωτικαὶ ἐγκαταστάσεις πρέπει νὰ εὑρίσκωνται ἔξω τῆς πόλεως. Ἀναπτύσσει κατόπιν τὴν διαφωνίαν του διὰ τὴν θέσιν ὅπου πρόκειται νὰ συγκεντρωθοῦν αἱ αἰρόμεναι στρατιωτικαὶ ἐγκαταστάσεις. Ἡ διαφωνία αὐτὴ ἔγκειται εἰς τὸ ὅτι ὁ Δῆμος θεωρεῖ τὸ πεδίον τοῦ Γουδὶ ὡς ἀπολύτως ἀκατάλληλον καὶ τονίζει ὅτι τὴν ἀπειλὴν ταύτην πρέπει ὁ Δῆμος νὰ ματαιώσῃ διὰ παντὸς τρόπου. Ἀναφέρει τὴν ἐναντίον τῆς γνώμης περὶ ἀνεγέρσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως παρὰ τὸ Γουδὶ ἀντίληψιν ὅλων τῶν διανοουμένων, τοῦ Τύπου, τῶν διαφόρων ὀργανώσεων καὶ τοῦ αἰσθήματος τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν. Συνεχίζων ὁ κ. Μερκούρης ἀναφέρει τοὺς λόγους δι' οὓς ἀντενδείκνυται ἡ δημιουργία τῆς στρατιωτικῆς πόλεως παρὰ τὸ Γουδὶ καὶ λέγει ὅτι ἡ κυριωτέρα δυσχέρεια εἰς ἣν προσκρούει ἡ προσπάθεια ὅπως ἡ ἑλληνικὴ πρωτεύουσα καταστῇ πόλις οἷαι σήμερον αἱ πόλεις εἰς τὰς προηγμένας χώρας, εἶνε ἡ δυσχέρεια τῆς τεραστίας ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως. Ἀναφέρει τὴν κακὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται ἡ πόλις, τὴν ἐκ τῆς κυκλοφορίας τῶν στρατιωτικῶν ὀχημάτων ἄμεσον φθορὰν καὶ καταστροφὴν τῆς ὁδοστρωσίας τῆς πόλεως, τὴν ὄψιν στρατοκρατουμένης πόλεως, τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν αἱ Ἀθῆναι, καὶ τὴν, εἴτε ἀπὸ σχεδίου, εἴτε ἀπὸ συμπτώσεως, μεταβολὴν τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς πόλεως εἰς νοσοκομειακὸν καὶ ἐκπαιδευτικὸν κέντρον. Ἐν τέλει λέγει:

«Ἕνεκα πάντων τούτων τῶν λόγων, παρακαλῶ ὅπως, ἐκφράζοντες τὸ δημόσιον αἴσθημα καὶ ἐκτελοῦντες ἐποπτικὸν ἡμῶν καθῆκον, ζητήσωμεν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τὴν εἰδικῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου:

Π ρ ῶ τ ο ν. Νὰ ἀναθεωρηθῇ ἡ ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως τῆς στρατιωτικῆς πόλεως εἰς τὸ πεδίον τοῦ Γουδί, ὡς ἀποκόπτουσα τὴν μοναδικὴν ἐκείνην ἐπικοινωνίαν τῆς πόλεως μετὰ τῆς ὑπαίθρου καὶ ἐπηρεάζουσα ἐπιζημίως τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς πόλεως.

Δ ε ύ τ ε ρ ο ν. Νὰ υἱοθετηθῇ ὡς πρόγραμμα τοῦ Κράτους ἡ ἀπομάκρυνσις ὅλων τῶν πολεμικῶν ἐγκαταστάσεων ὅσαι ἐγένοντο ἢ μελετῶνται περὶ τὴν πόλιν καὶ νὰ ἀπελευθερωθῶσιν αἱ περὶ τὴν πρωτεύουσαν ἀκταί.

Τ ρ ί τ ο ν. Νὰ περισυλλεγῇ καὶ συγκεντρωθῇ ἡ πανταχοῦ κατεσπαρμένη δικαιοδοσία πρὸς διακυβέρνησιν τῶν ἀφορώντων τὴν πόλιν ζητημάτων καὶ νὰ τερματισθῇ κατὰ τρόπον ἀνέκκλητον ἡ οἰκοδομικὴ ἀτασθαλία, περιοριζομένης ἐφεξῆς τῆς πόλεως, ἀντὶ νὰ αὐξάνεται, διότι ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων θὰ ἀδυνατήσῃ ἄλλως νὰ ἀντεπεξέλθῃ οὐ μόνον εἰς τὸ καθῆκον τῆς ὀργανώσεως καὶ προαγωγῆς τῆς πόλεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῆς διεξαγωγῆς τῶν τρεχουσῶν ὑπηρεσιῶν, οἷον τῆς καθαριότητος, τοῦ φωτισμοῦ, τῆς συντηρήσεως τῆς πόλεως.

Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων πιστεύει ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον θὰ πλειοδοτήσῃ εἰς τὰς ἀπόψεις ταύτας, εἶνε δὲ βέβαιος ὅτι θὰ εὕρῃ καὶ τὴν Κυβέρνησιν πρόθυμον νὰ τὰς υἱοθετήσῃ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος.»

Ἐν συνεχείᾳ τῶν χθεσινῶν μας πληροφοριῶν διὰ τὸ δικαστικὸν μέγαρον παρεσχέθη ἁρμοδίως ἡ πληροφορία ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης κατόπιν τοῦ θορύβου ὁ ὁποῖος ἠγέρθη, ἰδίᾳ τοῦ ἄρθρου τοῦ κ. Ἐμπράρ καὶ τῆς διαμαρτυρίας τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν, προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν, ἔχον καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, νὰ θέσῃ ἐκ νέου πρὸς μελέτην τὸ ζήτημα τοῦ χώρου εἰς τὸν ὁποῖον θ' ἀνεγερθῇ τὸ μέγαρον. Τὸ ζήτημα θὰ ἐξετάσουν ἐπιστήμονες καὶ εἰδικοί, καθὼς καὶ ἀρχαιολόγοι οἱ ὁποῖοι θὰ κληθοῦν νὰ γνωματεύσουν ἂν θὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς αἰσθητικῆς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Παρθενῶνος τὸ μέγαρον ἀνοικοδομούμενον εἰς τὸν χῶρον ὅπου σήμερον τὸ α' στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον. Διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τούτου θὰ κάμῃ ἐπιτόπιον ἐξέτασιν καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς αὐτοπροσώπως ὅταν ἐπανέλθῃ ἐκ Τριπόλεως καθὼς καὶ ὁ κ. Δίγκας. Ὁ τελευταῖος ἐξήτησεν ἤδη τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμας τοῦ ἐκπονήσαντος τὰ σχέδια τοῦ μεγάρου ἀρχιτέκτονος κ. Νικολούδη, ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι ἡ θέα τοῦ Παρθενῶνος θ' ἀποκρύπτεται ἀπὸ τὸν τροῦλον τοῦ μεγάρου ἐκ τῆς μιᾶς μόνον πλευρᾶς. Ὁ κ. Νικολούδης ἐπέδωκεν εἰς τὸν κ. Δίγκαν καὶ ἐπιστολὴν τὴν ὁποίαν τῷ ἀπέστειλεν ὁ κ. Ἐμπράρ καὶ διὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρεται διὰ τὸ ἔγκλημα τὸ ὁποῖον ἐμελετήθη κατὰ τοῦ ἱεροῦ βράχου. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν ὁ κ. Δίγκας τὴν ἐνεχείρισε πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΥΟ ΞΕΝΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΑΙ ΝΕΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

Ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας διώξεως λαθρεμπορίου ἀνεκαλύφθη τὰς τελευταίας ἡμέρας νέα μέθοδος τὴν ὁποίαν μετήρχοντο οἱ λαθρέμποροι διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν εἰσαγωγὴν λαθρεμπορικῶς μεγάλων ποσοτήτων εἰδῶν πολυτελείας, σιγαρόχαρτου, παιγνιοχάρτων κλπ.

Ἡ ὑπηρεσία καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοίνωσεν, ἔλαβεν ὅλα τὰ κατάλληλα μέτρα ὥστε σύντομα ὄχι μόνον αἱ προσπάθειαι τῶν λαθρεμπόρων θὰ ἀποτύχουν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ νὰ περιέλθουν εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἀνακάλυψις τῶν νέων λαθρεμπορικῶν μεθόδων ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἑξῆς συνθήκας: Ἀπὸ τινος χρόνου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν διώξεως λαθρεμπορίου ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν ἄφθονα τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῶν κυβερνητῶν τῶν καταδιωκτικῶν πλοιαρίων διὰ τῶν ὁποίων οὗτοι ἀνέφερον ὅτι ὕποπτα πλοῖα ὑπὸ ξένας σημαίας, ἰδίᾳ δὲ τουρκικὰ καὶ αἰγυπτιακά, ἐνεφανίσθησαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας μὲ φορτία σιγαροχάρτου, παιγνιοχάρτων καὶ λοιπῶν εἰδῶν πολυτελείας. Οἱ κυβερνῆται τῶν καταδιωκτικῶν ἀνέφερον ἀκόμη ὅτι θελήσαντες νὰ συλλάβουν τὰ πλοιάρια, εὑρέθησαν πρὸ τακτικῶν δηλωτικῶν τῶν φορτίων των, διὰ τῶν ὁποίων ἐβεβαιοῦτο ὅτι ταῦτα προωρίζοντο διὰ τουρκικοὺς ἢ βουλγαρικοὺς λιμένας.

Ἡ ἐμφάνισις τῶν ὑπόπτων πλοιαρίων ἐνέβαλεν εἰς ὑπονοίας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τὸ ὁποῖον καὶ διέταξε τὴν σύντονον παρακολούθησιν αὐτῶν.

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ

Ἡ παρακολούθησις δὲν ἐβράδυνε νὰ ἀποφέρῃ τὰ ἀποτελέσματά της. Τὰ ὕποπτα πλοιάρια ἀντὶ ν' ἀκολουθήσουν τὴν κανονικήν γραμμὴν πρὸς τοὺς τουρκικοὺς καὶ βουλγαρικοὺς λιμένας, διὰ τοὺς ὁποίους τὰ δηλωτικά των ἐνεφάνιζον ὅτι προωρίζοντο τὰ φορτία των, παρεξέκλινον ταύτης τραπέντα ἄλλα μὲν πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας ἄλλα δὲ πρὸς τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Σάμον τὴν ὁποίαν καὶ παρέπλεον ἐπὶ ἡμέρας ὅλας.

Ἡ ὑπηρεσία διώξεως λαθρεμπορίου τηρουμένη διαρκῶς ἐνήμερος τοῦ πλοῦ τῶν ὑπόπτων πλοίων ἀντελήφθη ὅτι ταῦτα δὲν εἶχον ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ εὕρουν εὐκαιρίαν νὰ ἀποβιβάσουν ἀνενοχλήτως τὰ εἴδη των εἰς ἐρήμους ἀκτάς. Κατόπιν τούτου διέταξε τὰ καταδιωκτικὰ νὰ τὰ συλλάβουν καὶ νὰ τὰ ὁδηγήσουν εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας.

Οἱ κυβερνῆται τῶν καταδιωκτικῶν συμμορφούμενοι πρὸς τὴν διαταγὴν συνέλαβον ἀμέσως δύο ἐξ αὐτῶν τῶν λοιπῶν προλαβόντων νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ χωρικὰ τουρκικὰ ὕδατα ὅπου τὰ ἑλληνικὰ καταδιωκτικὰ δὲν ἠδύναντο νὰ εἰσέλθουν.

Τὰ συλληφθέντα ὡδηγήθησαν εἰς τὴν Χίον ὅπου γενομένης ἐρεύνης ἀνευρέθησαν ἐπ' αὐτῶν 3 περίπου χιλιάδες χιλιόγραμμα σιγαροχάρτου ἰταλικῆς προελεύσεως, μεγάλη ποσότης παιγνιοχάρτων καὶ χιλιάδες ὅλαι δέσμαι παιγνιοχάρτων καθὼς καὶ εἴδη πολυτελείας μεγάλης ἀξίας. Ἐπὶ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν ἐπέβαινεν ὡς κυβερνήτης ὁ περίφημος λαθρέμπορος Ρουσὸ ὅστις κατεδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου δι' ὀφειλὴν 1 1)2 ἑκατομμυρίου δραχμῶν προερχομένην ἐκ προστίμων ἐπιβληθέντων εἰς αὐτὸν διὰ προηγουμένας λαθρεμπορικὰς πράξεις.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ

Οἱ συλληφθέντες ὑποδιθέντες εἰς ἀνάκρισιν ἐδήλωσαν ὅτι τὰ μεταφερόμενα εἴδη προωρίζοντο διὰ Βουλγαρίαν, ἐσκόπουν ὅμως νὰ τὰ ἐξαγάγουν εἰς τὰς Μικρασιατικὰς ἀκτάς, «ἐπειδὴ ἐφοβήθησαν, ὅπως εἶπον, νὰ διαπλεύσουν τὴν Μαύρην Θάλασσαν μὲ τὸν παλησκαιρόν αὐτόν.»

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν εἰδοποιῆσαν τότε τὴν τουρκικὴν πρεσβείαν μέσῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ δὲ Τοῦρκος πρέσβυς παρεκάλεσε νὰ κατασχεθοῦν τὰ φορτία. Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συλλήψεως, μεταξὺ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἤρχισαν διεξαγόμεναι συνεννοήσεις διὰ τὴν λῆψιν κοινῶν μέτρων ὑπὸ τῶν δύο κρατῶν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ λαθρεμπορίου. Αἱ συνεννοήσεις, εὐοδοῦνται κατ' ἀρχήν, περιστρέφονται ἤδη εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν καθορισμὸν τῶν κοινῶν μέτρων, δεν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τὰ καταδιωκτικὰ πλοιάρια τῶν δύο κρατῶν νὰ εἰσέρχωνται, ὁσάκις καταδιώκουν λαθρεμπορικά, εἰς τὰ χωρικὰ ὕδατα ἑκατέρου κράτους. Ἐπίσης θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὰ νὰ τὰ συλλαμβάνουν ἐντὸς τῆς αἰγιαλίτιδος ζώνης τῶν κρατῶν καὶ νὰ τὰ παραδίδουν εἰς τὸ κράτος τοῦ ὁποίου ἤθελον φέρει τὴν σημαίαν.

τισθῇ ἐπιτροπὴ ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἐξ ἑκάστου Κράτους.

Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι ἐπεσκέφθησαν καὶ τὴν Ἔκθεσιν τοῦ Τύπου ἡ ὁποία ἤνοιξεν ἀπὸ τῆς χθὲς μεταφερθεῖσα ἐκ Θεσσαλονίκης.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα παρετέθη εἰς τὴν Τουρκικὴν πρεσβείαν τεῖον πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως. Παρέστησαν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, οἱ ξένοι πρεσβευταὶ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι.

ΚΡΙΘΗ ΔΙΑ ΣΠΟΡΑΝ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑταιρεία «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ» ἔχει εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων κριθὴν πρὸς σπορὰν [illegible] διὰ ζυθοποιΐαν.

Παρακαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας, Λεωφ. Συγγροῦ 53, διὰ παροχὴν περισσοτέρων πληροφοριῶν.

(Ἡ Διεύθυνσις τῆς Α. Ε. «ΚΑΡΟΛΟΣ ΦΙΞ»)

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΜΑΝΔΟΛΙΝΑΤΑ
ΘΙΑΣΟΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΝ 1900
Ὁδὸς Καραγεώργη 9. Τηλ. 62-20. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν. Ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν.
ΕΣΠΕΡΙΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΚΙΘΑΡΑΣ - ΜΑΝΔΟΛΙΝΟΥ
μὲ ἐλάχιστα λα[illegible] δίδακτρα χάριν τῶν φοιτητῶν, ὑπαλλήλων κτλ. κτλ.

Τὸ κατάστημα γυναικείων πίλων ΕΥΝΟΜΙΑΣ ΣΑΡΡΗ μετεφέρθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος ἐπὶ τῆς Πλατείας Μητροπόλεως (Ντέπος 4α).

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
[illegible] ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΟΝ Κλειστόν, 4 θυρῶν, 5 θέσεων
Α. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ & ΑΔ. ΑΠΕΤΙΑΝ
Πατησίων 15. Ἀθλητικὰ εἴδη

ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΕΙΔΗ
(Ἀγγλικὰ Ποδήλατα μὲ δόσεις)
Σ. Κ. ΣΥΜΕΩΝΟΓΛΟΥ
Πειραιῶς 1, Ἀθῆναι

ΔΩΜΑΤΙΟΝ ἐπιπλωμένον, εὐήλιον καὶ ἠλεκτροφώτιστον παραχωρεῖ κυρία μόνη εἰς δεσποινίδα ἢ κύριον μετὰ ἢ ἄνευ τροφῆς. Σάμου 32α, 9—12 π. μ.

ΒΟΛΓΑΣ
(Κάτωθεν Θεάτρου Κοτοπούλη)
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΠΑΡ - ΡΕΣΤΩΡΑΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΡΩΣΣΙΚΗ ὑπὸ τὸ περίφημον ΑΚΟΡΔΕΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΖΟΥΜΠΕΝΚΟ

Τὸ Ἐμπορορραφεῖον Λέων Σουλογλῶν ΜΕΤΕΦΕΡΘΗ Λεωφόρος Πανεπιστημίου 36 (Παραπλεύρως «IDEAL»)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Α. Ε.
Ἡ Τράπεζα Χίου φέρει εἰς γνῶσιν τῆς πελατείας αὐτῆς ὅτι, κοινῇ ἀποφάσει τῶν Τραπεζῶν, καθορίζονται οἱ ὅροι τῶν παρ' αὐτῇ καταθέσεων εἰς Δραχμὰς καὶ Ξένα Νομίσματα ἀπὸ τῆς 15ης Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. κατ' ἀνώτατον ὅριον ὡς ἀκολούθως :
Ταμιευτηρίου 4 3)4 %
Καταθέσεις ὄψεως 3 1)2 %
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἓξ μηνῶν 4 1)2 %
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἑνὸς ἔτους 4 3)4 %
Καταθέσεις ἐπὶ προθεσμίᾳ δύο ἐτῶν 5 %

Η ΑΝΤΙΠΛΑΣΜΩΔΙΚΗ
θεραπεύει ἐντὸς 8 ἡμερῶν
τοὺς ΕΛΩΔΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΥΣ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΤΑ ΠΙΚΡΟΧΟΛΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ

ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ "ΧΡΟΝΟΥ,,

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ «Χρόνος» δημοσιεύων πληροφορίας ἐκ Ρώμης τονίζει ἰδιαιτέρως τὰ πικρόχολα σχόλια τοῦ Ἰταλικοῦ Τύπου σχετικῶς μὲ τὴν ἐν Ἀθήναις Παμβαλκανικὴν Διάσκεψιν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας ἡ πρότασις τοῦ Γιουγκοσλαύου ἀντιπροσώπου περὶ ἀπαγορεύσεως τῶν ἰδιαιτέρων δεσμῶν οἱουδήποτε Βαλκανικοῦ κράτους μετὰ μὴ Βαλκανικοῦ τοιούτου καταγγέλλεται ὑπὸ τοῦ Φασιστικοῦ Τύπου ὡς ἀποσκοποῦσα νὰ διαταράξῃ τὰς ἰταλοαλβανικὰς σχέσεις.

Ὁ Ἰταλικὸς Τύπος σχολιάζων ἐξ ἄλλου τὸ σχετικὸν μὲ τὴν Διάσκεψιν τῶν Ἀθηνῶν ἄρθρον τοῦ «Χρόνου» ἐξάγει τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Γαλλία βλέπει τὴν Διάσκεψιν ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῶν περὶ ἡγεμονίας σχεδίων της.

Ἐκ παραλλήλου ὁ Φασιστικὸς Τύπος ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ συνεδρίου τῶν Σλαύων ἰατρῶν κατὰ τὸ ὁποῖον ἐτονίσθη ἡ σλαυϊκότης τῆς Ἀδριατικῆς ἡ ὁποία κατὰ τὸν Φασιστικὸν Τύπον θὰ παραμείνῃ πάντοτε ὑπὸ τὸν ἰταλικὸν ἔλεγχον.

ΣΧΟΛΙΑ ΙΤΑΛΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΡΩΜΗ, 10. (Τηλεγραφικῶς). — Ἡ Φασιστικὴ ἐφημερὶς «Τέβερε», γράφουσα ἐπὶ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν, χαρακτηρίζει αὐτὴν ὡς ἐλάχιστα λογικήν.

«Νοητὴ —προσθέτει— θὰ ἦτο μία ὁμοσπονδία, ἡ ὁποία θὰ ἐτερμάτιζε τὴν καταδυνάστευσιν τῶν μειονοτήτων. Ἐὰν ὑπάρχῃ εἰλικρινὲς πνεῦμα συνεργασίας, πρέπει ν' ἀπελευθερωθῇ τὸ ἓν ἑκατομμύριον τῶν Ἀλβανῶν, οἱ ὁποῖοι σήμερον ἀποθνήσκουν ὑπὸ τὸν σερβικὸν ζυγόν, καὶ ν' αὐτονομηθῇ ἡ Μακεδονία. Ἀλλ' οἱ ἀπόστολοι τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας ἀποβλέπουν εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος μὲ ὅλας τὰς ἀδικίας του. Ἡ εἰρηνόφιλος φρασεολογία χρησιμοποιεῖται διὰ τὸ μασκάρευμα τῶν σκοπῶν τῆς διατηρήσεως τῶν σημερινῶν ἡγεμονικῶν θέσεων διαφόρων Βαλκανικῶν κρατῶν».

Ἡ «Τριμπούνα», σχολιάζουσα τὴν πρότασιν τοῦ Νοτιοσλαύου ἀντιπροσώπου τὴν σχετικὴν πρὸς τὰς ἰταλοαλβανικὰς σχέσεις, τονίζει ὅτι ἡ Ἰταλία εἶνε μία Μεγάλη Δύναμις, δοθείσης δὲ τῆς ἀποστολῆς, τὴν ὁποίαν ἔταξεν εἰς ἑαυτήν, δικαιοῦται καὶ θέλει νὰ εὑρίσκεται παροῦσα πανταχοῦ, ὅπου ἔχει συμφέροντα. Πλὴν τούτου, ἡ ἰταλοαλβανικὴ φιλία δὲν ἐπιδιώκει περιπετείας. Ἐν τέλει δέ, ἡ Νοτιοσλαυΐα, ἡ ὁποία συμβουλεύει εἰς ἄλλους Βαλκανικοὺς νὰ μὴ προσκολλῶνται εἰς ξένας Δυνάμεις, συνδέεται στενῶς μὲ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ ἐφημερὶς «Τζιορνάλε ντ' Ἰτάλια» ἐρωτᾷ ἐὰν ἡ Νοτιοσλαυΐα προτίθεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν συμμαχίαν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Τσεχοσλοβακίας. Ἡ νοτιοσλαυϊκὴ πρότασις —γράφει— περὶ μὴ προσκολλήσεως τῶν Βαλκανικῶν εἰς ξένας συμμαχίας εἶνε ἀνάγκη νὰ διευκρινισθῇ.

ΠΩΣ ΕΣΧΗΜΑΤΙΣΘΗ Η ΝΕΑ ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΒΙΩΣΙΜΟΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). —Ὁ Βασιλεὺς ἐνέκρινε τὸν κατάλογον τῶν νέων ὑπουργῶν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν Μιρονέσκο, Ἐσωτερικῶν Μιχαλάκε, Δικαιοσύνης Γιούνιαν, Οἰκονομικῶν Πόποβιτς, Γεωργίας Ματζεάρου, Βιομηχανίας Μανοϊλέσκο, Ἐργασίας Χατσέγκου, Παιδείας Κοστακέσκου. Ὁ Τύπος δὲν δύναται νὰ ἐξηγήσῃ τὴν μὴ συμμετοχὴν εἰς τὴν νέαν κυβέρνησιν τοῦ κ. Βάιντα. Ὁ κ. Μιχαλάκε ἐδέχθη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν διότι ἔχει ἀναλάβει τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος. Ἐπειδὴ ἡ νέα Κυβέρνησις ἀνέλαβε νὰ συνεχίσῃ τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως Μανίου, ἡ «Βιϊτόρουλ» πιστεύει ὅτι ὁ βίος της θὰ εἶναι βραχύς, διότι τὸ Κράτος ἔχει ἀνάγκην πραγματικῆς μεταβολῆς τῶν πολιτικῶν μεθόδων.

ΤΗΝ 25ΗΝ ΤΡ. Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΧΩΡΕΙ ΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΝ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ τουρκικὸς Τύπος φρονεῖ ὅτι μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Ἀθήνας προσχεδίου περὶ ἑλληνοτουρκικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀναχωρήσῃ δι' Ἄγκυραν.

Ἡ «Μιλλιέτ», ἀρθρογραφοῦσα, ἐξαίρει τὴν βαλκανικὴν διάσκεψιν ὡς τὴν πρώτην ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν βαλκανικῶν χωρῶν.

Κατὰ νυκτερινὰς πληροφορίας, τὸ ταξείδιον τῶν κ. κ. Βενιζέλου καὶ Μιχαλακοπούλου εἰς Ἄγκυραν ὡρίσθη διὰ τὴν 25ην τρέχοντος. Μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ συμφωνία ἐπὶ τῶν ὑπὸ διαπραγμάτευσιν συνθηκῶν ἐμπορικῆς, προξενικῆς καὶ ἐγκαταστάσεως καὶ αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπογραφοῦν ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὴν τουρκικὴν πρωτεύουσαν.

Καθ' ἣν περίπτωσιν δὲν ἤθελεν ἐπέλθει συμφωνία διὰ τὴν σύναψιν τῶν ἀνωτέρω συμβάσεων, τὸ ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου, τονίζεται, δὲν πρόκειται ν' ἀναβληθῇ.

Η ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ "Ρ-101,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Ἡ κηδεία τῶν θυμάτων τοῦ πηδαλιουχουμένου «Ρ.101» ἐγένετο σήμερον. Παρίσταντο ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπλοΐας κ. Μπάλμπο καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς γαλλικῆς Ἀεροπορίας κ. Εὐνάκ. Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μακντόναλντ εἶναι ἀπαρηγόρητος διὰ τὸν θάνατον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἀεροπλοΐας λόρδου Θόμψων, ὅστις ἐπρόκειτο νὰ νυμφευθῇ προσεχῶς τὴν θυγατέρα του.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος).—Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν κηδείαν ὥρας, ὁ καθεδρικὸς ναὸς τοῦ Ἁγίου Παύλου εἶχε περικυκλωθῇ ὑπὸ συμπαγοῦς μάζης θεατῶν, τὰ καθίσματα τὰ προωρισμένα διὰ τὸ κοινὸν εἶχον καταληφθῇ καὶ ἐπὶ 1½ ὥραν δὲν ἔβλεπέ τις ἄλλο τι παρὰ μίαν συνεχῆ παρέλασιν τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀεροπλοΐας, τῶν τιτλούχων τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τῶν ὑπουργῶν τῶν Κτήσεων, τῶν Ἰνδῶν πριγκήπων. Τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἀκριβῶς ὁ κλῆρος ἐδεξιώθη τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας εἰς τὴν κυρίαν εἴσοδον τοῦ ναοῦ καὶ ὅταν ὁ πρίγκηψ κατέλαβε τὴν θέσιν του, ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἠγέρθησαν καὶ ἔψαλλον τὸν ἐθνικὸν ὕμνον. Πρὸ τῆς ἐπικηδείου ἀκολουθίας, ἡ μουσικὴ ἀνέκρουσε διάφορα πένθιμα ἐμβατήρια, ἐνῷ μία συγκινητικὴ σκηνὴ ἔλαβε χώραν ὅταν συνοδεία πενθηφορουσῶν γυναικῶν, συγγενῶν τῶν θυμάτων, εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναόν. Ἡ ἐπικήδειος ἀκολουθία ἐψάλη ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως τῶν παρισταμένων. Ἐπίσης συγχρόνως εἰς τὸν καθολικὸν καθεδρικὸν ναὸν τοῦ Οὐεστμίνστερ ἐψάλλετο ἐπιμνημόσυνος δέησις, εἰς ἣν παρίσταντο περὶ τὰς 3.000 πιστῶν. Ὁ μέγας καθολικὸς ναὸς ἦτο ὑπερπλήρης.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΚΑΙ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΑΧΜΕΤ ΖΩΓΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Τιράνων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τοῦ Ἀχμὲτ Ζώγου ἀφίκοντο ἐκεῖ πεντήκοντα πέντε ἰταλικὰ ἀεροπλάνα, ἑνὸς δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπέβαινε καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἀεροπορικοῦ ὑπουργείου, κομίσας πρὸς τὸν Ἀλβανὸν Βασιλέα αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ κ. Μουσσολίνι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΑΠΑΛΛΑΣΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΤΕΛΟΥΣ ΕΙΔΗ ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἐγένετο χθὲς τὴν ἑσπέραν ἁρμοδίως ἡ κάτωθι ἐπίσημος ἀνακοίνωσις περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου περὶ εἰσαγωγικοῦ τέλους.

1) Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα εἴδη ἐφ' ὅσον εἶνε τῆς ἀτομικῆς χρήσεως τῶν ἐπιβατῶν καὶ ὁδοιπόρων.

α΄) Τὰ ἀτομικῆς χρήσεως μεταχειρισμένα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ, καθαριότητος, σκεύη καὶ ἐργαλεῖα οἷον αἱ διόπτραι, αἱ φωτογραφικαὶ μηχαναί, τὰ γραμμόφωνα καὶ οἱ δίσκοι φωνογράφου μέχρι 15, τὰ κυνηγετικὰ ὅπλα, τὰ ποδήλατα, ἁμάξια παίδων, μουσικὰ ὄργανα (ἐξαιρέσει τῶν πιάνων, πιανολῶν, ἁρμονίων), καὶ ἄλλα ἀνάλογα εἴδη.

β΄) Τὰ μεταχειρισμένα ἔπιπλα καὶ εἴδη ἐπιπλώσεων τὰ συνοδευόμενα ὑπὸ ἐπιβάτου ἢ κομιζόμενα ἐντὸς τριμήνου ἀφ' ἧς ἀφίχθη ἐφ' ὅσον εἶνε τῆς ἐγκαταστάσεως καὶ χρήσεως αὐτοῦ συνοδεύονται δὲ ὑπὸ προξενικοῦ πιστοποιητικοῦ βεβαιοῦντος τοῦτο.

γ΄) Τὰ καινουργῆ εἴδη ἐνδυμασιῶν, στολισμοῦ ἢ καθαριότητος ἢ καὶ τρόφιμα ἐφ' ὅσον εἶνε πρὸς ἀτομικὴν χρῆσιν ἀναλόγως τῆς κοινωνικῆς θέσεως τοῦ ἐπιβάτου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξειδευόντων μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ εἰς μικρὰς ποσότητας, οἷον γλυκίσματα καὶ ζαχαρωτὰ μέχρι 3 κιλῶν, ἓν ἢ δύο φιαλίδια ἀρωμάτων, ἓν τεμάχιον ὑφάσματος διὰ μίαν ἐνδυμασίαν, ἓν ζεῦγος χειρόκτια, ἓν ζεῦγος ἐμβάδων, εἷς ἢ δύο πῖλοι, δύο ἕως τρία ἀθύρματα καὶ παιγνίδια παίδων.

Ἡ εἰσαγωγὴ εἰδῶν μονοπωλίου καὶ ἄλλων ἀπηγορευμένων εἰδῶν ἀπαγορεύεται ἀπολύτως.

2) Ἀπαλλάσσονται τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους τὰ πρὸς χρῆσιν τῶν πληρωμάτων πλοίων τὰ μεθ' ἑαυτῶν φερόμενα εἴδη ἐνδυμασίας, στολισμοῦ, ἢ καθαριότητος ἐφ' ὅσον εἶνε μεταχειρισμένα καὶ τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως τῶν κομιστῶν.

Τὸ διάταγμα συνετάχθη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς κ. Ν. Σολανάκη.

Η ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗ ΤΩΝ ΟΣΤΩΝ ΤΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ ΕΙΣ ΤΡΙΠΟΛΙΝ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἀνατολὴ τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος ἐχαιρετίσθη μὲ 21 κανονιοβολισμούς. Ὁλόκληρος ἡ πόλις διατελεῖ ἐν πατριωτικῷ συναγερμῷ ἀναμένουσα τὴν ἄφιξιν τῶν ὀστῶν τοῦ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη. Ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν καὶ αἱ φιλαρμονικαὶ Ναυπλίου καὶ Τριπόλεως περιέρχονται τὰς ὁδοὺς μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τμήματα στρατοῦ καὶ τοὺς προσκόπους. Οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἠχοῦν χαρμοσύνως.

Ἡ ὑποδοχὴ τῆς ἁμαξοστοιχίας τῆς μεταφερούσης τὴν λάρνακα εἰς τὸ Ἄργος ἦτο συγκινητική. Ἡ πόλις μας πανηγυρίζει σημαιοστόλιστος. Εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐψάλη τρισάγιον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων καὶ πλήθους κόσμου.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΡΑΣΤ ΠΡΟΣ ΕΝΙΣΧΥΣΙΝ ΤΗΣ ΤΑΠΗΤΟΥΡΓΙΑΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταπητουργικοῦ Ὀργανισμοῦ συνεζητήθη ἡ σύστασις μεγάλου τράστ πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ταπητουργίας ἐν Ἑλλάδι. Καθ' ἃ μᾶς ἀνεκοινώθη, εἰς τὸ τράστ θὰ λάβουν μέρος ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα, ὁ Αὐτόνομος Ταπητουργικὸς Ὀργανισμὸς καὶ οἱ ταπητουργοί. Τὸ τράστ θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἀγορὰν τοῦ ὑπάρχοντος ἐν Ἑλλάδι στὸκ ταπήτων, ἀξίας συνολικῆς 60000 λιρῶν στερλινῶν καὶ τὴν ἐκποίησιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ λογαριασμὸν τῶν ταπητουργῶν, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ ὑποστοῦν τὰς τυχὸν ζημίας ἢ θὰ ἀπολαύσουν τὰ κέρδη. Ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ ἐν λόγῳ τράστ θὰ ὠφεληθοῦν οἱ ταπητουργοί, διότι θὰ τοῖς προκαταβληθῇ τὸ ἀντίτιμον τῶν ταπήτων καὶ θὰ δυνηθοῦν νὰ συνεχίσουν τὰς ἐργασίας των.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ

ΠΩΣ Θ' ΑΠΟΒΟΥΝ ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΣ ΚΡΙΚΟΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΕΝ ΤΗ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΞΕΝΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

Εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Πάλας» παρετέθη χθὲς τὴν νύκτα τὸ προαγγελθὲν ἐπίσημον γεῦμα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως.

Παρεκάθησαν εἰς αὐτό, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὰ ἐνταῦθα παρόντα μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τὰ μέλη τῆς Διασκέψεως, οἱ Δήμαρχοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος ἤγειρε τὴν κάτωθι πρόποσιν:

«Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω ἁπλῶς τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τὰ συγχαρητήριά μου πρὸς ὅλους ὅσοι συνετέλεσαν νὰ μᾶς δώσουν ἀπόψε τὸ ὡραῖον τοῦτο θέαμα. Πρὸς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης πρῶτον καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν κ. Λαφονταίν, πρὸς τὸν ἀγαπητόν μου φίλον κ. Παπαναστασίου κατόπιν, ὅστις ἐπέμεινε καὶ ἐπέτυχεν ἵνα ἡ Διάσκεψις συνέλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ πρὸς ὅλους ὑμᾶς, κυρίαι καὶ κύριοι, οἵτινες εὐηρεστήθητε νὰ τιμήσετε τὴν πόλιν μας.

»Ἡ Βαλκανικὴ Διάσκεψις ἀποτελεῖ γεγονὸς ἱστορικὸν καὶ ἀνήκει τιμὴ εἰς πάντας τοὺς ἐργασθέντας διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν της παρὰ τὰ ἐμπόδια ἅτινα εἶχον ἐμφανισθῇ. Εἶναι μία ἐνθάρρυνσις τὸ νὰ βλέπωμεν τὸ θέαμα τῆς εὐτυχίας τὸ ὁποῖον μᾶς παρουσιάζεται ἀπόψε. Εἶναι μία γλυκεῖα ὑπόσχεσις.

»Νέα περίοδος μονίμου εἰρήνης διαδέχεται αἰῶνας συγκρούσεων καὶ σφαγῶν αἵτινες ἔφερον τὴν δυστυχίαν εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Δὲν θέλω νὰ ἐκφωνήσω λόγον, διότι εἰς τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν ἔχομεν μείνει σύμφωνοι ὅτι αἱ παραδόσεις καὶ αἱ συνήθειαι ἡμῶν θὰ μείνουν σεβασταί. Ἔχομεν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, ἕνα ρητὸν ὅτι: «ἀρχηγοῦ παρόντος πᾶσα ἀρχὴ παυσάτω». Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. Βενιζέλος, εἶνε παρὼν καὶ θὰ σᾶς διερμηνεύσῃ ὄχι μόνον τὰ προσωπικά του αἰσθήματα ἀλλὰ καὶ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁλοκλήρου».

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὑψῶν τὸ κύπελλον εἶπεν ἀμέσως τὰ ἑξῆς:

«Τί νὰ εἴπω ἔπειτα ἀπὸ τόσα ὡραῖα λόγια. Ἀλλ' ἀφοῦ μὲ ἐκαλέσατε θὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις διὰ τὰς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν.

«Εἶχα ἀπατηθῇ πρὸς στιγμὴν καὶ εἶχα φοβηθῇ, ἀλλ' εἶμαι εὐτυχὴς διὰ τὸ ἀποτέλεσμα καὶ αἰσιόδοξος διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν ἰδέαν τῆς βαλκανικῆς συνεννοήσεως. Θὰ σκεφθοῦν ἴσως μερικοὶ τὴν ἡλικίαν μου καὶ τὰ χιόνια τὰ ὁποῖα ἔχω εἰς τὰ μαλλιά μου. Σᾶς λέγω ὅμως ὅτι εἰλικρινῶς πιστεύω εἰς ὅ,τι εἶπα καὶ ὅτι παρὰ τὰ χιόνια τῶν μαλλιῶν μου ἔχω καρδιὰν νεανικὴν καὶ ὅποια ἰδέα πιστεύω, τὴν ἔχω μέσα στὴν καρδιά μου. Καὶ ποία ἠμπορεῖ νὰ εἶναι καλυτέρα ἰδέα, ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως. Ἀλλὰ λόγῳ τῆς ἡλικίας μου ἔχω καὶ τὴν πεῖραν, ἡ ὁποία μὲ ὠθεῖ νὰ σᾶς εἴπω ὅτι αἱ ὡραῖαι ἰδέαι δὲν πραγματοποιοῦνται μὲ ἕνα μόνον πήδημα. Πρὸ 17 ἐτῶν εἶχα πιστεύει εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Βαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας. Ἐνόμισα ὅτι ἦτο δυνατὸν αὐτὴ νὰ εἰσέλθῃ εἰς ὁδὸν πρακτικῆς πολιτικῆς. Ἀλλ' ἔσφαλα τότε. Ὁ δεύτερος Βαλκανικὸς πόλεμος ἀπέδειξεν ὅτι ἡ ἰδέα ἦτο ἀπραγματοποίητος. Ἐπηκολούθησεν ὁ μεγάλος πόλεμος. Πόνος, καταστροφή, κῦμα συμφορᾶς, ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ δεινὰ ἔφεραν τὴν ἀντίδρασιν. Θὰ ἐξακολουθήσῃ, διηρωτῶντο οἱ λαοί, ἡ τακτικὴ αὐτή, τῆς ὁποίας τ' ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ἡ πλήρης καταστροφή μας; Τότε ἐνεφανίσθη ἡ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως.

»Ἤδη χάρις εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον τῆς Εἰρήνης καὶ τὸν παλαιόν μου καὶ λίαν συμπαθῆ φίλον κ. Παπαναστασίου — τὸν ὁποῖον σᾶς «καταγγέλλω» ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ διὰ τὴν ἐπιμονήν του, διότι ὅταν βάλῃ κάτι εἰς τὸ κεφάλι του ἐννοεῖ νὰ τὸ πραγματοποιήσῃ — ἡ ἰδέα αὐτὴ τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως εἰσῆλθεν εἰς τὴν ὁδὸν πρακτικῆς ἐφαρμογῆς.

»Ἡ σύγκλησις τῆς Α΄ Βαλκανικῆς Διασκέψεως καὶ τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν της δὲν δημιουργοῦν ἁπλῆν ἐλπίδα, ἀλλὰ πεποίθησιν ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ὀνείρου. Μόνον τὸ γεγονὸς ὅτι συνήλθατε ἐνταῦθα ἀντιπρόσωποι ἐξ Κρατῶν, ὅτι ἠρευνήσατε τὸ ἔδαφος μὲ ἀπολύτως καλὴν πίστιν, ὅτι ἐγνωρισθήκατε τόσοι ἀντιπρόσωποι ξένων λαῶν μεταξύ σας, δύναται νὰ μᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν πεποίθησιν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς καλὴν ὁδόν. Μὲ τὰ κράτη συμβαίνει ὅ,τι καὶ μὲ τὰ ἄτομα. Ὅσον περισσότερον γνωρίζονται τόσον περισσότερον ἐκτιμῶνται. Καὶ μόνον αὐτὸ ἐὰν ἦτο τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῆς Διασκέψεως θὰ ἦτο μέγα. Ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Ἐὰν ἔλθωμεν εἰς τὸ πρακτικὸν ἐπίπεδον ὀφείλομεν βέβαια νὰ εἴπωμεν καθαρὰ ὅτι δὲν παραγνωρίζομεν τὰς δυσχερείας, ποὺ ὑφίστανται ἀκόμη. Μία ἀπὸ τὰς δυσχερείας αὐτάς, παρ' ὀλίγον νὰ ματαιώσῃ αὐτὴν τὴν σύγκλησιν τῆς Διασκέψεως. Πρόκειται περὶ τοῦ ζητήματος τῶν μειονοτήτων. Ἐν τούτοις καὶ τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ ἐπραγματεύθητε κατὰ τρόπον τόσον ἐπιτυχῆ ὥστε νὰ μείνουν πάντες ἱκανοποιημένοι. Καὶ αἰσθάνομαι ἰδιαιτέρως τὴν ἀνάγκην ὅπως συγχαρῶ τὸν ἀπόντα ἤδη ἀρχηγὸν τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Κύρωφ, ὅστις ἀριστεχνικώτατα ἐχειρίσθη τὸ ζήτημα. Θὰ ἦτο χίμαιρα νὰ πιστεύωμεν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἕνωσις τῶν Βαλκανίων πρὶν ἐπιλυθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα καὶ ἰδίᾳ τῶν μειονοτήτων.

»Ὅταν αἱ μειονότητες παύσουν νὰ εἶναι ἀφορμὴ γενικῶν διενέξεων, τότε ἡ ἐφαρμογὴ τῶν συνθηκῶν θὰ εἶνε πλήρης. Ὅταν δὲ ἡ μεταχείρισις τῶν μειονοτήτων γίνεται μετὰ μεγαλυτέρας δικαιοσύνης καὶ ἡ συμπεριφορὰ αὐτῶν θὰ εἶναι νομιμοφρονεστέρα.

»Καὶ ὅταν φθάσωμεν εἰς τὴν ἕνωσιν θὰ διαπιστώσωμεν ὅτι αἱ μειονότητες δὲν εἶνε στοιχεῖον διχονοιῶν, ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερον ἔρεισμα διὰ τὴν βαλκανικὴν ἀλληλεγγύην.

»Προπίνω εἰς ὑγείαν τῶν ἀρχηγῶν τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν, τῶν λαῶν, ὑπὲρ τῆς καλυτέρας καὶ στενωτέρας γνωριμίας των καὶ εἰς ὑγείαν σας, κυρίαι καὶ κύριοι».

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

Μετὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὡμίλησεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀλβανικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Ἀχμὲτ Κόνιτσα, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν θερμὴν φιλοξενίαν τῆς ὁποίας ἔτυχον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως εἰς Ἀθήνας.

«Κατεβάλαμεν πάντες, εἶπεν, ὅλας τὰς προσπαθείας διὰ νὰ θέσωμεν τὸν πρῶτον λίθον τοῦ οἰκοδομήματος τῆς προσεγγίσεως τῶν λαῶν μας. Διὰ νὰ ὑψώσωμεν τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἔχομεν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας ὅλων τῶν καλῶν θελήσεων καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Ἀλβανία θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμεύσουν ὡς ὁδηγὸς καὶ παράδειγμα διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν βαλκανικῶν λαῶν, ἐὰν ἐδίδετο ἡ ἀναγκαία ὤθησις.

»Μοῦ εἶνε δύσκολον ν' ἀνεύρω εἰς τὸν λαβύρινθον τῆς ἱστορίας ἐὰν εἴμεθα ἀδελφοὶ ἢ πρῶτοι ἐξάδελφοι, βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ὑπάρχει κάτι τὸ ὁποῖον προσεγγίζει τοὺς δύο λαούς. Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἀλβανικοῦ λαοῦ ὑψῶ τὸ ποτήριον εἰς ὑγείαν τοῦ προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγεύων τῆς Βουλγαρικῆς ἀντιπροσωπείας κ. Σακίζωφ, τονίσας ὅτι ἡ τιμὴ τῆς συγκλήσεως τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἀνήκει εἰς τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν ταύτης. Ἐξῆρε τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις προσεχώρησεν ὁλοψύχως εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς Βαλκανικῆς Ἑνώσεως καὶ ἐτόνισεν ὅτι διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἰδέας ταύτης πρέπει ν' ἀσκηθῇ ἐφεξῆς πρακτικωτέρα πολιτική.

Περαιτέρω εἶπεν ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Βενιζέλου, καθ' ἣν ἡ Βαλκανικὴ Ἕνωσις δὲν θὰ γίνῃ παρὰ βαθμηδὸν καὶ ἀφοῦ λυθῇ προηγουμένως τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων.

Καταλήγων προέπιεν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῆς εὐοδώσεως τοῦ ἔργου τῆς Διασκέψεως.

Ο ΡΟΥΜΑΝΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Ἀκολούθως ὑψώνει τὸ κύπελλον ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρουμανίας κ. Πέλλα, ὅστις πλέκει ἐν ἀρχῇ τὸ ἐγκώμιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀναφερόμενος ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῶν βαλκανικῶν λαῶν παρομοιάζει αὐτὴν πρὸς ἕνα ὠκεανὸν πλανῶν, ἐξ ὧν τοσάκις προεκλήθησαν πόλεμοι, ἀκριβῶς οἱ πόλεμοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τόσον ἐξύψωσαν τὴν ἀξίαν τῆς εἰρήνης. Ἀπὸ τότε, λέγει, ὁ ὁρίζων ηὐρύνθη ἀπροσμετρήτως εἰς τὴν συνείδησιν τῶν βαλκανικῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι κατενόησαν ὅτι εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν δυνάμεων των ὀφείλουν πρὸ παντὸς νὰ ἀναζητήσουν τὴν σωτηρίαν των καὶ ὅτι διὰ τῆς συνεργασίας των καὶ μόνον δύνανται νὰ κατοχυρώσουν τὴν ἀσφάλειάν των ἐν τῇ διεθνεῖ ζωῇ, τὴν οἰκονομικὴν των ἀνόρθωσιν καὶ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ πολιτισμοῦ των.

Ἐν τέλει τονίζει ὅτι ἡ ἰδέα τῆς ἀλληλεγγύης τῶν βαλκανικῶν λαῶν δὲν δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐθνῶν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τῶν γυναικῶν καὶ ἐπικαλεῖται τὴν ἐνίσχυσίν των διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ ἐνστίκτου τῆς εἰρήνης καὶ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πνεύματος τῆς προκλητικότητος μεταξὺ τῶν λαῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ δὲ ἀναφέρει τὸ ἔργον τῆς κυρίας Βενιζέλου.

Τελευτῶν λέγει ὅτι μία νέα ψυχὴ ἤρχισεν ἤδη νὰ πάλλῃ εἰς τὰ Βαλκάνια, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ὑψώνει τὸ κύπελλον, ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανίων καὶ τοῦ κόσμου ὅλου.

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Ὁ Τοῦρκος ἀντιπρόσωπος Χασὰν βέης, ὅστις τονίζει ἐν ἀρχῇ ὅτι ἡ τουρκικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐρχομένη εἰς Ἀθήνας, δὲν ἐγνώριζε παρὰ ἐλάχιστον μέρος τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ συντελεσθῇ, ὁμολογεῖ δὲ ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶχε προπαρασκευασθῇ σοφῶς.

«Δὲν δύναμαι ν' ἀμφιβάλλω, εἶπεν, ὅτι ἡ προπαρασκευὴ αὐτὴ ὑπῆρξεν ἔργον μιᾶς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἔθεσε τὴν ἰδέαν τῆς εἰρήνης, ὡς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῶν πολιτικῶν της ἐπιδιώξεων».

Λέγει περαιτέρω, ὅτι οἱονδήποτε ἀποτέλεσμα καὶ ἂν προέλθῃ ἐκ τῆς Διασκέψεως ὡς πρὸς τὴν προσέγγισιν τῶν βαλκανικῶν λαῶν, θὰ ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὸ εἰρηνικὸν, φιλικὸν καὶ συμφιλιωτικὸν πνεῦμα ὅπερ ἐμπνέει τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος.

«Βεβαιωθῆτε, λέγει, ὅτι τόσον εὐγενεῖς προθέσεις δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἔχουν ἰσχυρὰν ἀπήχησιν εἰς τὰς χώρας μας, ὅπου θὰ ἐνισχύσουν ἔτι πλέον τὰς ὑπαρχούσας εἰρηνιστικὰς τάσεις».

Βεβαιοῖ ἀκολούθως ὅτι ἐξ ὅσων ἀντελήφθησαν οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐτόνωσαν τὰς ἐλπίδας των διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ προγράμματος δι' ὃ ἦλθον ἐνταῦθα.

Ἐν τέλει ἐκφράζει τὴν χαράν του, διότι ὅλαι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἐπέδειξαν πραγματικὴν ἅμιλλαν διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ ἔργου τῆς Διασκέψεως καὶ προπίνει ὑπὲρ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ κλπ.

Ο ΣΕΡΒΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς ἀντιπροσωπείας κ. Γιοῦνιτς ηὐχαρίστησε τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον, τὸν ὁποῖον, εἶπεν, ἰδιαιτέρως ἐκτιμᾷ διὰ τὴν εἰλικρίνειάν του καὶ πρέπει—εἶπε—νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι ὅλοι ἠργάσθημεν πολὺ καλὰ διὰ τὴν εὐόδωσιν τοῦ σκοποῦ τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκομεν.

Τὰ καλὰ ἀποτελέσματα εἰς τὰ ὁποῖα ἀπελήξαμεν, ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι εἴχομεν ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν ἤμεθα ἁρμόδιοι νὰ λύσωμεν ὅλα τὰ ζητήματα. Δι' αὐτὸ περιωρίσθημεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ συνεννόησις ἦτο δυνατή.

Ἡ Διάσκεψις τῶν Ἀθηνῶν κατέδειξε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Βαλκανικῶν λαῶν ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἑνώσεως.

Τελευταῖος ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Εἰρήνης κ. Λαφονταίν.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΥΞΗΣΙΣ ΔΑΠΑΝΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν κατήρτισε τὸν προϋπολογισμόν του τῆς νέας χρήσεως 1931—32. Τὸ σύνολον τῶν πιστώσεών του τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων τῆς νέας χρήσεως ἀναβιβάζεται εἰς 625 περίπου ἑκατομμύρια. Ἤτοι τὸ ὑπουργεῖον ζητεῖ ἐπὶ πλέον τῶν πιστώσεων τῆς χρήσεως 1930—31 περίπου 73 ἑκατομμύρια. Τὰ ἔξοδα ταῦτα ἔχουν ὡς ἑξῆς: Τακτικὰ 605 περίπου ἑκατομμύρια, ἔναντι 535.700.000 τῆς χρήσεως 1930—31, ἤτοι ἐπὶ πλέον 69.300.000. Ἔκτακτα 20 ἑκατομ. ἔναντι 17 ἑκατομ. τῆς χρήσεως 1930—31, ἤτοι ἐπὶ πλέον 3 περίπου ἑκατομμύρια.

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν προέβη εἰς τὴν αὔξησιν ταύτην τῶν πιστώσεων, ἔχον ὑπ' ὄψει τὰς δημιουργουμένας καὶ συνεχῶς αὐξανομένας δαπάνας τῶν δύο σωμάτων ἀσφαλείας, χωροφυλακῆς καὶ Ἀστυνομίας Πόλεων.

Τὸ ὑπουργεῖον ἀποστέλει ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὸν προϋπολογισμόν του εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, ὅπως τύχῃ τῆς σχετικῆς ἐπεξεργασίας. Κατὰ παρασχεθείσας πληροφορίας, τὸ Γενικὸν Λογιστήριον θὰ προσαρμώσῃ αὐτὸν πρὸς τὴν γενικὴν κυβερνητικὴν γραμμὴν περὶ οἰκονομιῶν, περικόπτον πᾶσαν μὴ ἀπαραίτητον δαπάνην, ὥστε αἱ πιστώσεις αὐτοῦ νὰ μὴ ὑπερβοῦν τὰ τῆς χρήσεως 1930—31.

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρης ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ, 8.—Ἀδυνατῶ νὰ δεχθῶ ὅτι κυβέρνησις κοινοβουλευτικὴ θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς λέσχης τοῦ κόμματος Φιλελευθέρων ἐπιτρέπουσα εἰς τὸν γενικὸν διοικητὴν Μακεδονίας νὰ καταργήσῃ τὰς αἱρετὰς τοῦ λαοῦ ἀρχάς, ἀντικαθιστῶσα ταύτας διὰ φίλων της καὶ αἴρουσα οὕτω τελείως τὴν αὐτοδιοίκησιν.

Πάντως τῆς ὑγείας μου ἐπιτρεπούσης θὰ παρακολουθήσω τὰ γενόμενα καὶ θὰ ἐκτελέσω συμφώνως πρὸς τὰς γνωστὰς ἀντιλήψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος τὸ καθῆκον μου ἀπέναντι τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Π. Τσαλδάρης

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΔΑΝΕΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΩΝ ΥΠΟΝΟΜΩΝ

Εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὑπεβλήθησαν χθὲς προτάσεις παρὰ τῆς Ἀμερικανικῆς Τραπέζης Χάρμαν, διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῶν ἔργων τῶν ὑπονόμων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων.

Ἡ Τράπεζα αὐτὴ παρέχει εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δάνειον 15 ἕως 40 ἑκατομμυρίων δολλαρίων, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπονόμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης ἢ μόνον τῆς μιᾶς πόλεως. Τὸ δάνειον τοῦτο παρέχεται μὲ τόκον 6% καὶ μὲ τιμὴν ἐκδόσεως εἰς τὰ 85, ἀφίνεται δὲ νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι δύναται ἡ τιμὴ αὐτὴ ν' αὐξηθῇ ἐπὶ τὰ βελτίω διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον. Ὁ χρόνος τῆς ἀποσβέσεως καθορίζεται τριακονταετής. Συμφώνως μὲ τὴν πρότασιν, παρέχεται ἡ ἐλευθερία εἰς τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀρχίσῃ πληρώνουσα τὸ τοκοχρεωλύσιον τοῦ δανείου μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς συνάψεως τούτου. Οἱ κατὰ τὴν πενταετίαν ἐνδιάμεσοι τόκοι καὶ χρεωλύσια θὰ κεφαλαιοποιηθῶσιν εἰς τὸ ποσὸν τοῦ δανείου.

Ὡς πρὸς τὸ τεχνικὸν μέρος, προτείνεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν ἕνωσιν τῶν ἑλληνικῶν ἐργοληπτικῶν ἑταιριῶν, κατὰ τὸ σύστημα ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον προτείνει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα.

Αἱ προτάσεις αὗται θὰ μελετηθοῦν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐκ Τριπόλεως.

Β΄ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΟΥΓΚ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ διάφορα Γερμανικὰ Συνδικᾶτα ἀπέστειλαν πρὸς τὴν Γερμανικὴν κυβέρνησιν ψηφίσματα διὰ τῶν ὁποίων τονίζουν τὸ ἀδύνατον τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως ἄνευ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ σχεδίου Γιούγκ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Ἡ ἰδιαιτέρα ἐπιτροπὴ τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Γερμανικῆς Βιομηχανίας συνεζήτησε τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα περὶ ἐξυγιάνσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ἀπεδέχθη τὸ κάτωθι ψήφισμα: «Τὸ οἰκονομικὸν καὶ δημοσιονομικὸν πρόγραμμα τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον διάβημα διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς Γερμανίας καὶ διὰ τὴν προσαρμογὴν τῆς γερμανικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς εἰς τὴν κατάστασιν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν συνθηκῶν τῆς παγκοσμίου ἀγορᾶς, ὡς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐκ τῶν γερμανικῶν ἐπανορθώσεων καὶ ἐκ τῶν πεπλανημένων μέτρων τῶν ληφθέντων κατὰ τὸ παρελθόν. Τὸ κυβερνητικὸν πρόγραμμα δύναται νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην ἂν ἐκτελεσθῇ μετὰ δραστηριότητος καὶ ἂν ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ἐπιθυμοῦν ὁμοθύμως νὰ παρεμποδίσουν τὴν συνολικὴν κατάρρευσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας».

Η ΔΑΝΙΑ ΑΦΟΠΛΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΤΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Δανιμαρκίας ὑπεβλήθη νομοσχέδιον περὶ γενικῆς καταργήσεως τοῦ στρατοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ ἀντικαταστήσῃ ειδικὸν σῶμα ἐπιβλέψεως τῆς τάξεως. Οἱ βαθμοὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν συνταγματαρχῶν καταργοῦνται. Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν ἀντικαθίσταται ὑπὸ μικροῦ στολίσκου. Ἡ δύναμις τῶν ἀεροπλάνων περιορίζεται εἰς 12 μηχανήματα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Κοπεγχάγης, ὁ Δανὸς ὑπουργὸς τῆς Ἀμύνης ἀνέπτυξεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ σχέδιον αὐτοῦ περὶ ἀφοπλισμοῦ. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, ὁ δανικὸς στρατὸς θὰ καταργηθῇ καὶ θ' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ σώματος ἀσφαλείας, τοῦ ὁποίου οἱ ἀρχηγοὶ θ' ἀποκαλοῦνται ἀρχιεπιθεωρηταὶ καὶ ἐπιθεωρηταὶ ἀντὶ στρατηγῶν καὶ συνταγματαρχῶν. Τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν θ' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ κρατικοῦ ναυτικοῦ, ὅπερ θὰ περιλαμβάνῃ ὀλίγα μικρὰ ἀλιευτικὰ καταδρομικὰ καὶ δώδεκα ὑδροπλάνα. Ὁλόκληρος ὁ προϋπολογισμὸς τῆς ἀμύνης τῆς χώρας θὰ περιορισθῇ εἰς 82 ἑκατομμύρια κορώνας.

Η ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης ὁ βασιλεὺς ὑπέγραψε διάταγμα ὅπερ ἐπιτρέπει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἱσπανίας νὰ ἐξαγάγῃ χρυσὸν πρὸς ὑποστήριξιν τῆς τιμῆς τοῦ ἱσπανικοῦ νομίσματος. Ἡ κυβέρνησις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ τὴν Βουλὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον ἐπισπευδομένων τῶν ἐκλογῶν, ἔλαβε δὲ καὶ μέτρα τινὰ πρὸς πρόληψιν πάσης ζημίας τοῦ λαοῦ ἐκ τῶν κυκλοφορουσῶν ἀνησυχητικῶν εἰδήσεων. Μεταξὺ τῶν μέτρων τούτων εἶνε καὶ ἡ ἀπέλασις ἑνὸς Ἄγγλου καὶ ἑνὸς Ἀμερικανοῦ δημοσιογράφου οἵτινες ἀπέστειλαν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ψευδεῖς εἰδήσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων ὅπως καὶ περὶ τῶν ἀπεργιῶν. Ἐν τοσούτῳ αἱ ἀπεργίαι ἐπεκτείνονται εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Εἰς τὴν πόλιν Μαλάγα οἱ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται ἡνώθησαν μετὰ τῶν ἀπεργῶν, εἰς Βιτώρια δὲ ἐκηρύχθη γενικὴ ἀπεργία καὶ ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν ἀμέσως πεντήκοντα ἀρχηγοὺς τῶν ἐργατῶν.

ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΒΟΛΗΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Παρισίων ὅτι ἐκ τῶν γενομένων συζητήσεων κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν συνεδριάσεων τῆς συνελεύσεως τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος εἰς Γκρενόβλην, κατεδείχθη ὅτι οἱ ριζοσπάσται οἵτινες ἀποτελοῦν ἰσχυροτάτην ὁμάδα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς τὴν Γερουσίαν σκοποῦν, κατὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς, ν' ἀνατρέψουν τὴν κυβέρνησιν Ταρντιὲ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ σχηματισμοῦ ὑπουργείου δημοκρατικοῦ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Πουανκαρὲ ἢ τοῦ κ. Μπριὰν μὲ ὑπουργοὺς τοὺς κ. κ. Ἐριό, Δαλαδιὲ καὶ Σωτάν.

Ο ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΣΠΑΡΑΓΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΤΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρίου Ἰανεΐρου ὅτι ὁ ἐμφύλιος πόλεμος προσεγγίζει εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν αὐτοῦ φάσιν μὲ ἐπικειμένην μάχην μεταξὺ τῶν βορείων καὶ τῶν Νοτίων. Οἱ ἐπαναστάται βεβαιοῦν ὅτι ἔχουν ἐξοπλίσει 30.000 ἀνδρῶν εἰς τὰς τρεῖς μεσημβρινὰς Πολιτείας Θεάρα, Ἀλαγκόας καὶ Μαραγχάο. Ἀνατολικῶς τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου, εἰς τὴν ἐπαναστατημένην πολιτείαν τοῦ Νινασγκέρες, οἱ ὁμοσπονδιακοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι κατήγαγον σημαντικὰς ἐπιτυχίας, ἐκτοπίσαντες τοὺς ἐπαναστάτας ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν τῶν ἀγουσῶν πρὸς τὴν πόλιν. Συνεχίζεται ἡ στρατολογία ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀσύρματος). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μπουένος Ἄϋρες, οἱ Βραζιλιανοὶ ἐπαναστάται κατέλαβον τὴν πόλιν Λορένα εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Σὰν Πάολο διακόψαντες οὕτω τὰς σιδηροδρομικὰς συγκοινωνίας μεταξὺ Ρίου Ἰανεΐρου καὶ Σὰν Πάολο. Ὁ ἐπαναστάτης στρατηγὸς Κόστα κατέλαβε τὴν πόλιν Ζουρίτος εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Σὰν Πάολο, ὁ δὲ συνταγματάρχης Σαβόγια, ἐπὶ κεφαλῆς 10.000 ἐπαναστατῶν, προχωρεῖ εἰς τὴν πολιτείαν Βαχία. Ἐν γένει οἱ ἐπαναστάται κυριαρχοῦν τῆς καταστάσεως εἰς ὁλόκληρον τὴν Βραζιλίαν ἐκτὸς τῶν πολιτειῶν Ρίου Ἰανεΐρου, Σὰν Πάολο καὶ Ἀμαζόνας. Πλέον τοῦ ἡμίσεος τοῦ κυβερνητικοῦ στρατοῦ προσεχώρησεν εἰς τὸ κίνημα. Παρὰ τὸ διάταγμα περὶ γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, ὅπερ ἐξέδωκε τὸ Ρίον Ἰανεΐρον, οἱ πλεῖστοι τῶν ἐφέδρων ἀρνοῦνται νὰ βαδίσουν κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν. Ὁ στόλος καὶ τὰ ἀεροπλάνα εἶναι ἀνίσχυροι πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐπαναστατῶν, οἵτινες κατέχουν τὸ δίκτυον τῶν συγκοινωνιῶν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου. Τὰ τρόφιμα ἐλαττοῦνται εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Ρίου Ἰανεΐρου ἕνεκα τῆς διακοπῆς ἀποστολῶν τροφίμων ἐκ Μιναζεράες καὶ Ρίο Γράντε.

ΑΙ ΙΤΑΛΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΔΙΕΝΕΞΕΙΣ

ΡΩΜΗ, 10. (Κυβερνητικὸν ραδιογράφημα). — Αἱ ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μακρὰ ἄρθρα διαμαρτυρίας κατὰ τῶν ἐφημερίδων τοῦ Βελιγραδίου, αἵτινες ἐξ ἀφορμῆς τῆς δολοφονίας τοῦ Ἰταλοῦ διδασκάλου Νοττοσάντι παρὰ τὴν Γκορίτσιαν ἐδημοσίευσαν πληροφορίας κακοβούλους καὶ ἐπεδίωξαν νὰ ἐπιρρίψουν τὰς εὐθύνας ἐπὶ τῶν ἰταλικῶν ἀρχῶν, ἀναγράφοντες φανταστικοὺς διωγμοὺς κατὰ τοῦ σλοβενικοῦ πληθυσμοῦ.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10. (Ἀσύρματος). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἐξακολουθοῦν ἐνεργούμεναι αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαὶ μὲ ἐναλλαγὴν ἡσυχίας καὶ ἐξάψεως τῶν συζητήσεων ὅπως καὶ μετὰ τῶν συμπλοκῶν, αἵτινες εἶναι συχναί. Περὶ τοὺς 300 διαδηλωταὶ συνεκεντρώθησαν σήμερον εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ τζαμίου Κασὶμ Πασᾶ, ὅπου ἦτο τοποθετημένη ἡ κάλπη, ἐπειδὴ ὅμως ἐπεκράτησε μέγας θόρυβος, παρέστη ἀνάγκη διακοπῆς τῶν ἐκλογῶν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 10ης ΟΚΤΩΒΡ. ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου..	374.25	375.—
Παρισίων..	3.022	3.033
Ν.Ὑόρκης..	76.78	76.96
Ἑλβετίας...	14.95	14.985
Ἰταλίας.....	4.02	4.035
Ὀλλανδίας..	30.957	31.057
Βρυξελλῶν..	2.15	2.16
Βερολίνου..	18.35	18.41
Βιέννης.....	10.86	10.895
Σόφιας.....	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας.....	2.280	2.295
Δηνάριον...	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας — Κλείσιμον 9)10

5 % 1910	62.—	5 % 1881	76.—
5 % 1914	78.—	5 % 1884	76.—
7 % 1924	104.37	4 % 1887	63.50
6 % 1928	89.75	4 % 1889	61.50
Κτηματικ.	98.75	5 % 1890	76.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	62.—
Ἀνταλλάξ.	99.50	5 % 1907	89.—

ΠΑΡΙΣΙΟΝ εἰς φρ. γαλλ. — Κλεισ. 10)10

5 % 1914		Λαυρίου..	5
Τρ.Ἀθηνῶ	181	Ἠλεκτρικ.	126
Τρ.Ἀνατολ	298	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων....	248	Σιδ.Θεσσ.	245

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φρ. χρ. Κλείσ. 10)10 γρόσ.

Τρ.Ἀθηνῶ	36.75	Ἀνταλλάξ	251.50
Τρ.Ἀνατολ	59.—		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς χρηματαγορᾶς αἱ διακυμάνσεις ἐδόθησαν ἐπὶ ὑποτιμητικῶν ἐπιπέδων, συνεπείᾳ προσφορᾶς. Τὸ κλείσιμον ἦτο γενικῶς χαλαρόν.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 10)10	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)10
Ἑλλάδος...	7160	7160	7160	7165
Ἐθνικῆς....	74000	73800	73900	73900
Ἀθηνῶν....	554	552	553	559
Ἀνατολῆς..	885	880	882	888
Ἐμπορικῆς..	774	769	770	774
Βιομηχανίας	219	219	219	219
Ἐθν.Ἀτμ...	242	242	242	242
Οἰνοπνευμ..	395	390	390	398
Οἴνων......	765	755	759	768
Ἠλεκτρ.Σιδ	634	633	634	632
Ἠσαΐα.....	9.—	9.—	9.—	9.—
Πυριτοδοπ..	1895	1895	1895	1895
Λιπασμάτων	805	800	805	800
Ἔργον....	232	232	232	232
Προμηθεὺς..	840	840	840	840
Σ.Π.Α.Π...	660	655	665	661
Ἐριουργίας.	253	250	253	253
Πειραϊκῶν..	101	101	101	101
Χρώματα...	379	379	379	385
Διαμαντοπ..	121	120	120	120
Καπνοῦ....	232	229	232	230
Τέκτων....	117	117	117	117
Ἠλεκτρικῆς	355	355	355	359
Ἀνταλλάξιμ	97750	975—	97650	978—

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδῖνον, 10 Ὀκτωβρίου.—Παρισίων 123.75, Ν. Ὑόρκης 4.8621, Ἑλβετίας 25.08, Ἰταλίας 92.69, Ἰσπανίας 39.675, Ἀμστερνταμ 12.074. Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.831. Βουκουρεστίου 817.50. Βερολίνου 20.361. Βιέννης 34.47, Πράγας 164.10, Βελιγραδίου 273, Σόφιας 670. Βουδαπέστης 27.80.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 220. Κάδμος 128, Φὶξ 460, Φῶς 50, Ἱπποδρόμου 320, Π.Α.Κ. 85, ΕΛΚΑ 60, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 645, Ψυχικοῦ 22.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ: Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. — Προθεσμία 975—977.50 καὶ 976.50 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο.— Προθεσμία 834.50—836.50 καὶ 835 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Προθεσμία 467 καὶ 467.50 (κλείσιμον).

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ ἑξῆς τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 δολλ. 3.80 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Σῖτος Χάρτ-Βίντερ Νο 1 δολλ. 3.80 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμος.

Σῖτος Βουλγαρίας εἰδ. βάρος 79)80 2% ξέν. ὗλαι σελλ. 130 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Σῖτος Ρουμανίας εἰδ. βάρος 79 χιλ. 2% ξέν. ὗλαι σελλ. 125 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Ἀραβόσιτος Θράκης δρχ. 3.50 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτοβ. ἕτοιμος.

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 2.50 κατ' ὀκᾶν ἐλευθέρα χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Μακεδονίας δρχ. 2.70 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Μώλου δρχ. 3.20 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Βρώμη Θεσσαλίας δρχ. 2.90 κατ' ὀκᾶν ἐλ. χῦμα ἑτοίμη.

Φασόλια Βουλγαρίας ΛΣΤ. 10-15-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. ἄμεσος.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 45 κατ' ἀγγλ. στατ. τσὶφ φόρτ. ἄμ.

Ζάχχαρις Τσεχοσλοβακίας ΛΣΤ. 7-12-6 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ὀκτωβ. Δ)βρίου.

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ ΛΣΤ. 11-15-0 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ν)βρίου (πωλ.)

Ὄρυζα Ἰταλίας Γκλασσὲ 2 % σπασμένα Λιρέττες 125 κατὰ 100 χ. τσὶφ φόρτωσις Ν)βρίου.

Παρασκευὴ 10 Ὀκτωβρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλείσ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 %	1881	5620	5 %	1898	70.—
5 %	1884	5610	5 %	1900	66.—
4 %	1887	4750	1 %	1906	57.—
4 %	1889	4620	6 %	1917	87.50
5 %	1890	5660	6 %	1918	88.50
5 %	1893	5300	8 %	Α.Β.1919	98.—
2½ %	1898	37000	8 %	Γ.Σ.1925	97.—
4 %	1902	4550	8 %	Ζ.Ι.1929	95.50
5 %	1907	1348	5 %	1920 π.	206.—
4 %	1910	4550	5 %	1920 μ.	205.—
5 %	1914	5785	6½ %	1922	98.—
7 %	1924	7840	6 %	1926	93.75
7 %	1924	36500	8 %	1926	100.25
8 %	1925	80000	8 %	1927	467.50
6 %	1928	6800	Ἀνταλλ. 8 %		976.50
6 %	1928	37000	Ἀνταλλ. 6 %		835.—
			Βουλγαρ. 6 %		424.—
			Πολεμοπ. 6 %		77.75

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 %	1904	68.75	7.— %	1925	273.—
2.50 %	1912	66.75	7.— %	1926	273.—
2.— %	1925	6470	....		......

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοποιητ.	
Ἑλλάδος....	7160	Οἰνοποιίας.	390
Ἐθνικῆς....	73900	Οἴνων......	759
Κτηματικῆς.	3580	Καμπᾶ.....	160
Ἀθηνῶν....	553	Ἠσαΐα.....	9.—
Ἀνατολῆς..	882	Ἕνωσις....	102
Λαϊκῆς.....	5050	Γεωργ.Βιομ.	200
Ἐμπορικῆς.	770		
Πειραιῶς...	405	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	219		
Οἰκονομίας.	30	Κάππαρη...	0.—
Κεντρικῆς.	260	Ἀχαϊκῆς....	110
Κοσμαδοπ..	800	Ἐθνικῆς....	247
Χίου......	700	Μιχαληνοῦ	515
Ἐλ.Ἐμ.Πίστ	218	Χιακῆς.....	320
Καραβασίλη	8200	Γιαννουλάτ.	105
Λακωνίας..	107	Κροκοδείλου	185

Βιομηχαν.		Οἰκοδ)καὶ	
Ἑρμῆς......	162	Ἡρακλῆς..	740
Καπνοῦ.....	232	Τιτὰν.....	2180
Ἀπόλλων...	80	Ξυλείας...	110
Βασιλειάδη.	300	Τέκτων....	117
Πυριτιδοπ..	1895	Ἔρθα.....	560
Λιπασμάτων	805	Ἄτλας....	30.—
Χρωμάτων..	379	Ἔργον....	232
Ἄγκυρα....	20	Κέκρωψ..	160
Βιὸ........	138	Κύκλωψ..	120
Παλλὰς....	200	Ἐργοληπτι	121
Κυλινδρόμ..	124	Ὄλυμπος..	195
Ἥλιος.....	33	ΑΚΤΕ....	25.—
ΨυγεῖαΘεσ.	220	Πρώτη Οἰκ	185
Ἀθηνᾶ.....	60	Καψαμπέλη	87
Παγ.Πατησ.	75	Ἐλλοῦλ...	70
Ἀλεξόπουλο	12		
Σάντιας....	6.—	Ὑφαντουρ	
Κονσέρβαι..	270		
Ψυγ.Πειρ..	290	Πειρ.Ἐπιχ	101
Ἀνατολὴ...	160	Ἐριουργία	253
Χημ.Βιομηχ.	86	Βερμίου...	332
Προμηθεὺς.	850	Ἔρια.....	74
Ἅλατος....	85	Ἑλλ.Ταπητ	25
Λεβαδείας..	160	Χρυσαλλὶς	100
Εὐρώτας....	120	Βάμβαξ...	95
		Ὑφαντουργ	20
Ἀνθρακευτ		Ἀθηναΐς..	118
		....	
Ἀλιβερίου..	18	Ναθαναὴλ.	400
Ἀνθρακωρ.	8.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ.(κοιναὶ)	26.—		
Ἐπ.(προν.)	80	Διάφοροι	
Λαυρίου...	6.—		
Ὠρωποῦ...	21	Ἠλεκτρικὴ	355
		Ἑνιαίας..	530
Σιδ)μικαὶ		Τίτλ.Ἰδρ.	40
		Ὑπεγγύων	4400
Θεσσαλίας.	751	Κορίνθου.	350
Σ.Π.Α.Π...	655	Γεν.Ἀποθ	390
Ἠλεκτρ.Σιδ.	634	Ἐξαγ.Καπν	4945

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ